

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

X legislatura
Segon període

Sèrie C - Número 55
20 de març de 2013

Comissió d'Empresa i Ocupació

Presidència de l'Excm. Sr. Rafael Luna Vivas

Sessió núm. 3

SUMARI

Dossier

Proposta de resolució

sobre la inclusió de la comarca del Bages en el Pla d'iniciatives de dinamització comarcal (tram. 250-00021/10) p. 4

Proposta de resolució

sobre la negociació amb l'empresa Sonae per al manteniment de les instal·lacions i la venda de l'empresa Tableros Tradema, de Solsona (tram. 250-00037/10) p. 8

Proposta de resolució

sobre el tancament de Tableros Tradema, SL, de Solsona (tram. 250-00071/10) p. 9

Proposta de resolució

sobre l'elaboració d'un pla estratègic del clúster de la fusta al Solsonès i sobre l'aprovació del Pla de política forestal (tram. 250-00070/10) p. 9

Proposta de resolució

sobre els orientadors i els promotors ocupacionals del Servei d'Ocupació de Catalunya (tram. 250-00003/10) p. 16

Proposta de resolució

sobre la cancel·lació de l'acomiadament dels interins de les oficines de treball del Servei d'Ocupació de Catalunya i sobre la renovació del Programa d'orientació professional (tram. 250-00068/10) p. 24

Proposta de resolució

sobre la prohibició de prospeccions i explotacions d'hidrocarburs no convencionals per mitjà de fracturació hidràulica (tram. 250-00017/10) p. 30

Proposta de resolució

sobre la reclamació de l'ingrés dels imports pendents de l'impost sobre grans establiments comercials del 2001 ençà (tram. 250-00052/10) p. 37

Sol·licituds de compareixença

acumulades (tram. 356-00060/10, 356-00062/10, 356-00063/10, 356-00065/10, 356-00071/10, 356-00072/10, 356-00073/10, 356-00106/10, 356-00107/10 i 356-00108/10) p. 43

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès a Multitext, SL · ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982
www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 3

La sessió s'obre a les deu del matí i deu minuts. Presideix Rafael Luna Vivas, acompanyat del vicepresident, Xavier Crespo i Llobet; del secretari, Juli Fernandez Iruela, i de la secretària en funcions, Àlícia Romero Llano. Assisteix la Mesa la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Hi són presents els diputats Meritxell Borràs i Solé, Xavier Dilmé i Vert, Antoni Fernández Teixidó, Àlex Moga i Vidal, M. Glòria Renom i Vallbona, Montserrat Ribera i Puig i Anna Solé i Ramos, pel G. P. de Convergència i Unió; Oriol Amorós i March, Pere Aragonès i Garcia, Agnès Russiñol i Amat, J. Lluís Salvadó i Tenesa i Roger Torrent i Ramió, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Montserrat Capdevila Tatché i Xavier Sabaté i Ibarz, pel G. P. Socialista; Pedro Chumillas Zurilla i José Antonio Coto Roquet, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Joan Mena Arca, Marc Vidal i Pou i Sara Vilà Galan, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Inés Arrimadas García, pel G. P. de Ciutadans, i David Fernández i Ramos, pel G. Mixt.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposta de resolució sobre els orientadors i els promotors ocupacionals del Servei d'Ocupació de Catalunya (tram. 250-00003/10). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 4, 18).

2. Proposta de resolució sobre la cancel·lació de l'acomodament dels interins de les oficines de treball del Servei d'Ocupació de Catalunya i sobre la renovació del Programa d'orientació professional (tram. 250-00068/10). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 15, 26).

3. Proposta de resolució sobre la prohibició de prospeccions i explotacions d'hidrocarburs no convencionals per mitjà de fracturació hidràulica (tram. 250-00017/10). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 4, 26).

4. Proposta de resolució sobre la inclusió de la comarca del Bages en el Pla d'iniciatives de dinamització comarcal (tram. 250-00021/10). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 4, 30).

5. Proposta de resolució sobre la negociació amb l'empresa Sonae per al manteniment de les instal·lacions i la venda de l'empresa Tableros Tradema, de Solsona (tram. 250-00037/10). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 9, 125).

6. Proposta de resolució sobre el tancament de Tableros Tradema, SL, de Solsona (tram. 250-00071/10). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 15, 30).

7. Proposta de resolució sobre l'elaboració d'un pla estratègic del clúster de la fusta al Solsonès i sobre l'aprovació del Pla de política forestal (tram. 250-00070/10). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 15, 29).

8. Proposta de resolució sobre la reclamació de l'ingrés dels imports pendents de l'impost sobre grans establiments comercials del 2001 ençà (tram. 250-00052/10). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 9, 135).

9. Sol·licitud de compareixença del president de l'Institut Català de la Fusta davant la Comissió d'Empresa i Ocupació perquè informi sobre les possibilitats de creació d'ocupació del mercat de la fusta i dels productes del bosc (tram. 356-00060/10). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

10. Sol·licitud de compareixença del director general del Centre Tecnològic Forestal de Catalunya davant la Comissió d'Empresa i Ocupació perquè informi sobre les possibilitats de creació d'ocupació del mercat de la fusta i dels productes del bosc (tram. 356-00062/10). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

11. Sol·licitud de compareixença del president del Consorci Forestal de Catalunya davant la Comissió d'Empresa i Ocupació perquè informi sobre les possibilitats de creació d'ocupació del mercat de la fusta i dels productes del bosc (tram. 356-00063/10). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

12. Sol·licitud de compareixença de Jaume Margarit i Rosat, director general de l'Associació de Productors d'Energies Renovables, davant la Comissió d'Empresa i Ocupació perquè presenti l'estudi de l'impacte macroeconòmic de les energies renovables corresponent al 2011 (tram. 356-00065/10). Joan Mena Arca, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

13. Sol·licitud de compareixença de Pere Vallribera, gerent del Consorci Sanitari de Terrassa, davant la Comissió d'Empresa i Ocupació perquè informi sobre el concurs per a proveir el servei de telecomunicacions i tecnologies que aquest consorci ha atorgat a Telefònica Solucions d'Informàtica i Telecomunicacions (tram. 356-00071/10). Inés Arrimadas García, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

14. Sol·licitud de compareixença de Núria Paniello, exgerent del Consorci Sanitari de Terrassa, davant la Comissió d'Empresa i Ocupació perquè informi sobre el concurs per a proveir el servei de telecomunicacions i tecnologies que aquest consorci ha atorgat a Telefònica Solucions d'Informàtica i Telecomunicacions (tram. 356-00072/10). Inés Arrimadas García, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

15. Sol·licitud de compareixença de Manel Balcells, de la Fundació Sant Llàtzer, davant la Comissió d'Empresa i Ocupació perquè informi sobre el concurs per a proveir el servei de telecomunicacions i tecnologies que el Consorci Sanitari de Terrassa ha atorgat a Telefònica Solucions d'Informàtica i Telecomunicacions (tram. 356-00073/10). Inés Arrimadas García, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

16. Sol·licitud de compareixença de Jaume Moya, membre del Fòrum l'Espitllera i de la plataforma Aturem el Fracking, davant la Comissió d'Empresa i Ocupació perquè informi sobre les afectacions de la fractura hidràulica sobre la salut de les persones, el medi natural, el patrimoni i el desenvolupament (tram. 356-00106/10). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

17. Sol·licitud de compareixença de Llorenç Planagumà, membre de Riudaura Junts contra el Fracking i de la plataforma Aturem el Fracking, davant la Comissió d'Empresa i Ocupació perquè informi sobre les afectacions de la fractura hidràulica sobre la salut de les persones, el medi natural, el patrimoni i el desenvolupament (tram. 356-00107/10). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

18. Sol·licitud de compareixença de Pablo Cotarelo, membre d'Ecologistes en Acció i de la plataforma Aturem el Fracking, davant la Comissió d'Empresa i Ocupació perquè informi sobre les afectacions de la fractura hidràulica sobre la salut de les persones, el medi natural, el patrimoni i el desenvolupament (tram. 356-00108/10). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

El president

Doncs, comencem.

Ens han demanat una alteració a l'ordre del dia: si els grups hi estan d'acord, passarem... –no, l'ha demanat Iniciativa per Catalunya, no veig el diputat... Dic que Iniciativa ens havia canviat l'ordre del dia, perquè passés, el punt 4...

Bé, en primer lloc, si els sembla bé als diputats fer conjuntament –que parlen del mateix tema– els punts 5, 6 i 7, que tenen a veure amb Tradema. Estan d'acord que es vegin conjuntament? *(Pausa.)* Esquerra Republicana? *(Pausa.)* Partit Socialista? *(Pausa.)* Partit Popular? *(Veus de fons.)* Cinc, 6, 7, junts. Ciutadans? *(Pausa.)* D'acord.

Per tant, ens demanaria Iniciativa per Catalunya si es podien passar..., començar amb la 4, seguiria la 5, la 6 i la 7, que anirien juntes, i alterar l'ordre del dia, perquè avui hi ha diferents comissions i els diputats han de ser a dos. Hi ha algun problema per part d'algun grup? *(Pausa.)* Algun problema? *(Pausa.)* Cap. D'acord.

Després, també el Partit Socialista ens ha demanat que pel que fa als punts de sol·licitud de compareixen-

ça, els punts 15, 16, 17 i 18 siguin els primers a debatre's. Hi estem d'acord? *(Pausa.)* Quinze, 16, 17 i 18, si no... Totes, no? *(Veus de fons.)* No, 15 no, perdó: 16, 17 i 18, que siguin les primeres amb les compareixences. No hi ha cap problema, no? *(Pausa.)*

Doncs, comencem.

Oriol Amorós i March

Perdó, president, pot repetir els canvis de l'ordre del dia?

El president

Sí, el Partit Socialista ens demana que el 16, 17 i 18, quan comencin els punts sobre sol·licituds de compareixença, siguin els primers, perquè el diputat s'ha d'absentar. Bé, s'ha d'absentar: ha d'anar a una altra comissió. *(Inés Arrimadas García demana per parlar.)* Digui'm, senyora diputada. *(Inés Arrimadas García intervé sense fer ús del micròfon.)* Sí, si no hi ha cap problema... Ens demana el Grup de Ciutadans si la 13, 14 i 15 es poden veure conjuntes. Hi ha algun problema? *(Pausa.)* Cap? Doncs, comencem.

Proposta de resolució

sobre la inclusió de la comarca del Bages en el Pla d'iniciatives de dinamització comarcal (tram. 250-00021/10)

Molt bé. Doncs, comencem amb la Proposta de resolució sobre la inclusió de la comarca del Bages en el Pla d'iniciatives de dinamització comarcal, que és presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Té la paraula... –com se diu la senyora diputada? *(veus de fons)*– Sara Vilà.

Sara Vilà Galan

Gràcies, president. Bé, com sabem, doncs, el Govern de la Generalitat de Catalunya va aprovar, per acord del 22 de gener de 2008, el Pla d'iniciatives de dinamització comarcal (IDC) per a les quatre comarques de Catalunya amb més necessitat de reactivació econòmica, com són l'Anoia, el Pallars Jussà, el Ripollès i la Terra Alta. Nosaltres creiem que, davant l'escenari de crisi que patia la comarca del Bages des de principis de 2008, tots els grups comarcals del consell comarcal, doncs, es van comprometre a treballar conjuntament per sumar esforços i buscar totes les solucions possibles a aquesta situació, amb l'objectiu de promoure el desenvolupament econòmic i social de la comarca, sota criteris de sostenibilitat, enfortint l'eficiència i l'impacte de les polítiques socials.

El Consell Comarcal del Bages, el gener del 2010, va demanar al Govern de la Generalitat que inclogués la comarca del Bages en el Pla d'iniciatives comarcal, considerant la greu situació econòmica i ocupacional que patia el territori, amb uns indicadors econòmics i laborals que mostraven una evolució especialment negativa de la comarca, tant en termes absoluts com amb relació a la resta de comarques del pa-

ís. La proposició presentada pels grups polítics va ser aprovada en la sessió ordinària del ple del consell comarcal del dia 25 de gener de 2010, i el Govern de la Generalitat, mitjançant l'acord de 19 de gener de 2010 i en consideració a la seva situació econòmica, va ampliar l'àmbit geogràfic d'actuació per al pla, incloent-hi tres noves comarques: el Baix Ebre, el Montsià i la Ribera d'Ebre. La proposició presentada pel Consell Comarcal del Bages no va prosperar, i el Bages no va ser inclòs en el grup de les set comarques.

En el decurs d'aquests dos últims anys, la situació de crisi econòmica i ocupacional de la comarca encara s'ha agreujat més, i cal impulsar, doncs, accions que permetin la generació d'activitat econòmica i ocupació, amb la finalitat de millorar la cohesió i el territori. A la comarca del Bages hi ha un ampli acord entre agents econòmics i socials sobre la diagnosi de la situació que està patint la comarca i sobre quines accions i programes cal desenvolupar per crear un clima propici a la creació de nova ocupació, formació i emprenedoria. Segons les dades del juny, a la comarca del Bages hi ha 15.732 persones aturades, la qual cosa representa un atur del 16,32 per cent per sobre de la mitjana de la província de Barcelona i Catalunya.

S'espera que el Govern de la Generalitat aprovi l'ampliació del grup de set comarques incloses en el Pla d'iniciatives de dinamització fins a deu comarques i que el Servei d'Ocupació de Catalunya obri una convocatòria en el marc del projecte de treball a les deu comarques. I per aquest motiu el nostre grup demana, proposa, doncs, que es proposi la comarca del Bages com a comarca amb necessitat de reactivació socioeconòmica, com ho són des de l'any 2008 les comarques de l'Anoia, el Pallars Jussà, el Ripollès i la Terra Alta, i des de l'any 2010, les comarques del Baix Ebre, el Montsià i la Ribera d'Ebre, i pugui rebre ajuts per a actuacions de dinamització socioeconòmica, dins del marc del Pla d'iniciatives de dinamització comarcal i el projecte de treball a les comarques.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I a aquesta proposta de resolució s'han presentat esmenes pel Grup de Convergència i Unió i pel Grup d'Esquerra Republicana. Per tant, en aquest cas té la paraula la senyora Meritxell Borràs i Solé..., perdó, la senyora Ribera, per defensar les esmenes que ha presentat.

Montserrat Ribera i Puig

Gràcies, president. Realment, som molt conscients de la problemàtica que té la comarca del Bages; jo és una comarca que conec no només per proximitat, no?, vull dir que... Una comarca molt industrialitzada, una comarca amb molt sector metallúrgic, una comarca amb una important indústria del sector de components d'automoció, alimentari, extractiva; per tant, una comarca molt industrial. Sabem que la crisi ha fet estralls sobretot en tot el que ha sigut el teixit industrial del nostre país, i entenem que un pla de dinamització, tal com estaven pensats, tant el del 2008..., sobretot el del 2008, no només incloïa ajuts de tipus industrial, si-

nó que també preveia, doncs, ajuts del tipus d'infraestructures, etcètera.

Sabem que el Govern, doncs, vol actuar en la C-55. Sabem que també des de la iniciativa privada s'està impulsant un parc tecnològic de forma semipública/semiprivada. Sabem que hi han molts problemes a moltes empreses; aquesta setmana mateix, doncs, amb PowerControls, amb Lemmerz, etcètera, no? I entenem, doncs, que la comarca del Bages ha de ser una de les que estigui en el punt de mira del Govern per tirar endavant, però no només l'única: també entenem, doncs..., perquè, sí, hi ha un 16 per cent d'atur; miri, jo vinc d'una comarca que n'hi ha molt més, tampoc estem inclosos en aquest Pla d'iniciatives.

Per tant, una mica, la nostra esmena anava en aquest sentit, no?, de dir que el SOC i tot el que puguin ser, doncs, polítiques de reactivació socioeconòmica vetllarien perquè tots els seus programes i les seves polítiques siguin incloses no només al Bages, sinó a totes aquelles comarques que hi ha a Catalunya que necessiten en aquest moment una atenció molt especial per arribar a un millor desenvolupament socioeconòmic i millorar la cohesió social.

Veiem que Esquerra també ha presentat, doncs, una esmena en què fa concretament menció respecte a la comarca del Bages. També hi podríem estar d'acord, perquè realment pensem que tant la comarca del Bages com totes aquestes comarques..., és molt important.

I una mica per aquesta raó hem presentat nosaltres aquesta esmena.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyora Ribera. I ara, a continuació, per una esmena que també té el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el senyor Amorós.

Oriol Amorós i March

Bé, nosaltres considerem que aquesta és una proposta de resolució que és oportuna i que la podem compartir en termes generals. El que passa, que la compartiríem encara més si, en lloc de parlar de la comarca del Bages, parlés de les quaranta-una comarques de Catalunya: totes elles necessiten plans de reactivació econòmica, i totes elles i tot el país. De fet, és necessari que tinguí una visió de tirar endavant i d'empènyer la seva economia d'una forma definitiva. Per tant, establir prioritats de comarques en aquests moments en què la crisi travessa tot el país en sectors..., d'una forma tan dura i que són presents a tot Catalunya, com és el de la construcció, per exemple, que ha estat el primer a caure d'aquesta crisi, o la presència de la indústria, que està tan difuminada en el nostre país, amb més de 1.800 àrees industrials... Per tant, ens portaria a demanar un pla de reactivació d'aquestes característiques a totes les comarques de Catalunya.

Nosaltres, per tant, en aquest moment, en una proposta d'aquest tipus, podem estar-hi d'acord en allò que sigui possible de fer. Per exemple, creiem que, atesos

els darrers tancaments d'algunes de les empreses que hi han hagut a la comarca del Bages –el cas que tenim, el cas que encara no s'ha produït i que hem d'evitar que es produeixi però que està a punt de caure, que és el cas de Power Controls, ens hi fa pensar molt, no?; a l'últim Ple se'n va parlar–, doncs, ens portaria... El que sí que creiem que es pot prioritzar és el tema dels programes del SOC; és a dir, sí que creiem que pot haver-hi una acció prioritària per part de les polítiques actives d'ocupació. Amb la resta de polítiques que formen part d'un pla de reactivació econòmica d'aquest tipus no se'n pot establir prioritització per a totes les comarques, sinó que s'hauria de fer per a tot el país.

Per tant, pensar ara en plans de reactivació basats en infraestructures, vista la situació pressupostària, no és realista. Podem fer-ho en polítiques actives? Creiem que sí, i per això presentem aquesta esmena, que focalitza un dels components del Pla de reactivació econòmica, que sí que creiem que és prioritzable. En la resta, sincerament, i per una qüestió senzillament de realisme pressupostari, no creiem que sigui possible prioritzar més una única comarca, per damunt de totes les altres, perquè en trobaríem moltes que estan en situació de necessitat, també.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. I ara, a continuació, per posicionar-se pel Grup Parlamentari Socialista, seria la senyora... (*Veus de fons.*) Àlicia, eh?, senyora Àlicia Romero.

Àlicia Romero Llano

Bon dia. La posició del Grup Socialista en aquest sentit serà afirmativa...

El president

Disculpi, senyora diputada, haurà de tenir una mica de paciència, perquè no sé els noms...

Àlicia Romero Llano

No pateixi, no es preocupi. Doncs, el nostre posicionament és positiu, com no podia ser de cap altra manera, davant aquesta proposta de resolució que presenta Iniciativa. És cert el que comentava, doncs, el diputat Amorós, que en aquests moments la situació econòmica i el patiment de la crisi s'estenen a tot el país, però també és cert que hi ha unes comarques que ho estan patint més que altres, i segurament les comarques d'interior, com més s'allunyen de l'àrea metropolitana, doncs, pateixen més aquestes conseqüències, perquè molt sovint el tancament d'una empresa provoca una crisi molt més forta en les famílies que majoritàriament acaben vivint d'una indústria molt concreta, en aquest moment, per exemple, a la comarca del Bages, no? Ha passat, com deia, amb General Electric, que, doncs, ha presentat un ERO, i això afecta greument moltes famílies d'aquesta comarca.

I em sembla que, ja no només per aquesta situació, sinó perquè ja fa uns anys va haver-hi una concertació

important amb els agents socials i econòmics d'aquesta comarca, per tal que s'incloués el Bages dins d'aquest pla, em sembla que, a causa de la concertació, el moment difícil que vivia la comarca i que, a més a més, està vivint amb aquests anuncis de tancament d'empreses, nosaltres creiem que caldria un esforç de la Generalitat per incloure-la en aquest pla de les deu comarques, que en aquests moments només són set, i, per tant, que l'ampliació pogués comptar amb aquesta comarca.

La nostra posició, per tant, és a favor.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I ara, a continuació, pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor José Antonio Coto.

José Antonio Coto Roquet

Sí, moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, des del Partit Popular votarem favorablement aquesta proposta de resolució. Considerem que el fet que qualsevol comarca de Catalunya tingui la possibilitat d'entrar en aquest cas en un pla d'iniciatives de dinamització comarcal, com pot ser el que s'està plantejant, doncs, crec que és positiu. No només ho hem de tancar al Bages; també hi podria haver altres comarques, com podria ser, doncs, l'Anoia, com podria ser el Berguedà, com s'ha comentat, el Solsonès, altres comarques de l'interior que estan patint greument la crisi, que veiem com molts joves d'aquestes comarques es veuen obligats a abandonar les seves comarques i traslladar-se a altres zones de Catalunya per poder trobar una oportunitat laboral.

I, per tant, doncs, des del Partit Popular, evidentment, tot el que sigui anar en aquesta direcció sempre ho veurem favorablement, i per aquest motiu votarem favorablement, a favor de la comarca del Bages, a favor dels ciutadans del Bages i, evidentment, a favor que el Bages pugui tenir un major dinamisme econòmic que li permeti sortir de la crisi, abaixar les actuals taxes d'atur que estan patint i que, evidentment, són desoladores. I per aquest motiu, doncs, el Partit Popular donem un vot afirmatiu, molt positiu i en la línia d'aconseguir això: que les comarques de l'interior que estan patint greument la crisi puguin sortir endavant.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. I ara, a continuació, pel Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Inés Arrimadas.

Inés Arrimadas García

Gracias, señor presidente. Bueno, nosotros desde Ciudadanos también estamos de acuerdo en que se incluya la comarca del Bages dentro del Plan de iniciativas de

dinamización comarcal. Sin embargo, nos gustaría hacer un par de reflexiones previas.

Y es que, como ya se ha comentado, todas las comarcas de Cataluña están ahora mismo en una situación muy difícil en términos de paro, de destrucción de empresas..., bueno, de cierre de negocios autónomos, etcétera. Y entonces lo que a nosotros nos gustaría comentar es que quizás las circunstancias y los parámetros sobre los cuales se definió, en el año 2008, el Plan de iniciativas de dinamización comarcal..., pues quizás sea el momento de revisarse.

Sí que también, además de esta comarca, se podrían incluir otras muchas que están incluso en circunstancias peores, pero sí que es una realidad que en los últimos meses se están produciendo cierres de empresas en esta comarca, que están atacando el sustento de muchas familias. Y, por tanto, nosotros votaremos a favor de que se dé un impulso a esta comarca.

Y también nos gustaría saber, si fuera posible, cuáles son las medidas y el presupuesto que se prevé en este Plan de iniciativas de dinamización comarcal, para poder ponerle cara y ojos a esta medida.

Muchas gracias.

El president

Muchas gracias, señora diputada. I a continuació, pel Grup de la CUP, té la paraula el senyor David Fernández.

David Fernández i Ramos

Moltes gràcies, president. Molt breument, una prèvia. Igual que la Sara, estarem traginant entre la Comissió de Territori i la d'Empresa i Ocupació, però el posicionament del grup és a favor.

I s'han dit moltes coses, però en tot cas aportar que és veritat que les quaranta-una comarques requeririen plans de dinamització, però per algun lloc s'ha de començar, i sobretot per les més afectades.

Per tant, hi votarem a favor.

El president

Moltes gràcies, senyor Fernández. I a continuació, per al posicionament de les esmenes que s'han presentat, té la paraula la senyora Sara Vilà, d'Iniciativa per Catalunya Verds - Alternativa

Sara Vilà Galan

Gràcies, president. En primer lloc, agrair el suport dels altres grups parlamentaris a la nostra proposta de resolució.

Creiem que és important i creiem que certament les quaranta-una comarques també necessiten dinamització econòmica, però n'hi ha unes que més que altres. Jo, concretament, no sóc precisament de la Catalunya central, m'ha tocat defensar aquesta proposta de resolució, però sí que sóc de Lleida, i hi ha comarques

com les Garrigues o el Pallars Jussà, que certament estan molt pitjor que comarques que podríem trobar a Girona.

Per tant, cal una atenció especial i cal, sí, un pla especial de dinamització econòmica sobretot per a aquelles comarques que, com el Bages, ara, doncs, s'han vist afectades per la crisi, pel desmantellament d'una empresa com és Power Controls i que està deixant més de cent persones al carrer, i, òbviament, això farà incrementar l'atur molt, amb escreix, de la mateixa manera que ha incrementat al Solsonès pel tema de Tradema. Per tant, necessitem, requerim una atenció especial per al Bages.

Però, no obstant, i aprofitant el suport que ens han donat els altres grups, i també, doncs, l'esmena que han fet Esquerra Republicana i Convergència i Unió, acceptem l'esmena de Convergència i Unió en aquest sentit i transaccionem la proposta... Acceptem l'esmena, perdó.

El president

De Convergència i d'Esquerra Republicana?

Sara Vilà Galan

I d'Esquerra Republicana.

El president

Dels dos.

Sara Vilà Galan

Bé, concretament, perdó... Disculpeu, eh?, perquè és la primera vegada que em toca fer això de les esmenes i transaccions.

El president

Hi ha dos esmenes: hi ha la de Convergència i Unió i hi ha la d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Sara Vilà Galan

Sí, perdoneu. Concretament, la d'Esquerra Republicana ens agrada més, perquè inclou la paraula «Bages», diguéssim, la comarca del Bages. Per tant, acceptaríem la d'Esquerra Republicana –disculpeu–, i no la de Convergència.

El president

I no la de Convergència; això és.

Doncs, molt bé, passaríem a la votació conjunta, o sigui, acceptant l'esmena.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovada per unanimitat.

Proposta de resolució

sobre la negociació amb l'empresa Sonae per al manteniment de les instal·lacions i la venda de l'empresa Tableros Tradema, de Solsona (tram. 250-00037/10)

Ara, les tres propostes de resolució que tenim conjuntes, que fan menció de Tradema, la faríem de la següent manera: cada grup parlamentari que ha presentat la proposta fa la seua intervenció i al mateix temps defensa les esmenes, si té esmenes, a les altres propostes de resolució. Va bé als grups així? *(Pausa.)* Doncs, molt bé.

Doncs, tindríem la Proposta de resolució sobre la negociació amb l'empresa Sonae per al manteniment de les instal·lacions i la venda de l'empresa Tableros Tradema, de Solsona. Presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Alternativa, seria el primer que faria la presentació. Suposo que la farà, la presentat..., doncs bé, la senyora Sara Vilà.

Sara Vilà Galan

Gràcies de nou...

El president

Perdoni, diputada... Voldria també agrair, la presidència i la Mesa, al comitè d'empresa, que està aquí present, i les persones que estan seguint aquesta sessió en concret. Benvinguts, i espero que el resultat sigui de l'acceptació de tots vostès.

Té la paraula la senyora Sara Vilà.

Sara Vilà Galan

Gràcies, president. Gràcies també al comitè d'empresa i a la gent de Tradema que ens acompanyen. Malauradament, durant els passats mesos hem hagut de veure i patir, diguéssim, juntament amb els treballadors, aquest tancament d'aquesta empresa que, concretament, doncs, tenia 142 persones contractades, i també afectava 160 llocs indirectes de treball. Per tant, és una gran mala notícia per a la comarca del Solsonès, perquè durant més de quaranta-cinc anys l'economia d'aquesta comarca ha estat estretament lligada a la fàbrica de taulers i conglomerats, i els darrers anys, a més, l'empresa ja havia encadenat diversos ERO.

Amb aquest tancament, doncs, Tradema se suma a les altres indústries clausurades a Solsona i l'atur a la comarca creix, tot sobrepasant el 35 per cent. La desocupació a la comarca del Solsonès és alarmant en aquest punt, i arriba en aquests moments al 27 per cent.

Els treballadors i les treballadores de Tradema, conscients dels plans de l'empresa Sonae, així com el Consell Comarcal del Solsonès i l'Ajuntament de Solsona, van traslladar les seves preocupacions sobre el possible tancament a la Generalitat de Catalunya. La Generalitat, però, no ha informat els treballadors, o no va informar en el seu moment als treballadors amb transparència, sobre les negociacions que va mantenir amb

l'empresa per tal d'evitar-ne el tancament. I en realitat, en aquell moment de les negociacions, el mateix comitè d'empresa desconeixia quines eren les mesures que s'havien pres per part de la Generalitat per a negociar, pera mitjançar i per a evitar aquest tancament.

El grup Sonae alegava la inviabilitat econòmica de la fàbrica i la davallada de la demanda com a principals arguments per al tancament, però d'això els treballadors eren del tot conscients que no era ben bé així, perquè tanmateix, i segons les dades aportades pels treballadors i sindicats, corroborades a més per les administracions locals, la viabilitat econòmica de la fàbrica era un fet.

La planta de Solsona, els darrers anys, va firmar tres expedients de regulació de suspensió temporal dels contractes de treball. No obstant, fins al juliol del 2011 els afectats regulaven tres o quatre dies al mes i algunes seccions ni tan sols ho van arribar a fer mai; i durant alguns mesos, a més, no va regular cap treballador. Va ser demostrable, doncs, i era demostrable que es van fer hores extres, algunes pagades i altres cobertes amb períodes de descans, i aquests fets, entre altres, demostraven l'activitat continuada que tenia la mateixa fàbrica.

La davallada, concretament, es va produir quan l'exportació es va centralitzar cap a França i quan la majoria de comandes es van traspasar a la filial de Linares. És notificable que el desviament de la producció ha implicat que el centre de Linares augmentés torns i personals, en detriment de la fàbrica del Solsonès.

Atès que el Solsonès és una comarca prepirinenca amb una extensa massa forestal, que ocupa concretament el 78 per cent de la superfície, més de 78.000 hectàrees, cal veure la gestió d'aquesta com una oportunitat per a la creació d'ocupació dins del sector, ja sigui amb la gestió de la neteja del sotabosc, la implantació de la biomassa distribuïda o derivats de la fusta.

El cessament de Tradema en una zona amb aquestes característiques exigeix la implicació de les administracions públiques en tots els nivells, per a garantir el seu manteniment, així com l'equilibri socioeconòmic del territori. A més, la pèrdua d'una indústria que fins ara ha consumit el subproducte de la fusta posarà en perill la viabilitat d'altres activitats del sector.

El tancament de Tradema és greu per a Catalunya, ja que, malgrat que és un país boscós, fins ara només s'ha buscat l'especulació a curt termini, a baix cost, i no hem estat capaços de desenvolupar una indústria transformadora que generi producte de qualitat amb alt valor afegit.

Per aquest motiu el nostre grup eximeix a la següent proposta de resolució..., en primer lloc, negociar amb l'empresa Sonae el manteniment de les instal·lacions mentre aquesta romangui clausurada, per tal d'evitar-ne desperfectes, molèsties i deteriorament, i exigir a la multinacional facilitar la venda de la filial solsonina sense condicions. En segon lloc –i aquesta part, diguéssim, segurament decauria, perquè malauradament ja fem tard–, actuar com a interme-

diària per aconseguir les millors condicions d'acomodament per als 142 treballadors de la fàbrica i vetllar pels 160 llocs indirectes –això continua essent vigent– i que a través de la taula de reactivació econòmica... –perdoneu–, formada per les administracions locals, l'associació d'Empresaris per al Solsonès i el Centre Tecnològic Forestal, la Generalitat doni sortida i faci les gestions corresponents per a amortitzar les instal·lacions de la fàbrica i crear una o més empreses que cobreixin tota la gama de productes de la fusta de major qualitat i valor afegit, fins a la biomassa o altres subproductes, per tal de reinserir laboralment tots els aturats o aturades afectats, especialitzats en el sector, i crear la plena ocupació a la comarca.

Som conscients, doncs, que dels tres punts de la nostra proposta de resolució aquesta part, com he dit abans, de mitjançar per a exigir les millors condicions d'acomodament per als treballadors ja fa tard. Si més no, volíem deixar palesa quina era la nostra voluntat quant a la creació d'ocupació a la comarca pel que fa al sector de la fusta, però, no obstant, doncs, acceptaríem les esmenes de Convergència i Unió en aquest sentit. Crec que l'esmena presentada és: «Estudiar i analitzar les alternatives per a la planta de Sonae, tant amb la corporació que n'és propietària, com...» L'esmena 1, del punt 1; l'esmena del punt 2 i l'esmena del punt 3, bàsicament.

El president

Moltes gràcies. Per tant, senyora Vilà, s'accepten les tres esmenes de Convergència i Unió. Entenc això? (Pausa.) Molt bé.

Proposta de resolució

sobre el tancament de Tableros Tradema, SL, de Solsona (tram. 250-00071/10)

Doncs, a continuació, l'altra proposta de resolució, sobre el tancament de Tableros Tradema, SL, de Solsona, la fa el Grup Parlamentari Popular, i té la paraula el senyor José Antonio Coto.

José Antonio Coto Roquet

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el Partit Popular català presentem aquesta proposta de resolució, i la presentàvem en el moment de conèixer que hi havia un expedient de regulació d'ocupació als treballadors de Tableros Tradema, del Solsonès, buscant que aquests obtinguessin les millors condicions en cas d'acomiadaments i que també es donés solucions a tots aquells treballadors que eren majors de cinquanta-cinc anys i aquells treballadors, doncs, que poguessin continuar amb l'activitat de l'empresa en un altre territori. Per aquest motiu vam presentar aquesta proposta de resolució, que la vam presentar just quan vam conèixer la situació que s'havia produït a Tradema, d'acord amb la central de l'empresa, la qual, doncs, havia anunciat que es produiria aquest trasllat de la companyia.

En aquest sentit, el Partit Popular, tot i que es va arribar a un acord entre sindicats i empresa i, per tant,

doncs, es donava solució als treballadors, nosaltres volem mantenir aquesta proposta de resolució en el sentit que es compleixin els acords a què han arribat els sindicats amb l'empresa quant a acomiadaments i a les condicions dels acomiadaments, a trenta-cinc dies per any; quant als trasllats, i quant a les prejubilacions.

Per tant, simplement, tot i que és veritat que és extemporània, aquesta proposta de resolució, perquè s'ha arribat a un acord, sí que volem incidir i mantenir aquesta proposta de resolució amb l'objectiu, doncs, de posar èmfasi en la necessitat que, sobretot, es compleixi amb els acords i que es busqui solució no solament per als 142 treballadors afectats en aquest cas, sinó també per als 160 treballadors indirectes de la comarca del Solsonès, els quals..., en ser aquest sector, el sector de la fusta, un sector important dins la comarca i per a la supervivència econòmica.

En aquest sentit, presentem aquesta proposta de resolució, i alhora també anuncio, per posicionar-me envers les altres propostes de resolució, que votem favorablement la proposta de resolució d'Iniciativa Verds amb relació a l'empresa Tableros Tradema, i així mateix, doncs, també votem favorablement la proposta del Partit Socialista de Catalunya, amb l'objectiu d'impulsar el sector de la fusta a la comarca del Solsonès, ja que és essencial per al seu dinamisme econòmic i per poder mantenir una certa activitat econòmica en el futur, en un moment de crisi econòmica com el que estem vivint.

Per tant, el Partit Popular presentem aquesta proposta de resolució a favor dels treballadors de Tradema, a favor de la comarca del Solsonès, a favor de la seva viabilitat econòmica i, alhora, doncs, votem favorablement les propostes tant d'Iniciativa per Catalunya Verds com del Partit Socialista de Catalunya, perquè van en la línia d'ajudar el sector de la fusta en una comarca amb dificultats, com és la comarca del Solsonès, en aquests moments de la crisi econòmica.

Per tant, anuncio la posició de vot amb relació..., primer, la presentació de la nostra proposta de resolució, i també el nostre posicionament molt favorable a les dues altres propostes dels dos partits, Iniciativa i Partit Socialista de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies a vostè, senyor diputat.

Proposta de resolució

sobre l'elaboració d'un pla estratègic del clúster de la fusta al Solsonès i sobre l'aprovació del Pla de política forestal (tram. 250-00070/10)

I ara, per a la Proposta de resolució sobre l'elaboració d'un pla estratègic del clúster de la fusta del Solsonès i sobre l'aprovació del Pla de política forestal –que també fa referència a la mateixa empresa–, té la paraula la senyora Alícia Romero

Alícia Romero Llano

Moltes gràcies, president. Bé, doncs, ja han comentat tant el Grup d'Iniciativa com del Partit Popular la situació, doncs, que ha viscut aquests darrers mesos l'empresa Tableros Tradema, amb aquesta proposta inicial d'acomiadament de 142 treballadors i aquests 160 indirectes. Com dèiem abans, en el punt anterior, és veritat que hi ha comarques en què el tancament d'una empresa, doncs, provoca una devastació molt important, perquè moltes famílies viuen d'aquests tipus d'empreses, i en concret el Solsonès, que durant molt de temps, doncs, i durant gairebé la seva història, ha viscut del sector de la fusta, un sector que des del 2008 viu una crisi molt important, en part també perquè s'han fet poques polítiques que ajudessin que aquest sector pogués tenir major competitivitat, i, per tant, ens anem trobant, no?, amb diferents tancaments d'empreses; aquesta última, un tancament molt important.

Nosaltres, que sabíem, quan vam entrar aquesta proposta de resolució, que per desgràcia no seríem a temps de poder, doncs, ajudar a demanar al Govern de la Generalitat que mitjancés perquè aquests treballadors fossin al mínim possible acomiadats, hem fet una proposta de resolució que complementa, crec, tant la d'Iniciativa com la del Partit Popular, perquè el que planteja són propostes de futur, propostes més proactives amb relació a aquesta comarca i al que sempre l'ha mogut en l'àmbit econòmic, que ha sigut el sector de la fusta. I en aquest sentit, doncs, demanàvem tres coses molt concretes.

Una és que es desenvolupi un pla estratègic del clúster de la fusta en el Solsonès, amb tots els agents del territori. Allà tenim un centre tecnològic forestal molt potent, que és referent no només a Catalunya, sinó també a Europa, i, per tant, ens sembla que amb les persones que tenen el coneixement, doncs, cal buscar propostes de futur que permetin iniciar un nou camí i una nova línia de treball en aquesta comarca, per generar llocs de treball i per generar una dinàmica econòmica molt diferent de la que en aquests moments s'està patint.

També nosaltres plantejàvem, doncs, i plantejem que es facin estudis per part del Govern i que es presentin en aquest Parlament, sobre quines són les possibilitats existents del sector forestal pel que fa a la creació d'ocupació i de riquesa en aquest àmbit; sobretot, analitzar les oportunitats de futur que tenim en el camp de la bioenergia i, per tant, de diversificar moltes vegades un sector que jo crec que està sobrevalorat, com és el turisme, en aquestes comarques més del nord.

I, per últim, un dels temes que s'ha parlat molt en aquest Parlament i que creiem que ja és hora, doncs, de presentar, que és el Pla de política forestal, que també ha de plantejar noves possibilitats econòmiques, noves alternatives per a la nostra economia en territoris com aquest, que evidentment, com dèiem, estan patint una greu crisi.

Per tant, tres propostes més proactives en aquest sentit, per encarar un millor futur per a la comarca del Solsonès. En aquest sentit tenim alguna esmena de Convergència i Unió que va bastant en la línia del que

nosaltres plantejàvem; per tant, les acceptarem les dues: una, perquè ens canvia el termini de presentació del document i ens sembla, doncs, que és raonable, que el puguem allargar una mica per poder presentar aquests documents, i l'altra, perquè és veritat que des del Solsonès ja s'està treballant en el clúster de la biomassa, amb el Centre Tecnològic Forestal i els agents, i, per tant, ens sembla que és una bona línia i, per tant, que la reforcem per continuar aquest camí. Per tant, acceptaríem aquestes dues esmenes de Convergència.

I pel que fa, doncs, als posicionaments amb relació a les propostes de resolució d'Iniciativa i del Partit Popular, les votaríem a favor.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Vull entendre, senyora Vilà i senyora Romero, que les esmenes presentades per Convergència estan acceptades, i no les dos d'Esquerra Republicana. És correcte? *(Pausa.)* D'acord.

Doncs, ara, a continuació, passarien les formacions o els grups parlamentaris que han presentat esmena, encara que en el cas de Convergència i Unió, si la vol defensar..., ja han estat admeses. Per tant, té la paraula la senyora *(veus de fons)*... –se pot posicionar sense cap problema, eh?–, té la paraula la senyora Meritxell Borràs, per posicionar-se.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Ens posicionarem respecte a les tres propostes de resolució; tres propostes de resolució que –aquí s'ha explicat bé– fan referència a una mateixa situació, però estan enfocades d'una forma, podríem dir, un punt diferent, no? Un punt diferent en el sentit que alguns, doncs, analitzen la situació, certament, quan es presenta la proposta de resolució, que és en el moment en què hi ha, podríem, dir el conflicte obert, i, per tant, miren de trobar-hi una solució, i d'altres fan una projecció més de futur, i la que té clarament aquesta línia és la del Partit Socialista. En aquest sentit, entrem a analitzar-les una a una

La d'Iniciativa per Catalunya..., d'entrada, nosaltres agraïm que ens hagin acceptat les esmenes, que vénen, per una banda, a actualitzar el que és la proposta de resolució. I en aquest sentit manifestar que exactament, si no..., a l'esmena tercera que ens acceptaven, i a la segona, amb el senyor Vidal ahir dèiem, d'eliminar «actuar com a intermediària per aconseguir les millors condicions d'acomiadament per als 142 treballadors», perquè aquest és un tema que estava sobrepassat, i en canvi mantenir darrere del tercer punt, eh?, «vetllar per tots els llocs..., els 160 llocs indirectes afectats», en el sentit que aquest és un tema que, a dia d'avui, doncs, seria correcte, i no parlar del manteniment a les condicions d'acomiadament dels 142 treballadors, perquè, lamentablement, avui això és un fet.

En aquest sentit, doncs, manifestar que en el moment en què es qüestiona la continuïtat de l'empresa Tradema de Solsona, que es va veure en risc, el Departament d'Empresa i Ocupació en fa les gestions i, per

tant, actua com li correspon en aquest àmbit i, per tant, fa la intermediació, hi insistim, que correspon i que..., bé, vostès ara ens fan arribar algunes queixes per part dels treballadors, que no dubtem que vostès han recollit, però a nosaltres ens consta, hi insistim, aquesta intermediació per mirar que les coses funcionin sobre la legalitat i, per tant, donar cobertura i exercir les seves competències en la vetlla per tal que les condicions dels treballadors afectats pel tancament siguin adequades i s'ajustin al marc legislatiu actual, no?

Per altra banda, com bé dèiem, doncs, es va arribar a un acord i, per tant, en aquest sentit el que cal ara és vetllar per la projecció en un futur, si no a través d'aquesta empresa a través d'una altra, i, per tant, la possibilitat que aquests treballadors puguin mirar de trobar una sortida laboral en aquest moment.

Per altra banda, hi ha la proposta de resolució del Partit Popular, que, jo els ho he de dir molt sincerament, demanaria que la retiressin, perquè, si no, ens trobarem per primer cas a la història que aquest Parlament vota una proposta de resolució sobre un tema que està finalitzat. Ens hem trobat en aquesta comissió altres propostes de resolució que feien referència a empreses que quan es plantejava la proposta de resolució eren vigents, però que quan es discutien dequeien, perquè no tenia sentit parlar, com és en aquest cas, que el Departament d'Empresa i Ocupació mitjancés per tal que el que és tot aquest procés es fes sobre el marc vigent. És evident que aquest procés ha acabat; que l'empresa, doncs, ha tancat; que els treballadors es troben al carrer; que hi ha hagut aquesta mediació, que s'ha vetllat per aquesta legalitat, i, per tant, des del nostre criteri, vaja, des del nostre punt de vista, demanem al Partit Popular que no forcin una votació absurda, una votació que no hem vist històricament en aquest Parlament, i creiem que, per respecte al que és aquesta institució i a com han de funcionar les coses, no podem votar una cosa que està materialitzada.

I és en aquest sentit... Hem sentit el posicionament del Partit Popular, i concretament en boca del senyor Coto, doncs, que ells ho mantienien. Però, hi insistim, evitem-nos..., jo crec que en aquests moments, en què tot plegat està tan qüestionat, val la pena que siguem curosos a l'hora de fer votacions en aquest Parlament i que, per tant, responguin a una realitat, i no pas a una situació absolutament superada. Per tant, hi insistim, i voldríem que en aquest sentit, doncs, hi hagués aquesta retirada, per part del Partit Popular, d'aquesta proposta de resolució, que, escolti'm, parla del passat, no parla de futuribles, a diferència de la proposta d'Iniciativa per Catalunya i del Partit Socialista... *(Veus de fons.)* D'Iniciativa, he dit? Sí? *(Pausa.)* I del Partit Socialista de Catalunya.

El Partit Socialista de Catalunya ens accepta les esmenes, fet que nosaltres, doncs, agraïm, i això ens facilita poder treballar, com aquí es deia, a poder donar resposta a aquest projecte de clúster de biomassa de Catalunya, i, per tant..., un tema iniciat l'any 2012 i que, per tant, esperem que pugui donar els seus fruits i donar resposta a aquestes comarques, no?, i concretament a la comarca del Solsonès.

I també la següent esmena acceptada, en la qual se'ns demana, doncs..., se'ns dóna un període més llarg, concretament de quatre mesos, que és el que habitualment es dóna en el Parlament, a poder-hi donar resposta.

I, per tant, votariem favorablement aquestes dues propostes de resolució, i esperem, doncs, aquesta retirada sensata, entenem, per part del Partit Popular.

El president

Moltes gràcies, senyora Borràs. A continuació, jo voldria fer, per després no oblidar-nos..., la senyora Vilà està d'acord amb l'esmena número 2 de Convergència i Unió, amb la qual retira el paràgraf, una part del paràgraf, i queda: «a vetllar pels 160 llocs indirectes afectats»? És així?

Sara Vilà Galan

No sé si és possible modificar una petita part de la frase que vostès proposen, des de Convergència i Unió...

El president

Se pot fer una transacció.

Sara Vilà Galan

...fer una transacció i incloure «la inserció...», «vetllar per la inserció laboral dels 142 llocs de treball...»

El president

Cent seixanta.

Sara Vilà Galan

Perdó..., no, «142 llocs de treball perduts...»

El president

Ah, d'acord.

Sara Vilà Galan

...o sigui, és a dir, «vetllar per la inserció laboral de les persones que ara mateix han perdut el lloc de treball i els 160 llocs de treball indirectes afectats».

El president

D'acord? Ens fa arribar a la Mesa aquesta transacció, si us plau? *(Pausa.)* Senyor Coto, per enllestir, accepta...?

José Antonio Coto Roquet

Gràcies, senyor president. Quant a les al·lusions que s'han fet, directes, per part de Convergència i Unió demanant que retirem la proposta de resolució, el Partit Popular no la retirarem, perquè entenem que incideix en la necessitat, doncs, de donar suport als treba-

lladors. I vull llegir parts de la proposta de resolució, perquè s'entengui què estem proposant.

Estem proposant «garantir l'aplicació de la llei en defensa dels interessos dels treballadors afectats mitjançant l'adopció de mesures coercitives que siguin procedents». És a dir, fins que no s'hagin resolt absolutament totes les condicions pactades entre treballadors i empresa, evidentment, el que ha de fer l'Administració és garantir l'aplicació de la llei, i, per tant, això és plenament vigent: és de present, és de passat i és de futur. Per tant, nosaltres en això..., evidentment, continuem sent plenament vigents, i el que demanem al Govern és que apliqui la llei, el Govern de la Generalitat, i que defensi en aquest cas els treballadors.

I, d'altra banda, mesures per tal de mitjançar en la solució del conflicte. És veritat que s'ha donat una solució pactada entre els treballadors de Tableros i l'empresa, però també és veritat que hi ha 160 treballadors indirectes afectats, els quals, doncs..., tot i que és veritat que en aquest cas concret parlem de l'acord en concret, nosaltres sí que creiem que amb això posem èmfasi en la necessitat que es doni solució als 160 treballadors indirectes que afecten la comarca del Solsonès, i que el que han de fer és, el Govern, treballar a favor de la situació d'aquesta empresa, que els seus treballadors realment puguin beneficiar-se dels acords a què han arribat amb l'empresa i, evidentment, que es doni solució als 160 treballadors indirectes.

Per tant, el Partit Popular mantenim la proposta de resolució, que va en la línia aquesta de ser sensibles a la situació que estan patint els treballadors, i per aquest motiu no solament presentem aquesta proposta de resolució, la mantenim, sinó que també votem favorablement les propostes de resolució tant d'Iniciativa Verds com del Partit Socialista de Catalunya, que van també en aquesta línia.

Moltes gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. I ara, a continuació, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el senyor Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Disculpi, primer una qüestió d'ordre, senyor president, però no he entès per què el senyor Coto ha tingut dos torns en aquest debat.

El president

Senyor Amorós, simplement, per fer àgil el debat..., la portaveu de Convergència i Unió li ha demanat que ho retiri, i jo, per agilitzar el debat, li he dit que es posicioni; ha dit que no, i ja està.

Oriol Amorós i March

Em sembla molt bé, però...

El president

Ho he fet per enriquir el debat...

Oriol Amorós i March

Perfecte, i l'he trobat molt enriquit amb aquesta segona intervenció. Però li ho deia perquè nosaltres encara havíem de fer el torn de defensa de les esmenes, que no hem defensat encara; no era de posicionament, el nostre torn, sinó de defensa d'unes esmenes. Ja està. Una qüestió procedimental, res més.

El president

Molt bé, moltes gràcies. Té la paraula el senyor Amorós.

Oriol Amorós i March

Molt bé. No, nosaltres, en tot cas, creiem que les resolucions que s'han presentat, en l'esperit i gairebé en la totalitat de la seva lletra, les compartim. Creiem que l'empresa Tradema, Tableros Tradema, part de la multinacional portuguesa Sonae, amb aquest acomiadament ha demostrat una vegada més el que ens passa moltes vegades davant de determinades multinacionals, en què estem incapacitats des d'un punt de vista de legislació laboral, i també a vegades de –no és el cas– legislació industrial, per poder intervenir sobre processos que són discutibles. Perquè una cosa són empreses que tenen una crisi forta, clara, en el conjunt de les seves xifres; d'altres són empreses, com és aquest cas, que tenen diverses plantes i que, els números concrets de cada planta, hi ha dificultats per conèixer-los i hi ha sospites fonamentades per pensar que les transaccions internes de la multinacional serveixen, moltes vegades, per emascarar els seus resultats, per presentar uns resultats pitjors que els reals, i aquest n'ha estat un dels casos.

Per tant, nosaltres, algunes de les expressions que s'han dit, de dir: «Hem d'utilitzar la capacitat coercitiva en matèria laboral de la Generalitat per impedir aquesta deslocalització»..., em pregunto: quina capacitat coercitiva? Hi havia una mínima capacitat d'intervenció, d'aprovació de l'expedient de regulació, abans de l'última reforma laboral, però és que actualment no en té cap ni una, la Generalitat. Per tant, en aquest sentit, no entenem aquestes expressions.

El que sí que, en tot cas, compartim és la necessitat de defensar la indústria del nostre país. Compartim l'esperit expressat per tots els grups que s'han pronunciat fins ara i que, a més a més, afortunadament, és un esperit que és habitual en aquesta comissió i que esperem que continuï sent així, de defensa de les nostres indústries i de les nostres empreses. Convidem tots els grups que, en aquest cas i en tants d'altres que ens estem trobant comissió rere comissió i amb la conversa que vàrem tenir en el darrer Ple amb els impulsors del pacte «Més indústria», doncs, aprofundim en la reflexió de què està passant en la nostra indústria i, sobretot, posem solucions damunt de la taula. Però a mi m'agrada-

ria subratllar en aquest cas, singularment, algunes característiques.

La primera és que van a una comarca on un dels sectors principals és el sector forestal, i és clar que la comarca del Solsonès es singularitza en el conjunt de l'economia catalana, que entenem que un dels seus elements positius és la seva diversitat; en la diversitat de l'economia catalana, el Solsonès hi té un paper molt rellevant, perquè és la comarca líder, clarament, en el sector forestal. I, quan perdem indústria forestal, no només perdem uns llocs de treball directes, no només perdem uns llocs de treball indirectes: perdem diversitat en la nostra economia i perdem l'empenta en un sector que també repercuteix en la gestió del medi natural i en l'equilibri territorial i en la distribució equilibrada, territorialment, de la nostra població.

És un tema que l'han seguit tots els grups polítics d'una forma al màxim consensuada, tant des de l'Ajuntament de Solsona com des del Consell Comarcal del Solsonès. És un tema en què altra vegada aprofito per dir que hem trobat a faltar més transparència en els números i en les gestions que feia la multinacional al respecte. I és un tema que ens posa damunt de la taula, també al davant, el dèficit que hi ha hagut en el nostre país, per part de diversos governs, en el que són les polítiques dirigides al sector forestal i a la valorització dels seus productes i dels seus subproductes.

Per tant, nosaltres recolzarem les propostes del Partit dels Socialistes i d'Iniciativa per Catalunya. També ens agradaria, doncs, que el Partit Popular retirés aquesta proposta de resolució i l'instem a fer-ho; no perquè no hi estiguem d'acord –que creiem que el que ha explicat el senyor Coto ho compartim plenament, i, per tant, crec que el sentit de la seva proposta de resolució és positiu–, sinó senzillament perquè s'insta a fer una cosa que ja ha passat i no té sentit, i, per tant, ens semblaria lògic fer això.

El president

Moltes gràcies, senyor Amorós. Evidentment, no donaré la paraula al senyor Coto perquè es posicioni, perquè ja s'havia posicionat abans de la proposta que vostè havia fet. A continuació té la paraula, pel Grup de Ciutadans, la senyora Inés Arrimadas.

Inés Arrimadas García

Gracias, señor presidente. Bien, estamos ante un ejemplo más, el de la empresa Tableros Tradema, de un claro desmantelamiento de la economía productiva que estamos teniendo desgraciadamente en Cataluña. Esta es una empresa, además, que era clave en esta comarca, que su cierre ha supuesto un duro golpe, porque van a perder el trabajo más de 140 personas y, por tanto, 140 familias, y otros 160 puestos indirectos. Además, como se ha comentado aquí, esta es una empresa que pertenece al sector de la madera, al sector, en general, forestal y que es un sector muy importante tanto en la comarca del Solsonés como en el conjunto de Cataluña. Era un referente, este sector, en esta comarca, y estamos vien-

do como, desgraciadamente, poco a poco, pues, se está perdiendo su peso.

A mí me gustaría recordar cuáles son las funciones de la Generalitat de Cataluña en el caso de conflictos de este tipo, en el caso de próximos cierres de empresas. A pesar de lo que se haya dicho aquí, la Generalitat tiene muchas funciones y puede hacer mucho en la intermediación en este tipo de conflictos, más allá del principio de libertad de empresa, que es que no se puede obligar a una empresa, prácticamente, a cerrar cuando así se lo propone; pero sí que tiene muchas cosas a hacer y decir. Por ejemplo, tiene que negociar y tiene que posicionarse en el proceso para intentar evitar el cierre, sobre todo cuando las empresas muestran indicios de viabilidad económica; es ahí donde mayor poder de negociación puede tener la Generalitat. Puede pedir información a las empresas, puede intentar proponer medidas para que le sea interesante mantener la empresa en la comarca. No se puede obligar, quizás, a un empresa a cerrar, pero sí que se puede luchar para que a la empresa puede que le interese, ¿no?, mantener la empresa y, por tanto, los puestos de trabajo.

En el caso de que sea imposible, en el caso de que sea imposible evitar que una empresa cierre, sí que Generalitat de Cataluña tiene que velar por el cumplimiento de la normativa laboral en todos sus amplios términos, y también por el cumplimiento de los acuerdos a los que se llegue entre la empresa y los representantes de los trabajadores.

Y tiene un papel muy importante que yo creo que hoy no hemos recordado aquí, que es intentar dar salida a esas instalaciones, porque muchas veces estas grandes empresas cierran pero dejan aquí instalaciones y maquinaria y, sobre todo, mucho conocimiento y mucho *know-how* que se pierde muchas veces aquí. Es aquí donde la Generalitat también tendría que tener un papel muy importante para intentar que se mantenga esa actividad, por ejemplo, con una cooperativa con los trabajadores. Y ahí la Generalitat tiene que asesorar a los trabajadores, informarles de cuáles son las soluciones técnicas para formar una cooperativa, darles apoyos técnicos, ayudas, etcétera, para intentar que el cierre de esa empresa y los despidos no supongan una destrucción absoluta de empleo, sino que se pueda tender a una transformación de ese empleo.

Y, por último, otra de las funciones de la Generalitat es planificar estratégicamente estos sectores, y yo creo que en este sentido iba relacionada la propuesta de resolución del Partido Socialista. Identificar que este sector tiene todavía mucho futuro en Cataluña, el sector de la madera, el sector forestal, y aquí es donde la Generalitat de Cataluña tiene que hacer una apuesta de futuro para ver cuáles pueden ser las oportunidades en este sector, cuáles son los agentes que tienen que tener un papel relevante en las administraciones públicas, etcétera, y darle un impulso claro. Porque yo creo que si alguna conclusión vamos a sacar de esta crisis es que tenemos que apostar por la economía productiva, y este tiene que ser uno de los sectores claves.

Por tanto, vamos a votar a favor, como no podía ser de otra manera, de las tres propuestas de resolución que se han presentado, tanto la de Iniciativa..., sobre todo en lo que hace incidencia en velar por los puestos de trabajo que se han perdido, tanto los directos como los indirectos, y también por utilizar las instalaciones e intentar amortizarlas, para que se siga desarrollando esa actividad, quizás en otro régimen. También con la del Partido Popular, que estamos de acuerdo en que el redactado está absolutamente desactualizado, pero, bueno, si el Partido Popular decide no retirarla, pues nosotros la votaremos a favor.

También yo creo que, como reflexión general, tendríamos que pensar cuánto plazo pasa entre que se presenta una propuesta de resolución y se debate en la comisión. Quizás hay algunas propuestas que, por la urgencia de la temática, pues podríamos intentar darles más agilidad. Pero, bueno, es simplemente una reflexión general que dejo aquí, para no encontrarnos con este caso en otras ocasiones, porque, desgraciadamente, la realidad del mundo real va mucho más rápida que la realidad parlamentaria.

Y, por último, votaremos a favor de la propuesta de resolución del Partido Socialista, porque estamos totalmente de acuerdo en que se tiene que planificar estratégicamente y a futuro el sector de la madera, porque muchos puestos de trabajo pueden depender de ello en el futuro.

Muchas gracias, señor presidente.

El president

Muchas gracias, señora diputada. Mire, simplemente hacer un comentario. La legislatura va..., hace dos legislaturas, la espera que teníamos era de un año; la última fue de tres meses, y ahora vamos al día, o sea, vamos al día de las iniciativas que se están pasando. Por tanto, hemos avanzado bastante. Otra cosa es que se modifique el Reglamento del Parlamento y en él, pues, se hagan otras cuestiones, pero vamos en estos momentos al día, completamente.

I a continuació té la paraula, pel Grup Mixt, el senyor David Fernández.

David Fernández i Ramos

Moltes gràcies. Des de la CUP - Alternativa d'Esquerres, votarem a favor de la proposta d'Iniciativa i del Partit dels Socialistes de Catalunya, i obertament en contra de la que presenta el Partit Popular –després m'hi referiré. I, com ja s'ha anomenat el motiu de les propostes, l'impacte negatiu que ha suposat sobre l'estructura social i el teixit productiu al Solsonès, només algunes reflexions.

El mercat lliure i la llibertat d'empresa, és el que tenen. I aquí s'han fet coses que..., quan ens fixem en el detall de com ha actuat la multinacional, doncs, és digne de l'antologia neoliberal, no? Fer hores extres amb un ERO aplicant-se, marxar posant condicions... Marxen en nom de la llibertat d'empresa, però en nom de la llibertat d'empresa diuen que no es poden vendre les

instal·lacions perquè facin la mateixa activitat. I això és el que té també la llibertat d'empresa: una espècie de xantatge inadmissible, més encara pel valor estratègic que té per a la comarca.

I, dit això, a nosaltres ens consta, en l'àmbit de les deslocalitzacions, les que han vingut i les que vindran, amants a com està l'economia al sud d'Europa i als Països Catalans, no ens podem conformar ni podem, perquè no podem..., amb la política del mal menor. No pot ser l'única política.

I també hi ha un àmbit de dualitats i d'hipocresies, perquè també s'han generat les condicions prèvies perquè això passés. Quan es parla tant de *business friendly*, acaba passant això: que la gent, quan ha fet els seus quartos, marxa. Més encara quan molts d'aquests sectors industrials s'han basat en ajuts públics, en desgravacions fiscals, en aportacions econòmiques directes o en cessió de sòl industrial. És a dir que al final qui acaba perdent també són les arques públiques i, òbviament, l'estructura productiva i la indústria d'aquest país. Per tant, caldrà començar a pensar, en el futur, a establir condicionants, establir compromisos de manteniment d'activitat i de continuïtat productiva quan hi hagi aquesta mena d'ajuts, que n'hi ha hagut, eh?

I també, respecte a models propers europeus i legislacions molt properes, també en el marc de la Unió Europea, com s'ha dit també, una de les mesures hauria de ser, com a opció, a banda d'un tancament d'aquest tipus, la cooperativització, l'opció a la cooperativització dels treballadors; a França és el primer tràmit abans de tancar l'empresa, s'ofereix als treballadors i treballadores poder fer-ho. Una altra pot ser la cogestió. I una altra, fins i tot, per què no?, perquè fa falta, la capitalització pública d'una nova empresa.

Des de la nostra incredulitat, per tant, votarem a favor de les dues propostes, la d'Iniciativa i la del PSC. I a la del PP hi votarem en contra, perquè té un punt d'insolent i té un punt d'hipòcrita. Perquè defensar els drets dels treballadors quan fa dos anys que se'ls carreguen no deixa de ser singular, particular i curiós. Més encara quan la política industrial ha sigut a favor, doncs, d'una política bastada en l'especulació, en el turisme i en les finances, i, si no, rebobinem el que ha passat l'últim any, amb la destrucció d'ocupació, eh?, que ha suposat la reforma laboral, contra tot allò que es va dir que serviria. Van dir que serviria per crear-ne i ha servit per destruir-la. Ha facilitat els acomiadaments, i aquí es diuen «les millors condicions», però s'han facilitat els acomiadaments; han augmentat la flexibilitat i la pobresa assalariada, que és la nova pobresa en aquest país; s'ha reforçat la precarietat; s'han atacat les prestacions per desocupació; s'ha atacat el poder adquisitiu de la majoria social, i s'han reduït les indemnitzacions per acomiadament. Això sí, queda molt bé presentar una moició defensant els drets dels treballadors, quan portes una política, des de fa tres dècades, orientada a carregar-se'ls.

Gràcies, i ja està.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Demanaria, per favor, l'esmena amb què s'ha fet una transacció, que la portessin aquí a la Mesa, per poder llegir-la. I passàriem a votar proposta de resolució per proposta de resolució.

Per tant, passàriem ara a la votació de la que ha presentat el Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Alternativa, amb la qual quedarien dos esmenes acceptades de Convergència i aquesta en què ara el secretari farà lectura de la transacció.

El secretari

Bé, passo a llegir la proposta de transacció, que diu: «i a vetllar per la inserció laboral de les 142 persones que han quedat a l'atur i pels 160 llocs indirectes afectats».

El president

Doncs, passàriem a la votació.

Vots a favor? (*Veus de fons.*) Perdó. No, no, ja ho he dit. O sigui, seria la proposta de resolució amb les esmenes admeses i amb la transaccional, evidentment. Se votaria això. D'acord? (*Pausa.*)

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovada per unanimitat.

Passàriem ara a la segona, que és la del Grup del Partit Popular de Catalunya, que no hi ha cap esmena, en aquesta, i la votàriem tal com està el text.

José Antonio Coto Roquet

Sí, demanaria, si us plau, que es fes lectura de..., bé, si es pogués fer lectura concreta dels punts de..., del punt de la PDR, sí, de la Mesa.

El president

Secretari...

El secretari

La proposta de resolució diu el següent: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat de Catalunya a adoptar les mesures per tal de *mediar* en la solució del conflicte plantejat per l'anunci de tancament de l'empresa Tableros Tradema, Societat Limitada, de Solsona, i, arribat el cas, a garantir l'aplicació de la llei en defensa dels interessos dels treballadors afectats, mitjançant l'adopció de les mesures coercitives que siguin procedents.»

El president

Molt bé. D'acord? (*Pausa.*)

Passem a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovada per 6 vots a favor, 1 no i 11 abstencions.

I a continuació passem a la votació de la proposta de resolució presentada pel Partit Socialista... (*Sara Vilà Galan demana per parlar.*) Perdoni.

Sara Vilà Galan

Només voldria fer un petit aclariment, que és que hem rebut una notícia de darrera hora, que és que resulta que l'empresa no està tancada del tot. Encara queden vint llocs de treball vigents. És per aquest motiu que el nostre grup ha votat a favor de la proposta de resolució del PP, perquè encara continua vigent.

El president

Molt bé, moltes gràcies.

A continuació votàriem la proposta de resolució del Partit Socialista de Catalunya, en la qual s'ha admès..., votàriem les dos esmenes que s'han admès per part del proponent. És així? (*Pausa.*)

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovada per unanimitat.

Per favor, podrien dir les substitucions que tenen els grups parlamentaris? Grup de Convergència i Unió, substitucions de diputats?

Meritxell Borràs i Solé

Sí, la senyora Glòria Renom substitueix el senyor Carles Pellicer.

El president

Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, si té substitucions...

Oriol Amorós i March

Doncs, sí, com ha pogut veure, ha vingut el senyor Lluís Salvadó, que substituïa el Roger Torrent.

El president

Molt bé. Ho he vist, però..., que consti en acta. Del Grup del Partit Socialista de Catalunya? (*Pausa.*) Cap substitució. Del Partit Popular?

José Antonio Coto Roquet

El diputat Pedro Chumillas substitueix el diputat Jordi Roca.

El president

Del Grup de Ciutadans? *(Pausa.)* Cap substitució. I del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds? *(Veus de fons.)* D'acord, cap substitució. I pel Grup Mixt? *(Pausa.)* Tampoc cap substitució.

Proposta de resolució

sobre els orientadors i els promotors ocupacionals del Servei d'Ocupació de Catalunya (tram. 250-00003/10)

Passem ara al número 1, que és la Proposta de resolució sobre els orientadors i els promotors ocupacionals del Servei d'Ocupació de Catalunya, que presenta el Grup del Partit Socialista de Catalunya, i té la paraula la senyora Montserrat Capdevila.

Montserrat Capdevila Tatché

Molt bé, moltes gràcies, president. Bé, aquesta proposta de resolució s'emmarca en un procés que des del Grup Socialista ens preocupa molt, que és la davallada o gairebé el desmantellament del Servei d'Ocupació de Catalunya, en la seva, diguem-ne, vessant de servei públic i, per tant, d'atenció a les aturades i els aturats.

En aquest sentit, dir que, davant la situació d'atur creixent, l'any 2008 les oficines de treball de la Generalitat de Catalunya van integrar 150 persones en la seva plantilla, un col·lectiu de 150 orientadors i orientadores ocupacionals, que se n'hi van, l'any següent, eh?, incorporar 150 més, certament a través d'una tendència, d'una iniciativa en el marc europeu de, doncs, en períodes de creixement de l'atur, justament, activar les polítiques actives d'ocupació justament adreçades a les persones que cada dia més anaven creixent a quedar-se a l'atur; amb, també, un objectiu, que és el de fer una atenció individualitzada, l'elaboració d'itineraris... I, per tant, es va anar dotant d'uns efectius que es van anar finançant, certament, a través de, doncs, la conferència sectorial, i aquestes polítiques es van estendre a tota la resta de l'Estat espanyol. I, per tant, es va configurar un nou servei d'orientació professional, dedicat justament a aquesta atenció personalitzada, amb aquest model o nou model d'orientació professional, feta també per persones..., per professionals. Per tant, estem parlant de 150 persones professionals el 2009, 150 persones..., promotors ocupacionals el 2010.

Bé, a partir del 2012, hem anat veient, doncs, com no hi ha una clara aposta, justament, per aquestes polítiques d'atenció personalitzada i d'itineraris pel servei públic i oferts pels serveis d'ocupació de Catalunya, ans al contrari, eh?: hem vist que hi ha hagut una progressiva davallada, fins al punt que avui hi ha 238 persones dedicades a aquestes polítiques, tenint en compte que, certament, vencia el període en el qual la Generalitat els tenia contractats el 31 de desembre, i, certament, per aquelles dates van anar al carrer i avui encara estan al carrer 47 persones que eren interins de la Generalitat, i hi queden 238 persones en aquests moments, però amb el risc que d'aquí a pocs dies aquestes persones siguin acomiadades i, per tant, quedin a l'atur.

Davant d'aquesta circumstància i davant, en aquest cas, l'aposta clara que creiem que ha de fer justament un govern amb unes xifres de creixement d'atur cada vegada més alarmants –i així ho hem posat de manifest en diferents moments i en les diferents iniciatives que des del Grup Socialista estem fent–, fem aquesta proposta en la mesura que des del Grup Socialista considerem que el cost d'aquestes persones, d'aquests orientadors i orientadores, doncs, que el 2011 pujaven la xifra de 10,5 milions d'euros del pressupost de la Generalitat, i que el 2012 han estat..., en tot cas, el pressupost assignat de 8,8 milions d'euros, en el marc global del pressupost del Servei d'Ocupació de Catalunya, tenen un pes relatiu i, per tant podrien, si hi ha la voluntat i l'esforç polític per fer-ho, incorporar-se i, per tant, absorbir-se per part del Servei d'Ocupació, en la mesura que se li pugui donar, com a mínim, l'estabilitat necessària, en la mesura que les xifres d'atur creixent, eh? –i l'enquesta de població activa ens diu que estem al voltant de les 900.000 persones aturades a Catalunya, tot i que l'atur registrat ens posi que no arribem a 700.000–..., però bé, en tot cas, aquí el que estem plantejant, per tant, en aquesta proposta és donar continuïtat a aquestes 300 persones, 150 i 150, amb el benentès que avui ja només n'hi ha treballant 238, que estan a punt de perdre la seva feina, donada, en aquest cas, la valuosa tasca que estan fent en aquestes circumstàncies d'emergència laboral i que estan fent, com deia, una magnífica tasca, si més no d'acompanyament a les persones que en moments, doncs, de trobar-se a l'atur i de trobar-se sense opcions, com a mínim tenen un acompanyament i no es troben desemparades.

Per tant, també aquí estem proposant, en aquesta nostra proposta de resolució, que la Generalitat i el govern liderin, en el marc de la conferència sectorial..., perquè no passi el que va passar al pressupost justament del 2012, en què va haver-hi una minva de recursos adreçada a aquesta contractació concretament; per tant, doncs, que lideri en aquest marc, el 2013, per als seus pressupostos, justament el manteniment d'aquests 10,5 milions d'euros i, en tot cas, que ens permeti una certa flexibilitat per poder, doncs, incorporar en plantilla aquestes persones. Perquè, com deïem, per nosaltres tenen una vàlua, la seva professionalitat jo crec que està, doncs, més que demostrada i la seva capacitat, justament, per acompanyar el creixent nombre de persones aturades. I en aquest sentit ens preocupa, justament, que quedin desatesos, doncs, oficines de treball de la Generalitat de Catalunya i serveis que fins avui s'ha demostrat que són eficients, eh? A vegades en aquesta comissió s'ha parlat de l'eficiència o no dels serveis d'ocupació, justament serveis que són eficients, com les aules de recerca intensiva, de feina, que en aquests moments ja queden desateses també per la manca d'aquest personal.

Per tant, en aquest cas, les nostres propostes són aquestes: donar continuïtat laboral a aquestes fins a 300 persones... I per què diem «300»? Doncs, perquè creiem que justament ens hem de fixar en els estàndards que a Europa s'estan donant per a persones atenant..., per nombre d'aturats, i que estàvem, ens situàvem el 2010 a l'entorn d'uns 200 aturats per persona, per tant, per servei, eh?, per professional que els pugui atendre, i

avui ens estem situant en paràmetres similars als que té Turquia, que són 780 aturats per persona. Per tant, en la mesura que cada dia l'atur creix i s'està produint aquesta minva de recursos humans que estan fent atenció a les oficines del SOC, creiem que és alarmant. Per tant, en aquest cas, proposem el manteniment d'aquestes 300 persones, eh?, en aquest cas, també tenint en compte que d'aquestes 300 ja n'hi ha unes quantes acomiadades, que, com deia, corresponien a interinatges. I, en tot cas, el punt final és garantir en qualsevol cas el manteniment dels llocs de treball de les oficines del SOC, que fan atenció a aquestes persones aturades en nombre creixent.

Per tant aquesta seria la nostra proposta, que esperem que sigui ben considerada per tots els grups.

En tot cas, aprofitem també per saludar una representació d'aquests orientadors laborals del Servei d'Ocupació de Catalunya, que ens acompanyen a la comissió.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. A continuació, per posicionar-se per les esmenes presentades, té la paraula la senyora Meritxell Borràs, del Grup de Convergència i Unió.

(Meritxell Borràs i Solé intervé sense fer ús del micròfon.) Digui'm, digui'm.

Meritxell Borràs i Solé

Perdó. No fem conjuntament la 1 i la 2... Em pensava que al ser també de la mateixa... D'acord, d'acord.

El president

No..., ningú m'ho havia demanat fins ara.

Meritxell Borràs i Solé

D'acord. Em pensava... No, aquelles coses que una es fa...

El president

Endavant, senyora diputada.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies.

El president

Una altra qüestió és que vostè ho proposi aquí i estiguin d'acord els portaveus dels grups parlamentaris.

Meritxell Borràs i Solé

Jo ho donava per fet. Si... Jo crec que seria bo que poguéssim fer-ho conjuntament, però si els proposants no ho veuen correcte no... El que ells creguin, eh? A mi...

El president

Iniciativa no...

Meritxell Borràs i Solé

...em semblava que totes dues parlaven sobre el mateix tema. Però cap inconvenient.

El president

...Partit Socialista tampoc. Esquerra Republicana? *(Pausa.)* Cap problema? Però hi ha dos grups que ja diuen que no; doncs, no.

Endavant, senyora diputada.

Meritxell Borràs i Solé

Cap inconvenient.

(Veus de fons.)

El president

...que no. Partit Socialista?

Montserrat Capdevila Tatché

Nosaltres considerem que les voldríem fer per separat. Gràcies.

El president

D'acord. Doncs, continue, senyora Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. A veure, aquest és, evidentment, un tema sensible, i aquí ens trobem davant d'un tema: que se'ns demana la continuïtat laboral dels 150 orientadors, dels 150 promotors del SOC, donada la valuosa tasca en aquestes circumstàncies d'emergència nacional. I aquest és un fet que és una realitat: hi ha una situació d'emergències, estan fent una tasca valuosa... I, en aquest sentit, el primer interessat per la continuïtat d'aquests col·lectius, donada la situació d'atur i de necessitat d'atenció individualitzada dels treballadors que es troben en una situació d'atur, doncs, per la recerca de feina, és el mateix SOC. Aquesta és una realitat objectiva.

Cal veure, per això, també, quin és l'històric i com aquestes persones, aquestes orientadors i aquests promotors, doncs, passen a fer aquesta tasca en el marc del Servei d'Ocupació de Catalunya.

Aquest és un àmbit en què, com s'ha dit, però tots sabem i jo crec que és bo que ho diguem, passen, el 2008 i el 2010, a fer aquesta tasca a les oficines de treball a càrrec dels pressupostos generals de l'Estat, com a part del pla extraordinari del Ministeri de Treball, i, per tant, donen resposta a un finançament que ve directe per part de l'Estat a través de la conferència sectorial.

Malgrat les retallades en els fons provinents de la conferència sectorial del Servei d'Ocupació de Catalunya, que el darrer any ha estat, doncs, d'una xifra més que important tenint en compte quina és la situació d'atur, que és del 57 per cent, ha considerat el Govern l'atenció especialitzada a les persones en situació d'atur com un pilar fonamental per incrementar les possibilitats de trobar una nova feina, i és amb l'objectiu aquest, precisament, de l'esforç de mirar de mantenir el màxim de persones en aquest àmbit.

Des del Servei d'Ocupació de Catalunya, amb el convenciment que la millora de l'ocupabilitat de les persones en situació d'atur és una prioritat, és la línia en què es treballa. I per això, doncs, creiem que és bo –i d'aquí les nostres esmenes– reclamar al Govern de l'Estat que segueixi donant aquests recursos per poder mantenir, doncs, el que és el conjunt dels treballadors o donar la continuïtat laboral als 150 orientadors i 150 promotors dels SOC. I entenem que el Govern de Catalunya farà i ha de seguir fent el que ha estat fent, que és reclamar al Govern de l'Estat espanyol, a través de la conferència sectorial, que a dia d'avui lamentablement encara no s'ha celebrat, doncs, la dotació dels fons necessaris per a la continuïtat d'aquests professionals. És en aquesta línia que nosaltres presentem, doncs, aquesta esmena, no?, perquè creiem que seria necessari mantenir no només aquests 150 i 150, sinó el conjunt de 1.500 al conjunt de l'Estat, i 1.500 promotors també en el conjunt de l'Estat.

Per tant..., nosaltres creiem que a vegades ens marcava també la importància de la flexibilitat del que són els pressupostos que vénen de la conferència sectorial. I, evidentment, nosaltres aquest és un àmbit al qual no volem renunciar. Però, dit això, tampoc volem renunciar als recursos, perquè si d'entrada ja diem: «Encara que no vinguin els recursos, els manllevarem d'un altre àmbit per poder donar resposta...», el que estem és ofegant-nos a nosaltres mateixos i les polítiques actives d'ocupació que aquest país, la gent d'aquest país, es mereix.

Per tant, en aquest sentit, nosaltres el que demanem –i la nostra esmena, que lamentablement ja ens han avançat que no ens acceptarien– és exigir al Govern de l'Estat que compleixi, doncs, amb aquella línia amb què ho va obrir; reclamar al Govern de l'Estat que mantingui el que són aquestes transferències en aquesta matèria, en el si de la conferència sectorial, i, per tant, mantenir l'atenció especialitzada que porten a terme les oficines del Servei d'Ocupació de Catalunya a les persones en situació d'atur.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I a continuació, per Esquerra Republicana de Catalunya, per posicionar-se sobre les seues esmenes i sobre la proposta de resolució, té la paraula el senyor Amorós.

Oriol Amorós i March

Sí, gràcies, senyor president. Bé, aquest és un tema molt sensible que hem debatut en aquest Parlament en

d'altres ocasions; ja de fet l'any passat aquests fons van patir una reducció molt important, i vàrem fer mans i mànigues en aquest Parlament, i sobretot a través del contacte amb els mateixos interessats, per mirar de salvar el màxim de llocs de treball i prorrogar aquells que es poguessin fins a 31 de desembre de 2012.

El 2013 ens trobem una altra vegada en la mateixa situació i, de fet, ens trobem en una situació pitjor. És a dir, aquí sí, certament, hi ha una amenaça de desmantellament dels serveis públics d'ocupació, però és una amenaça sobretot que ve a partir dels fons estatals. L'any passat, vull recordar que els fons estatals per a polítiques actives d'ocupació van reduir-se en un 55 per cent, aquella part que es distribuïa via conferència sectorial, i que el 2013 la situació encara és molt més greu, perquè el 2013, ara mateix, del que es disposa és de zero: no s'ha ni tan sols convocat la Conferència Sectorial d'Afers Laborals, que és on s'han de distribuir aquests fons per pagar les polítiques actives d'ocupació.

I, òbviament, em sembla molt lloable –i ho comparteixo en el fons i en la forma, i de totes les maneres– que aquelles coses que es fan amb les polítiques actives d'ocupació de finançament estatal les vulguem seguir fent, només faltaria! I tant que les volem seguir fent!

Per tant, el que hem de defensar és uns serveis d'ocupació públics, amb base pública, d'interès públic, i que es mantinguin tot el que es puguin. Però, clar, el que no pot ser és que vulguem carregar totes i cadascuna de les partides que l'Estat retalla i no aconsegueix, sempre, tot, a càrrec d'un pressupost de la Generalitat que, per altra banda, en els seus ingressos cada vegada, doncs, té més problemes.

Per tant, la situació que tenim és molt complicada. Estem parlant d'una funció molt important en el SOC, no només per aquests llocs de treball per a aquestes persones, sinó també i sobretot, m'atreiria a dir, per les persones que atenen. És a dir, la funció d'orientació en el SOC ha d'esdevenir la funció principal del SOC del futur, i, per tant, nosaltres hem de defensar tots els llocs de treball d'orientadors i la filosofia que el SOC sobretot el que ha de fer és orientació a les persones aturades.

Però la realitat pressupostària que ens trobem és que els diners per pagar aquestes persones no hi són, són zero, ara mateix són zero. Intuïm que potser va per una reducció del 35 per cent del que l'any passat es disposava, perquè la partida en els pressupostos generals de l'Estat és un 35 per cent menor que la del 2012, que ja era un 55 per cent menor a la del 2011. Intuïm que anirà per aquí, però no ho sabem, perquè no s'han distribuït. No només no s'han distribuït: ni tan sols s'ha convocat la conferència sectorial.

Aleshores, nosaltres hem d'afrontar aquesta situació davant de l'Estat dient-li: «No us preocupeu, ja ho assumim nosaltres»? O hem d'afrontar aquesta situació davant de l'Estat dient-li: «Escolti, aquí hi havia uns recursos pel tema que teòricament tots els grups parlamentaris estem d'acord que és el tema més important que tenim damunt de la taula, que és la lluita contra l'atur»? I nosaltres davant de l'Estat hem de dir: «No es preocupi, que ja ho pagarem nosaltres», davant

d'aquesta situació? O hem de dir-li: «Escolti, no desatengui el tema més important», pel qual al mateix temps també rep fons europeus?

Per tant, a nosaltres ens sembla..., i el sentit de les nostres esmenes és de compartir l'objectiu que planteja el Grup Socialista en la proposta, però no desviar l'atenció de sobre qui recau la demanda pressupostària, perquè no podem anar a la conferència sectorial desarmats.

Una altra cosa és que hi ha una situació molt complicada d'unes persones que treballen i fan bona feina i la seva feina és valorada, i que hem de mirar, abans que acabi el seu contracte –que, per cert, acaba el 30 de març (*veus de fons*)..., perdó? (*veus de fons*), exactament, que per cert acaba aquest mes–, mirar de dir, home, doncs, amb fons propis, que la Generalitat salvi tots els que siguin possibles. Això també ho hem d'intentar, això també ho hem de fer. I que agafi compromís també, el Govern de la Generalitat, perquè de cara a quan hi hagi la conferència sectorial se'n tornin a contractar els màxims possibles, per descomptat que sí. Però el que no es pot dir és: «Miri, vostè ha desatès les seves obligacions l'any passat, aquest any..., aquest any no tenim cap informació, però no es preocupi, que ho cobrirem tot nosaltres.» Tant de bo fos possible, però no és possible.

I per això en aquest sentit nosaltres aquest matí hem intentat arribar a una transacció amb el Grup Socialista i no ha estat possible, i per això presentem les esmenes que presentem. També aquest tema serà present en el proper Ple, i creiem que hem de continuar «apretant» tots plegats perquè s'assumeixin al màxim i es mantinguin al màxim el nombre de llocs de treball, no només d'aquestes persones, sinó el màxim de persones dedicades a l'orientació, directament, a les persones aturades.

El president

Moltes gràcies, senyor Amorós. A continuació té la paraula, pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, com més facilitats es donin als desocupats per trobar feina, evidentment, millor... Ah!, una cosa, abans de seguir: jo faré..., tot i que s'ha demanat que les dues propostes, 1 i 2, es facin per separat, la meua exposició valdrà per a les dues; vull dir que no repetiré després, no posaré el casset per dir el mateix, atès que la posició nostra serà la mateixa a les dues. Intentaré explicar-la ara.

Deia que com més facilitats es donin als desocupats, doncs, molt millor; i això es pot fer de moltes maneres. Segurament la més necessària és que la gent que té empena per muntar una empresa, a pesar de totes les dificultats que posa tothom –els bancs, les administracions, etcètera–, doncs, tirin endavant. També les polítiques actives d'ocupació, doncs, són necessàries, tot i que no trobo que hagin sigut tan eficients com ja s'ha dit en aquesta sala; més aviat al contrari: a pe-

sar de tenir polítiques actives d'ocupació, tenim molts parats a Catalunya i a Espanya.

Ens agrada molt la part de la proposta del Partit Socialista que s'expressa en el número 2, eh? Voldria que el Servei d'Ocupació a Catalunya fos pioner, i les paraules que fa servir són «liderar el conjunt dels serveis públics d'ocupació de les comunitats autònomes». Aquesta actitud ens sembla molt més raonable que la d'estar tot el dia queixant-se que si reben menys diners, i menys encara, i menys, i menys, i no podem fer res; com si... Clar, perquè aquesta postura..., un sempre voldria rebre més i tenir més. Llavors, aquest punt ens ha semblat particularment interessant; si no, Catalunya, doncs, va tenint una imatge de ploramiques. Tothom volem..., no sabem fer res, si no tenim el que ens agradaria, en comptes de liderar.

Bé, el nombre concret de persones que necessita aquest servei, home, jo crec que no va en funció del nombre de persones aturades només. Si fos com el que passa a Holanda –o em sembla que l'altre país que menciona la proposta del Grup d'Iniciativa és Suècia o Noruega–, una per cada vint-i-cinc aturats, tindríem desenes de milers de persones en aquest servei. Segurament s'ha de millorar.

No volem que el Govern de la Generalitat o el partit que està governant, o el que està governant a l'ombra, doncs, deixin o no vulguin acceptar la seva responsabilitat a l'hora de crear ocupació. Són ells els qui han de decidir què s'ha de fer. Nosaltres en això els ajudarem. D'una banda, ho estem fent demanant continuament els pressupostos. Sense pressupostos Catalunya està parada. Ja podem dir que hi hagi 300 persones més al Servei d'Ocupació de Catalunya; si no hi ha pressupost, això és absolutament ineficaz, perquè qui ha de moure aquestes persones..., les ofertes de feina que els poden arribar no arribaran.

D'altra banda, és el Govern el que hauria de posar-se les piles a l'hora que no sigui l'Administració la que freni les ofertes d'ocupació. Fa re –és un exemple molt «tonto», però és que en portem molts els darrers temps–, em diu un jardiner –en posaré un exemple molt pràctic–: «Mira, estem esperant que vingui un camió de sorra per fer un jardí. Hem demanat el permís fa vint dies; això no ha arribat. Això és culpa del Servei Català d'Ocupació?» Clar, alguna cosa hem de fer.

L'any passat vam votar tres lleis òmnibus... D'exemples com aquest –aprofito que avui m'ha tocat venir a la Comissió d'Empresa per dir-ho, perquè habitualment no hi sóc–, d'exemples com aquest n'hi ha un munt. Llavors..., en fi. Estem amb aquest, estem amb aquest...

En definitiva, a nosaltres ens sembla bé el to aquest, però no estem tan convençuts com veig que la resta de grups –almenys els que han parlat ja– que sigui aquesta la solució i que sigui aquest el nombre de persones que hagin d'integrar aquest servei, etcètera.

Ens abstindrem tant en aquesta proposta com en la següent, i deixem que, si això és el que considera el partit que mana o aquells que el suporten, doncs, que sigui així.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. I a continuació, pel Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida, té la paraula el senyor... Marc Vidal? *(Pausa.)* Marc Vidal.

Marc Vidal i Pou

Gràcies, senyor president. Nosaltres ja diem que votarem a favor la proposta de resolució que presenta el Partit Socialista, i diem també que crec que hauríem de parlar molt seriosament del que està passant amb el Servei d'Ocupació de Catalunya i de quines són les polítiques que s'han de fer de cara a aquest servei. Avui només són la seva proposta de resolució i la nostra, que suposo que en parlarem després, que parlen d'uns aspectes molt parcials del tema, però entenem que el tema s'ha de tractar a fons, i potser sí que hauríem d'aprofitar el proper Ple per parlar-lo.

Perquè és evident que hi ha una sèrie de fons que ens vénen de l'Estat, però també és evident que hi ha unes polítiques concretes que s'han de fer des de la Generalitat. I el que no pot ser és excusar-se sempre amb els diners que no tenen..., s'ha de ser raonable i hem de tenir present que aquests diners no hi són, però no pot ser que, per exemple, en paral·lel, s'estiguin concertant multitud d'empreses privades perquè facin el servei d'intermediació, per exemple; o que el mateix senyor Bonastre digui públicament que això serà el que farà –sortia en els mitjans de comunicació; si no és veritat, en tot cas, ja m'ho desmentireu.

Per tant, sí que podem dir que no hi ha prou diners per fer tot el que voldríem fer, i, per tant, hem de ser capços de ser raonables, de ser pragmàtics i de buscar punts de contacte. Però el que no podem fer és escudar-nos sempre en el fet que fins que no arribi tot el que ve de Madrid no podem fer res més. Em penso que això ens ho hauríem de plantejar seriosament, i més quan la gravetat de la situació de l'atur implica que necessàriament hauria de ser un dels serveis més reforçats del Govern de la Generalitat. I no és així. S'estan produint acomiadaments des de fa dos anys de manera sistemàtica. I això vol dir que la gent pot pensar –i ho pensen, els treballadors del SOC– que s'està intentant privatitzar el servei que està oferint el SOC. I aquí nosaltres no hi podem entrar.

Per tant, em sembla que és un tema que l'hauríem de debatre a fons, l'hauríem de debatre seriosament, i hauríem de sentir les explicacions del Govern, més enllà del que va dir el senyor conseller en la seva compareixença, sobre quines són les intencions reals, com pensa fer les polítiques actives d'ocupació aquest Govern que tenim en aquests moments.

Per tant, dit això –després, com que em tornarà a tocar, ja en parlaré, de la nostra proposta de resolució–, nosaltres votariem a favor de la proposta socialista.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. I, pel Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Inés Arrimadas.

Inés Arrimadas García

Gracias, señor presidente. Adelantamos que vamos a votar a favor de esta propuesta presentada por el Partido Socialista, pero me gustaría enmarcar esta propuesta en la situación que está atravesando el Servei d'Ocupació de Catalunya. Es un asunto que a nosotros nos preocupa, porque es de una importancia vital, que hay que recordar que el Servei d'Ocupació de Catalunya es el agente que en Cataluña gestiona las políticas activas de empleo. Recordemos que las políticas activas de empleo son una competencia delegada a las comunidades autónomas, y no a todas. Cataluña sí es una de las comunidades autónomas que tiene esta competencia, que nosotros entendemos que es de las más importantes en una crisis como la actual; poder decidir cuáles son las políticas en materia de empleo es una competencia que muchas regiones europeas ya quisieran, y nosotros en Cataluña tenemos. Y, por tanto, esta capacidad de autogobierno y esta competencia a lo que nos deben llevar es a que el Gobierno asuma responsabilidades. No solo puede pedir competencias, sino que cuando las tiene lo que tiene que hacer es asumir responsabilidades si estas competencias no las ejerce correctamente.

Como decía, el Servei d'Ocupació de Catalunya es un agente fundamental para mejorar la ocupabilidad y la inserción laboral de las personas. Lleva a cabo como..., bueno, no sé, aquí tenemos representantes del Servei d'Ocupació de Catalunya, lo sabrán perfectamente, pero es la gente que asume la orientación, la formación, la intermediación laboral; incide en los procesos de recolocación de trabajadores, de la movilidad geográfica, sectorial, etcétera. Y lo que es cierto es que el Servei d'Ocupació de Catalunya no tiene los índices de inserción que nos gustaría; de hecho, tiene una tasa de inserción muy baja, inferior al 5 por ciento, según los datos que nos daba la directora general de Empleo hace unos meses en esta misma comisión. Eso es cierto, el Servei d'Ocupació de Catalunya no funciona como nos gustaría, pero lo que no podemos hacer es desmantelarlo, porque tiene que haber un servicio público de empleo que garantice la recolocación de trabajadores y la inserción laboral en Cataluña. Se puede reformar, el Servei d'Ocupació de Catalunya; se puede reformar, se puede pensar qué papel pueden tener las entidades colaboradoras, se pueden plantear otras metodologías de intervención, se pueden plantear diferentes alternativas para hacer la intermediación laboral, se puede cambiar el sistema de formación. Pero lo que no se puede hacer es desmantelarlo y dejarlo sin recursos humanos y sin profesionales, que son los que prestan el servicio a los desempleados.

Por tanto, debe reformarse pero no recortarse indiscriminadamente, que es lo que nosotros entendemos que se está haciendo, dejando en la calle a más de 150 orientadores y 150 promotores de empleo, que además

se reconoce por parte del Servei d'Ocupació de Catalunya que están prestando un buen servicio, que hacen un buen trabajo; son personas preparadas para esta labor, son personas que tienen además una experiencia muy concreta en este ámbito, y, por tanto, vemos que es más necesario que nunca que estas personas sigan prestando un servicio.

Por tanto, estamos de acuerdo en que se reforme el Servei d'Ocupació de Catalunya. De hecho, el Gobierno actual, Convergència i Unió, cuando era miembro de la oposición, reiteradamente le pedía al *tripartit* que se reformara el Servei d'Ocupació de Catalunya, porque no era un servicio eficiente ni líder dentro de los servicios públicos de empleo en España, pero lo que no se puede hacer es desmantelarlo y dejarlo sin recursos humanos, que es el factor fundamental que va a tener el Servei d'Ocupació de Catalunya para prestar un buen servicio.

Por lo tanto, nosotros pensamos que no podemos echarle siempre la culpa de todo a España. No podemos echarle la culpa de todo a España porque eso nos dejaría en una situación de: «Bueno, pase lo que pase, la culpa no es nuestra, ¿no?», y no asumiríamos ninguna responsabilidad. Nosotros pensamos que hay que repriorizar en los recursos. Estamos en una situación muy complicada..., por cierto, por la que están atravesando otras comunidades autónomas que no están echando a orientadores laborales de sus servicios públicos de empleo, pero nosotros pensamos que hay que priorizar. Y se debe recortar en otras cosas antes de recortar en el servicio público de empleo de Cataluña. Hay que recortar en medios de comunicación, en consejos comarcales, política exterior, subvenciones, múltiples consejos, agencias, patronatos, consorcios y empresas públicas, limitar la duplicidad de sueldos públicos a los políticos, etcétera, antes de tocar algo tan necesario como es este servicio.

Por tanto, le pedimos al Gobierno que por una vez, por cierto, aprueben los presupuestos, porque sin presupuestos está paralizada la Administración absolutamente; que se prioricen los recursos y que se destinen los recursos a los servicios básicos; que se quite la grasa de la Administración pública y se destine al músculo, que son los servicios; que se reforme el Servei d'Ocupació de Catalunya, pero garantizando por ahora el puesto de los profesionales, que son los que sacarán adelante este servicio, y que no perdamos más el tiempo en echarle las culpas a Madrid, porque cada día que seguimos con este discurso victimista son días que se están desmantelando más servicios públicos, días que está aumentando el paro y días que está aumentando el sufrimiento de los ciudadanos de Cataluña.

Por tanto, vamos a votar a favor y estamos totalmente de acuerdo con esta propuesta de resolución del Partido Socialista.

Muchas gracias.

El president

Muchas gracias, señora diputada. A continuació, pel Grup Mixt, té la paraula el senyor David Fernández.

David Fernández i Ramos

Gràcies. Molt breument, i també resoldrem amb una sola intervenció les dues proposicions. Ja anunciem que ens abstindrem en la que presenta el Grup Parlamentari Socialista i votarem a favor de la d'Iniciativa, indiciàriament –veurem com queden les esmenes presentades.

Però, en tot cas, tres reflexions. L'òbvia, que és la nostra solidaritat amb els orientadors i orientadores i els promotors ocupacionals. L'altra, que és la contradicció *in terminis* que aquí s'anuncia: que els governs anunciïn que lluiten contra l'atur i el que es carreguin són els serveis per lluitar contra l'atur no deixa de ser un mal acudit un altre cop. I l'altra, que, a parer d'aquest grup, estem davant del desmantellament dels serveis públics, d'una mostra més, i d'una mort lenta, planificada i segurament deliberada, i que no ve d'ara: ve del Decret 14/1994, quan va entrar en vigor la mediació privada en el mercat de treball, el que eren les empreses de treball temporal, reforçades amb el Decret 3/2012. Que el SOC tingui avui la incidència que té, després d'una guerra sorda que ha patit, també es contrasta amb el fet que hi hagi cent empreses, no?, que operen amb llicència de caràcter indefinit, hi ha polítiques actives d'ocupació i hi ha negocis actius d'ocupació. Una de les imatges de la dictadura franquista, sens dubte, eren les cues a la plaça Urquinaona, gent esperant obtenir un treball, i havien de pagar per obtenir el treball. Avui això passa a cent empreses, que fan negocis amb la intermediació de Treball.

Per tant, nosaltres estem perquè els serveis d'orientació laboral siguin estrictament públics, perquè són els únics que poden garantir que hi ha polítiques actives, i no pas negocis. Ha sigut una pluja persistent, que ens ha deixat xops finalment, en vint anys, i que, per tant, ha acabat amb aquesta estocada de mort –que esperem que no sigui així– al Servei d'Ocupació.

És veritat també que, òbviament, l'Estat té molt a dir en l'àmbit del finançament, però tampoc ens podem escudar permanentment en un discurs de la impotència o en un discurs dels incompliments, que existeixen i que s'han de denunciar i que aquest grup denuncia; però és obvi també que finalment, algun dia, si volem revertir la situació..., no hi ha grans guerres que no es guanyin sense petites batalles, i la batalla contra l'atur és una batalla que es guanya pam a pam i gota a gota, no? I algun dia haurem de revertir els acomiadaments. Per tant, si ara hi ha més de cent persones afectades, és un bon moment perquè aquest Parlament i, sobretot, el Govern reverteixin i comencin a canviar la tendència. Perquè, si no, el que estem fent és, un altre cop, destruir ocupació des del sector públic.

I per la resta, respecte a les esmenes també, que es presentaran a la proposta de resolució d'Iniciativa, nosaltres entenem que parcialment ja estan incorporades a la mateixa resolució, perquè s'esmenta la Resolució 650, no?, de la novena legislatura, aprovada el 20 de juny, i, per tant, ja s'insta l'Estat també que compleixi les seves obligacions.

Per tant, si no hi ha canvis substancials en les properes intervencions, ens abstindrem; ens abstindrem també

amb la del Grup Socialista. És veritat que sempre insistim en la memòria –per nosaltres és important–, però és que finalment qui va impulsar les empreses de treball temporal va ser Felipe González. Aleshores, la memòria és un antídote. El 1994, les nostres primeres manifestacions segurament com a joves a les portes de l'institut contra les empreses de treball temporal, amb unes pancartes que deien «Fora sangoneres de la misèria», no?, i és així. I aleshores... I qui ha impulsat polítiques..., bé, ho podem discutir en un altre lloc, però és obvi que la memòria és un antídote de primera magnitud.

Ja està.

El president

Ja ha acabat, senyor diputat?

David Fernández i Ramos

Sí.

El president

D'acord, moltes gràcies. Anem a veure, a continuació té el posicionament, per a les esmenes que s'han presentat, la diputada senyora Capdevila.

Jo abans voldria, doncs, agrair la presència dels membres del comitè d'empresa d'*El Periódico*, que estan aquí, que han vingut, que ens acompanyen. També –abans no ho he mencionat– dels treballadors del SOC, perquè al full que m'han fet arribar hi ficava els noms però no què representaven; però també benvinguts siguin a aquesta sessió.

I a continuació té la paraula la senyora Capdevila.

Montserrat Capdevila Tatché

Bé, en tot cas, aprofito també per saludar els representants del comitè d'empresa d'*El Periódico*, futurs potencials aturats; esperem que no i esperem que, fruit dels treballs que puguem fer els grups parlamentaris, puguem evitar aquests acomiadaments. En tot cas, aprofito per saludar-los en aquesta comissió, que parlem del Servei d'Ocupació de Catalunya.

I, en tot cas, començo pel final. No entenc l'abstenció de la CUP, si no és fent el joc a Convergència i a facilitar la liquidació d'un model que no és públic. Però bé, en tot cas...

Diverses qüestions. Reclamar i negociar amb l'Estat, evidentment..., i de fet per aquí parla de liderar, eh?, i per tant, instar el Govern a liderar és l'obligació i la responsabilitat del Govern de la Generalitat i, en tot cas, del conseller i els diferents consellers.

Per altra banda, si es vol es pot. Si es creu en el model de servei públic d'ocupació i en el model d'aquestes tres-centes persones que estan fent en aquests moments una tasca que si deixen d'estar treballant al SOC deixaran de fer i, per tant, deixaran desamparades moltes persones, com deia, si creuen en el model, es pot fer l'esforç. I, en tot cas, el que és clar és que el Par-

tit Popular es vol carregar aquest model, perquè el que vol –i sabem les seves intencions– és privatitzar qualsevol orientació i intermediació. I, que si es vol es pot, l'exemple el tenim a molts ajuntaments que ni tenen la competència i a vegades gairebé no tenen ni els recursos, però en canvi ho fan; ho fan posant recursos propis per fer això i, sobretot, per garantir l'estabilitat de les plantilles, els llocs de treball.

I, en tot cas, també la reflexió: si abans fou possible, doncs, que en una negociació amb un estat, amb una conferència sectorial, tenir uns recursos que vinguessin, aquests 10,5 milions d'euros, per poder garantir justament aquest programa en un moment de creixement d'atur, per què ara no és possible? En tot cas, en lloc de fer i anar de víctimes, el que cal és que aquest Govern lideri i negociï i obtingui el que d'altres governs van ser capaços d'obtenir, eh? –governos als quals també el senyor Amorós, d'Esquerra Republicana, suportava. Per tant, altres governs van ser capaços d'obtenir per a Catalunya i per als aturats i per a les aturades..., i, per tant, quan parlem de flexibilitat no ens donin excuses de mal pagador per no comprometre's-hi. Aquí estem parlant, justament, de trobar fórmules, per exemple..., i en posem exemples, no?, que a través, per exemple, dels capítols de foment de l'ocupació, formació professional o modernització dels serveis públics, doncs, es pugui permetre aquesta flexibilitat per fer-ho possible; o, per exemple, en l'àmbit d'orientació professional, itineraris personalitzats d'inserció, incloure aquest cost de 10,5 milions d'euros. Per tant, com dic, si es vol es pot.

I, en tot cas, les esmenes que ens fa Convergència el que ens diuen és que, en lloc de fer-ho, eh?, o sigui, garantir la continuïtat la Generalitat, ho faci l'Estat. No, no: la continuïtat laboral l'ha de garantir la Generalitat; és qui contracta, i, per tant, l'ha de garantir ella. Que ho faci de la manera que ho cregui oportú: sí, sí, demanant-ho a l'Estat i, si no ho aconsegueix, fent-ho amb els seus propis recursos, que per això, d'alguna manera, té la potestat de prioritzar.

Per altra banda, les esmenes..., bé, ens diu que «reclamar al Govern de l'Estat...» Bé, en tot cas, com deia, això és la seva obligació i la seva responsabilitat. Per tant, nosaltres aquí, a part d'això, li diem que lideri. I ens proposen mantenir l'atenció especialitzada; no ens diu com ni de quina manera, i el que nosaltres volem és aquest compromís que posem a la nostra proposta de resolució.

Pel que fa a les esmenes d'Esquerra Republicana, en tot cas, li acceptaríem l'esmena al punt 3, que diu: «Garantir, en qualsevol cas, el màxim de llocs de treball en les oficines del SOC, que facin atenció personalitzada i orientació a les persones aturades.» Per tant, nosaltres aquí parlàvem de mantenir els llocs de treball, perquè justament estem plantejant de mantenir aquests tres-cents llocs d'orientadors i promotors laborals. Perquè la seva esmena primera ens diu..., ens ho condiciona, mantenir-los, al que l'Estat pugui fer. I, bé, en tot cas, no tenim molta confiança que l'Estat avui, governat pel Partit Popular, vulgui fer alguna cosa i ens sorprendria gratament que ho fes per garantir llocs de treball. I, en tot cas, el que faríem és això: acceptar l'esmena núme-

ro 2 del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, que diríem això: «Garantir, en qualsevol cas, el màxim de llocs de treball», amb el benentès que el màxim són els tres-cents.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Havia dit vostè la número 2.3, eh? No... D'Esquerra Republicana.

Montserrat Capdevila Tatché

De les esmenes, acceptaríem la d'Esquerra Republicana, que és l'esmena número 2, d'addició... Perdona...

El president

I cap més.

Montserrat Capdevila Tatché

...de canvi, que ens posa, doncs, de... Sí, sí, i cap més, eh? «El màxim de llocs de treball», ens hi incorpora les paraules «el màxim».

El president

D'acord. (*Oriol Amorós i March demana per parlar.*) Digui, senyor Amorós.

Oriol Amorós i March

Per demanar votació separada del punt 3.

El president

D'acord. (*Pausa. Meritxell Borràs i Solé demana per parlar.*) Senyora Borràs?

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. No, per un aclariment, no? La literalitat, entenc que diria: «Garantir el màxim de llocs de treball», que això no es tradueix en cap xifra i, per tant, és garantir el màxim que el Govern, en aquest sentit, pugui. El número entenc que no hi és, i, per tant, el que es garanteix és l'esforç màxim que pugui fer el Govern en aquest sentit.

(*Pausa.*)

El president

Molt bé. Aleshores passaríem a votar els punts primer i segon i, separatament, el punt tercer. És així? (*Pausa. Veus de fons.*) Sí, sí, d'acord. (*David Fernández i Ramos demana per parlar.*) Sí? Digueu... Senyor Fernández, endavant.

David Fernández i Ramos

Per provar...

El president

Tres segons.

David Fernández i Ramos

Sí... –o menys, eh? Jo crec que hem insistit moltes vegades en la reflexió respecte al Grup Socialista. Són els primers que van acceptar la dictadura financera el 10 de maig del 2010, acceptant la trucada d'Angela Merkel, les nou mesures més antisocials; l'últim gest del Govern Zapatero va ser indultar un banquer, i, per tant, el que passa és que estem farts, estem farts que facin el contrari quan estan al carrer i quan arribin al poder tornin a fer el contrari.

I tornem a dir la frase del violí: que agafeu el poder amb l'esquerra i el toqueu amb la dreta. I estem farts que tàcticament, per fer un discurs social, quan aquella persona és en risc d'estar a l'atur, feu el discurs des de l'oposició. I això es diu «hipocresia».

El president

Moltes gràcies. (*Montserrat Capdevila Tatché demana per parlar.*) Senyora Capdevila.

Montserrat Capdevila Tatché

Per al·lusions, puc...?

El president

Trenta segons.

Montserrat Capdevila Tatché

En tot cas, aquí estem parlant del Servei d'Ocupació, d'uns orientadors que la mostra que hi eren era perquè el Partit Socialista va creure en aquest model i els va formar i els va contractar per fer-lo, adreçat als aturats i aturades, que és el tema pel qual avui estem fent aquesta proposta de resolució.

El president

Passem a la votació.

Passaríem a votació aquesta proposta de resolució, els punts 1 i 2.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 6 vots a favor, 11 en contra i 4 abstencions.

Ara passaríem a votar el punt número 3, segons ha indicat el diputat senyor Amorós. Correcte? (*Pausa.*) Passem..., amb l'esmena corresponent, passem a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovada per 17 a favor i 4 abstencions; cap vot en contra.

Proposta de resolució

sobre la cancel·lació de l'acomiadament dels interins de les oficines de treball del Servei d'Ocupació de Catalunya i sobre la renovació del Programa d'orientació professional (tram. 250-00068/10)

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció del president.) ...que és la Proposta de resolució sobre la cancel·lació de l'acomiadament dels interins de les oficines de treball del Servei d'Ocupació de Catalunya i sobre la renovació del Programa d'orientació professional, presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i té la paraula el senyor Marc Vidal.

Marc Vidal i Pou

Gràcies, senyor president. Per no insistir en el que ja hem anat dient i tots hem anat discutint, de la necessitat que el Servei d'Ocupació de Catalunya s'ocupi de la greu situació que tenen en aquests moments els nostres aturats/aturades; per no insistir, una vegada més, en la necessitat que aquest servei no es privatitzi; per no insistir, una vegada més, que no se segueixin acomiadant persones del Servei d'Ocupació de Catalunya; per no insistir que no es traspassin molts d'aquests serveis a mans privades, no hi insistiré.

I, per tant, em remetré a la proposta de resolució que hem presentat, que vull confessar que és una proposta de resolució feta amb la innocència d'un diputat que comença, amb la innocència del diputat que comença que creia, d'entrada, que *las cosas de palacio no irían tan despacio*. I ho dic perquè parla de cent-cinquanta llocs de treball que es perdien, comptant que quan debatéssim això n'estàriem parlant de cent-cinquanta, i ara en aquests moments, demà passat, n'estarem parlant de tres-cents. El que passa, que la literalitat del que diu és exactament el que diu.

I també aquest diputat novell comptava que aquelles coses que aprovàvem al Parlament de Catalunya servien per a alguna cosa; i per això me va sorprendre fer una proposta de resolució que fes referència a complir una proposta de resolució que aquest Parlament ja va aprovar el mes de juny. Em sembla que d'això també n'hauem de parlar seriosament un dia, perquè, si no, ens estem fent trampes al solitari tots plegats. Perquè no en traurem res que aquí transaccionem un piló de coses, que les acabem aprovant, si després, de manera impune, ni el Govern ni aquells a qui fan referència les resolucions que s'aproven compleixen amb el que diuen. Per tant, per a mi va ser trist fer la meua primera proposta de resolució dient al Govern que compleixi una cosa que ja s'havia aprovat, però ho vaig fer.

De totes maneres, el nostre objectiu és aconseguir que la gent del SOC torni a treballar. I, per tant, en aquest sentit volem ser tan pragmàtics com sigui possible, per-

què el que pensem cadascú del SOC ja ho hem explicat, jo crec que ho hem de debatre seriosament, però el que hem d'intentar és aconseguir que com menys llocs de treball es perdin millor, perquè el debat de fons no són els llocs de treball concrets que ja s'han perdut, sinó quin servei d'ocupació volem per al país, perquè d'aquí depenen realment tots els treballadors del SOC, tots; però en depenen també els aturats i les aturades, per als quals s'han de fer polítiques actives d'ocupació, els quals necessiten orientació, etcètera.

És en aquest sentit que, dels tres punts, el primer parlava dels quaranta-set interins que com a conseqüència d'aquests rebots de l'orientació han acabat perdent la seva feina, ja estan acomiadats, alguns d'ells amb bastants anys de treball i, per tant, amb situacions complexes, i és per això que demanàvem la cancel·lació de l'acomiadament d'aquests quaranta-set interins.

M'han fet notar –hi ha una esmena d'Esquerra Republicana– que això de la cancel·lació podria ser dubtós legalment. Bé, doncs, si és dubtós legalment, podríem acceptar una frase que digués el mateix d'una altra manera. I, per tant, si m'accepta la transacció de la seva esmena: «Establir els mecanismes necessaris per reincorporar aquests quaranta-set interins», per a mi seria el mateix que dir: «Evitar la cancel·lació...» i, per tant, en aquest sentit, la podríem acceptar.

És en el mateix sentit que hi ha una transacció que m'ha proposat, que ens ha proposat –perdó– Esquerra Republicana, respecte dels cent cinquanta orientadors que nosaltres demanàvem, i que el que diu és que d'immediat generem cinquanta llocs en la plantilla del Servei d'Ocupació de Catalunya i, així que es reuneixi la Conferència Sectorial, ofertar de nou un mínim de cent places d'orientadors. Entenem que no diu res en contra del que estem dient nosaltres –parla de cent cinquanta–; l'únic, que matisa que cinquanta siguin d'immediat. Per tant, en ares del pragmatisme, acceptaríem la transacció.

I al tercer punt no, no acceptaríem l'esmena que ens fa, perquè és aquell que he dit: «el compliment dels termes de la Resolució 650, ja aprovada»; home, aquí no s'admeten esmenes, perquè ja hi ha una resolució aprovada, i, per tant, jo crec que aquest Parlament ha d'aprovar que s'executi una resolució que ja ha aprovat, si és que es vol fer valdre allò que estem fent aquí. Per tant, jo crec que aquest tercer punt hauria de quedar intacte, tal com està, perquè l'únic que estem fent és redundar, demanant que es compleixi.

Què deia, aquesta resolució? Home, coses tan curioses com: «Emprar, si calgués, les mesures i els recursos econòmics de l'Administració de la Generalitat per tal de no perdre ni minvar els programes ni els recursos humans actius, ateses l'experiència i la capacitat adquirida en l'àrdua tasca de la inserció laboral» –20 de juny del 2012. Si vam aprovar això, jo crec que no podem desaprovat-ho ara amb una esmena. Per tant, jo crec que això s'ha de mantenir, d'acord?

Res més.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. I, per posicionar-se sobre les esmenes presentades el Grup de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Com bé es deia, certament, hem debatut el tema, n'hem parlat amb anterioritat, i és cert que el tema del Servei d'Ocupació de Catalunya l'haurem d'afrontar amb tota la profunditat i en tota la seva extensió, no?

Bé, per tant, en la línia del que aquí es deia, fer tres comentaris. Un, nosaltres seguim creient que quan s'obre per part del Govern de l'Estat, doncs, la possibilitat que hi hagin orientadors i promotors, i és el mateix Govern de l'Estat qui facilita els recursos, correspon a aquest Govern de l'Estat facilitar-los. Que el Govern de Catalunya, evidentment, ha demostrat la voluntat i les ganes de mirar de donar-hi una resposta, malgrat que els recursos no han arribat. I, per tant, en aquest sentit, doncs, és cert –i vostè ho manifestava en l'anterior intervenció– que el que no podem deixar, per dir-ho d'alguna manera, és que ens facin la trampa o que nosaltres els indiquem el camí de la trampa, és a dir, en el sentit de dir: «Escoltin, facin vostès el que facin, nosaltres en donarem cobertura.» Nosaltres hem de demanar aquests recursos i, per tant, no posar-nos nosaltres sols el dogal al coll.

I, a partir d'aquí, tres comentaris més, no? Nosaltres creiem que és necessari exigir al Govern de l'Estat això. Hem vist o hem sentit l'esmena o la transacció que han fet amb Esquerra Republicana, en la línia del que vostè deia del possibilisme; és a dir, veient els recursos que hi han i les necessitats que hi han, a vegades el millor o l'òptim està renyit amb el possible. I, per tant, obtenir un bon acord o un punt intermedi per mirar de donar sortida a la situació, doncs, certament, és ja no només possibilista, sinó positiu de cara a tothom, i, per tant, en aquest sentit és assenyat i positiu, no?

Dues coses. Respecte a la primera esmena, entenc que vostès, més enllà de..., bé, la primera esmena d'Esquerra, eh? –ho dic pel nostre posicionament a l'hora de votar. Diuen: «Establir els mecanismes necessaris per a la reincorporació d'aquests quaranta-set...» Entenem que el que ve darrere: «en el marc de la legislació vigent, pam, pam, pam...», això es mantindria i que, per tant, seria en el marc de la legalitat i de la possibilitat... Entenem que no pot ser d'una altra manera, que no ens marquin el marc legal, no? I, per tant, aquest és el tema.

I després, respecte al tercer punt, encara que potser sona estrany, sí que –vostè deia això de «diputat novell»– m'agradaria fer un aclariment, i pot sonar estrany, però quan s'aprova una resolució al Parlament aquesta és d'obligat, podríem dir, compliment en el mateix mandat. El mandat va finir, i en finir la mateixa resolució decau. I és per això que en aquest sentit aquesta resolució pot o no ser aprovada de nou, o no.

Però en aquest sentit, a dia d'avui, aquesta resolució podríem dir que no ens hi obliga.

Per tant, nosaltres votariem favorablement el punt 1 i la transacció que ens han llegit del punt 2. El punt 1, entenent que seria sempre sota el marc legal vigent.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. I, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el senyor Amorós.

Oriol Amorós i March

Sí, malgrat que no és un procediment econòmic, el fet d'haver debatut aquestes dues propostes en dos torns diferents ens permet també fer referència a alguna reflexió de caràcter general sobre el futur del SOC que a mi m'agradaria, doncs, comentar, que s'ha fet, i després passar exactament als punts concrets d'aquesta proposta d'Iniciativa que nosaltres hem esmenat; i, pel que entenc, se'ns accepta una esmena, la primera, i es transacciona el segon punt, i no se'ns accepta el tercer punt.

Quan diem que, davant de la negociació que tenim, ara no és el moment de posar flexibilitat, no és perquè no vulguem marge de decisió per al Departament d'Empresa i Ocupació a Catalunya per decidir com es gasta els diners de la Conferència Sectorial, sinó perquè venim d'un altre any on l'ús d'aquesta flexibilitat ha estat utilitzat per solucionar algunes urgències i reduir els recursos globals. I no em refereixo tant al tema del Servei d'Ocupació com sí al tema de centres especials de treball.

No em sembla just que es valori el Servei d'Ocupació de Catalunya en funció de la taxa d'inserció amb relació a les taxes d'inserció de serveis privats, perquè és evident que, en la feina d'orientació i d'inserció laboral en què estem en aquest moment, al Servei d'Ocupació de Catalunya li toca sempre vetllar i atendre a totes les persones, i no només aquelles que són més fàcilment ocupables. I, per tant, la seva taxa d'inserció no és una eina de mesura.

I, per tant, a mi m'agradaria que en aquesta comissió, en la qual queda evident que és necessari fer un debat en profunditat sobre la reforma del SOC –i, de fet, jo crec que és una de les coses que tenim tots a l'agenda, de fer aquest debat en profunditat sobre quin model de SOC volem–..., crec que hauríem de parlar d'aquestes coses amb més propietat. Perquè no és correcte valorar la taxa d'inserció d'un servei com el d'Ocupació de Catalunya, que ha d'atendre totes les persones –també les que tenen una ocupabilitat baixíssima–; no és comparable amb un servei privat, per exemple, que busqui, doncs, col·locar en determinats sectors on és fàcil col·locar, perquè el seu negoci és col·locar i només li interessen les persones d'alta ocupabilitat.

No es pot acusar el Servei d'Ocupació de Catalunya d'haver facilitat la presència de privats, o la Generalitat de Catalunya. Pot tenir el seu model, pot haver fet

unes declaracions, el secretari d'Ocupació, més afortunades o menys. A mi, tal com les vaig veure reflectides a *La Vanguardia*, no em van semblar afortunades; no sé si responen a la realitat o no, però això no em va semblar afortunat, no tinc cap problema a dir-ho. Però les agències de col·locació privades estan aprovades per regulació estatal. Per tant, d'aquesta existència no se'n pot inferir que hi ha un procés deliberat de desmuntament del SOC. El que sí que s'ha de demanar és que siguin les autoritats laborals de Catalunya les que tinguin la capacitat de regular aquestes agències privades. I ja que les tenim sí o sí, entre altres coses perquè es van introduir en el seu moment via una legislació estatal de 1994 amb govern socialista, doncs, ja que les tenim sí o sí, demanem un marc de regulació de l'activitat de cadascú i demanem, sobretot, un servei públic que reguli que, amb la desgràcia de la gent d'estar a l'atur, no se'n fa un negoci lucratiu, sinó que es busqui el paper de cadascú que, en conjunt, doni un sistema més eficient. Però aquest és un debat que hauríem d'abordar.

La qüestió concreta. Mirin, no es tracta de fer la cançó del ploraner, o de queixar-se perquè sí, o... No, no, es tracta que el cent per cent dels fons de polítiques actives d'ocupació a Catalunya i a totes les comunitats autònomes –excepte al País Basc, que s'ho manegen ells– són fons estatals. Aleshores, nosaltres en aquesta comissió ens podem abstenir que del 2011 al 2012 es van reduir un 55 per cent, per una qüestió ideològica, que diem: «No, no, sempre hem d'anar en contra dels ingressos de la Generalitat»? No, home, no; deixin la ideologia un momentet a la porta, en aquest cas, i facin números. Ens podem abstenir que del 2011 al 2012 va caure un 55 per cent? Això no va passar? No, no, sí que va passar. I podem fer veure que no sabem que el 2013, ara mateix, tenim zero? Podem fer veure que no ho sabem, això, en aquesta comissió? Home, jo crec que no, jo crec que és un fet evident.

Per tant, home, seria raonable que el Parlament de Catalunya, amb tots els seus grups polítics, tinguin la ideologia que tinguin, digués: «Escolti, ens preocupa molt el tema de l'atur, ens preocupen molt els fons de la Conferència Sectorial. Si us plau, que es faci aquesta Conferència Sectorial», i tots els grups del Parlament de Catalunya, tinguin la ideologia que tinguin, seria lògic que diguessin: «Home, prioritzem que aquestes polítiques actives d'ocupació es financin i es portin ja.»

Mentrestant, què hem de fer? Home, mentrestant barrallar-nos i lluitar per tot el que sigui possible, i és el que ha fet el nostre grup parlamentari. Hem aconseguit tot el que volíem? No, no hem aconseguit tot el que volíem, però, com s'ha dit abans, tenim una espasa de Dàmocles que es diu «finalització d'uns contractes», i hem anat demanant i demanant i demanant que s'apantilli el màxim de gent possible, i a on el dia d'avui hem arribat és al que hem proposat a la transacció, que agraiïm al Grup d'Iniciativa per Catalunya que l'hagi acceptat, perquè així és mandat del Parlament; que no fixa un sostre, sinó que fixa un terra. I diu: «Malgrat que no estaven en el nostre pressupost, sinó en el de l'Estat; malgrat que el pressupost de l'Estat ara mateix és zero, perquè no sabem, la Conferència

Sectorial, quan es farà, la Generalitat assumeix immediatament un mínim d'apantillament de cinquanta persones. I, vagi com vagi la Conferència Sectorial, assumeix també un mínim de cent contractacions.» Per tant, és una proposta de transacció que no resol tots els nostres problemes, que no arriba on volem arribar, però fixa dos terres, no dos sostres. Un terra és, d'immediat, cinquanta a l'estructura de la Generalitat, i un altre terra és cent, vagi com vagi la Conferència Sectorial, de contractació.

I agraeixo el sentit de servei i de voluntat d'utilitat que ha tingut, en aquest cas, el Grup d'Iniciativa per fixar aquests dos terres, conjuntament a través d'una transacció que hem fet, que és de resultes d'una negociació que, lògicament, hem anat duent els diferents grups parlamentaris, o almenys el nostre sí que ho ha fet, amb el Govern de Catalunya.

Per tant, fixem aquests terres i seguim lluitant. Però no debilitem la posició catalana, no diguem: «Flexibilitat, i que els diners vinguin d'on sigui», no fem veure que no sabem que en aquests moments estem a zero i que això és una situació escandalosa; no fem veure que no sabem això, si us plau.

Per tant, si s'accepten aquestes esmenes, en els termes que ha explicat el portaveu d'Iniciativa, votarem a favor dels punts 1 i 2.

El president

Moltes gràcies. Ara, a continuació, pel Grup Parlamentari del Partit Socialista de Catalunya, té la paraula la senyora Capdevila.

Montserrat Capdevila Tatché

Sí, moltes gràcies, president. Nosaltres votarem a favor d'aquesta proposta de resolució, i, en tot cas, volem aprofitar la intervenció per dues coses.

Una, per quedar sorpresos que el senyor Amorós ens renyí, com si aquí no sabéssim de què estem parlant; i tant, que sabem de què estem parlant, i, en tot cas, nosaltres proposàvem a la nostra proposta justament, doncs, eh?, liderar una conferència sectorial extraordinària per plantejar l'emergència de la situació i que no torni a passar el que va passar l'any passat. No tenim, en tot cas, indicis que això estigui passant; per tant, està molt bé que aquí puguem manifestar-nos reclamant..., però si a l'hora de la veritat el Govern, doncs, no es belluga, difícilment...

I, en tot cas, estem parlant d'una xifra de 8-10 milions d'euros, que s'aproxima als recursos que el Govern, doncs, està..., o ha abocat a un grup empresarial, en aquest cas el Grup Godó. Aquests recursos potser es podrien dedicar justament a apantillar aquest personal que dona servei directe als aturats i aturades, i de passada evitaríem, doncs, el que està passant ara, que és que s'afavoreixi competència deslleial a altres mitjans que en aquests moments tenen expedients de regulació i, per tant..., i que avui ens acompanyen. Per tant, eh?, podríem fer això.

I, en tot cas, volíem aprofitar per, justament, posar de manifest un dels punts que planteja en la seva resolució Iniciativa, que és la cancel·lació de l'acomiadament dels quaranta-set interins, perquè creiem que aquí s'ha produït un greuge molt important amb aquestes persones, perquè no només, en aquest cas, es troben a l'atur avui, després que se'ls hagi rebaixat una jornada laboral els darrers temps..., que això els ha produït que, a més a més, estiguin a l'atur amb una prestació reduïda en el 55 per cent. Per tant, això és un greuge que crec que cal, primer, evidenciar. En el seu moment, tres grups que aquí estem, Iniciativa, la CUP i nosaltres mateixos, vam fer arribar un escrit al conseller Puig, justament per demanar-li que intercedís perquè aquest greuge, doncs, fos esmenat respecte a aquestes persones interines, acomiadades, al nostre entendre, sense massa sensibilitat, i això, en unes condicions, provocant que estiguessin en unes condicions inferiors a la resta dels seus companys i companyes i la resta de personal acomiadat, i el que serà acomiadat els propers dies.

I, per tant, en aquest sentit, nosaltres el que li demanàvem –com aquí també es diu– es que es pogués reincorporar la plantilla del SOC per tal, en aquest cas, de cobrir, eh?, com dèiem, les necessitats d'atenció als aturats i aturades.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. I a continuació té la paraula, pel Grup Parlamentari Popular, el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. No repetiré els mateixos arguments. El nostre vot serà l'abstenció un altre cop.

Només afegir que no tenim cap perjudici en el nostre grup parlamentari perquè sigui l'Administració pública la que ajudi a trobar feina a una persona desocupada, o sigui una empresa privada. Per què? Perquè ens sembla que, a la persona que està desocupada, qui li aconsegueixi la feina, doncs, li és absolutament igual. La titularitat de qui sigui qui li aconsegueixi i l'ajuda a trobar feina li és igual; el que vol és ajuda eficaç. I per això nosaltres ens abstindrem.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. I a continuació, pel Grup de Ciutadans, té la paraula la senyora Inés Arrimadas.

Inés Arrimadas García

Gracias, señor presidente. Nosotros votaremos a favor de esta propuesta de Iniciativa, y me gustaría comentar un par temas relativos a algunas de las intervenciones.

Respecto a la reforma del SOC, nos tenemos que comparar con otros sistemas públicos de empleo, por supuesto. Yo creo que nadie aquí hoy, o por lo menos yo no lo he entendido así, ha intentado comparar

manzanas con peras. Se están comparando servicios públicos de empleo entre unos y otros.

Y después, de la intervención del señor Amorós, parece, o por lo menos así lo he entendido yo, como que quería decir que los demás no conocíamos el asunto, ¿no?, que parece que hablábamos sin entender. A mí el que me parece que no sabe muy bien cómo van las agencias de colocación es usted, porque las agencias de colocación se regularon a nivel estatal, pero la entidad que tiene la potestad para decir si en Cataluña funcionan agencias de colocación, quién les da las licencias y qué participación tienen en la intermediación laboral es la Generalitat de Catalunya. Podemos decidir si participan o no participan...

El president

Señora diputada, le pido que defienda la...

Inés Arrimadas García

Muy bien, sí, sí, sí...

El president

Sí, porque lo que está abriendo es un debate, y tendré que darles las palabras para que la puedan contestar.

Inés Arrimadas García

Me centro –me centro–, sí. Yo lo hago..., o sea, lo hago en réplica...

El president

Yo la entiendo a usted, pero digo que luego...

Inés Arrimadas García

...a otros partidos que también se han extralimitado en la defensa de...

El president

Sí, pero usted se tiene que posicionar sobre la propuesta de resolución y, si no, abrirá un turno de réplicas, que yo tendría que dar la palabra a los señores diputados.

Inés Arrimadas García

Señor presidente, yo lo único que estoy haciendo es hacer lo mismo que han hecho mis predecesores, que es hablar algo más de esta resolución. Pero, bueno, si usted no me lo permite, yo me centro...

El president

No, no, yo lo que le digo es que usted está haciendo una réplica. A mí me parece muy bien en su tiempo que la haga, pero luego atégase a que abriremos un debate, porque tendré que dar las palabras a los señores y señoras diputadas.

Inés Arrimadas García

Yo solo estoy respondiendo a lo que han dicho los partidos...

El president

Puede continuar.

Inés Arrimadas García

...que han intervenido antes que yo.

Y, por tanto, las agencias de colocación, quien tiene que definir qué papel van a tener va a ser la Generalitat.

Y, respecto a la propuesta de Iniciativa, estoy totalmente de acuerdo. O sea, hace hoy nueve meses, si no me equivoco, que se aprobó esta resolución. Hemos tenido un embarazo y no ha servido para nada, porque hoy estamos volviendo a debatir lo mismo que ya se aprobó en sede parlamentaria, y es que no se despidiera a estos profesionales del Servei d'Ocupació de Catalunya. Y no entiendo cómo se puede entender la política de decir que si se acaba la legislatura las resoluciones que se aprueban no son aplicables. Nosotros no lo compartimos para nada, y además me gustaría poner de manifiesto la incertidumbre por la que han pasado y están pasando estos profesionales, que llevan más de un año sin saber realmente o no si van a perder definitivamente su trabajo, si se les va a reincorporar o en qué condiciones o no.

Y, por tanto, vamos a votar a favor de esta resolución y a dar todo nuestro apoyo a estos profesionales, insistiendo en la necesidad de que se aborde una reforma integral del Servei d'Ocupació de Catalunya y no recortes indiscriminados, que lo que van a hacer es empeorar el servicio y desmantelarlo.

Muchas gracias.

El president

Muchísimas gracias. I, pel Grup Mixt, té la paraula el senyor David Fernández.

David Fernández i Ramos

Moltes gràcies. Ja ho hem dit abans, que hi donaríem suport perquè tiri endavant, i, per tant, a favor.

I l'altra són, molt ràpidament també, les referències a l'anterior PR de la legislatura anterior. Igual l'embaràs era psicològic, però, en tot cas, no hi ha problemes d'ideologia tampoc, senyor Amorós; vull dir, és la realitat. Nosaltres defensem un servei públic en un context de crisi profunda, i existeixen la deslleialtat i el col·lapse de tresoreria de la Generalitat, però això no és estar absolutament lligat de peus i mans. És a dir, entre el poc que..., hi ha una possibilitat, que és gestionar les engrunes, i les engrunes decidir... I no és que m'hagi obcecat avui, ni obsedit, amb el Grup Socialista, però..., les mateixes subvencions que rebia el Grup Godó amb el tripartit, les mateixes; el 2010, quan ja estàvem en crisi.

Per tant, nosaltres hi votarem a favor. I abans ens hem abstingut, perquè sabem que no tirava endavant. Si depengués de nosaltres que es readmetessin els acomiadats del SOC, ja hi hauríem votat a favor. Per tant, hi votem a favor.

El president

Moltíssimes gràcies. A continuació, per posicionar-se sobre les esmenes té la paraula el senyor Marc Vidal. Si us plau, si ens podia fer arribar la transacció, perquè el secretari o la secretaria en aquest cas pogués llegir-la...

Marc Vidal i Pou

Sí, sí. D'acord. Només era..., com que hi ha un aclariment, perquè he començat dient que... Sí, el punt 2 és aquesta que ara es fa arribar. Jo havia parlat d'una transacció en el punt 1, a l'esmena d'Esquerra. Només era també per una qüestió semàntica. On diu: «facilitar la reincorporació», jo deia posar: «reincorporar», perquè «facilitar la reincorporació» és una cosa tan senzilla com donar-li un llibre d'instruccions i que s'espavili, diguem-ne. És a dir, perquè no quedi mal interpretat el que es diu en aquest punt, jo substituïa «cancel·lar l'acomiadament» per una expressió equivalent i, per tant, «establir els mecanismes necessaris per reincorporar aquests quaranta-set interins», canviar això. La resta que va darrere, bé, per mi no cal, perquè són obvietats: és obvi que s'ha de fer en el marc de la legislació vigent i és obvi que s'haurà de fer en alguna convocatòria de places futures, perquè ara ja estan acomiadats i, per tant, no es pot fer d'una altra manera. Per tant, eren obvietats que es podien estalviar. Però, si posar-les ha de facilitar que ho votem a favor, no hi tinc cap inconvenient.

Respecte d'algunes de les coses que s'ha dit, és cert, tothom treballem amb la ideologia a l'hora de negociar, jo no tinc la percepció de deixar la ideologia quan negociem, però sí que considero que, mantenint la ideologia de com vols un determinat servei, pots arribar a acords que permeten arribar-hi més lentament. I, per tant, en aquest sentit estem fent el que estem fent, no?

Respecte que es pot buscar feina, tant és que sigui en empreses privades com en empreses públiques, efectivament, també es pot fer per internet, no hi ha cap problema, i fins i tot, diguem-ne, cadascú es pot espavilar. Però no es tracta d'això; es tracta de polítiques, de polítiques d'ocupació. I es tracta de polítiques d'ocupació, perquè hi ha una norma a la Constitució que diu que les persones a Espanya –ja no parlo de Catalunya– tenen dret al treball, i, si tenen dret al treball, les administracions s'obliguen a intentar que els ciutadans exerceixin aquest dret. I, per tant, ha d'haver-hi una política concreta, que no pot passar per allò que decideixin entitats privades. I el que estem dient aquí és que el que no podem fer és anar traslladant les polítiques d'ocupació a mans privades. I tant, que poden haver-hi agències col·laboradores; però estem parlant de dues coses diferents.

I, respecte de la caducitat de les resolucions, tècnicament –agraeix la informació– pot ser que les resolucions hagin caducat; en aquests moments no tindríem cap resolució vigent, excepte les que aprovem avui. Pot ser que tècnicament sigui així. Èticament és deplorable no tenir-ho en compte, perquè l'esforç que es fa per intentar arribar a acords per aprovar una resolució no es pot morir perquè, senzillament, el senyor Mas decidís convocar eleccions, per dir-ho d'alguna manera. Jo crec que, èticament, som tots responsables d'allò que vam aprovar fa sis mesos, i, per tant, jo crec que en un bon sentit de l'ètica parlamentària hauríem de voler mantenir-ho tal com es va aprovar, perquè en sis mesos no han canviat tant, les circumstàncies; en qualsevol cas, si han canviat ha estat per a pitjor, i, per tant, els elements que hi hauríem de posar haurien de ser encara més dels que hi hem posat.

Res més. Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Hi ha qüestions, senyor Vidal, que se'ns en van de les mans. El que vostè deia, que quan decau, tal... Vull dir que en aquest cas és el que hi ha. (*Marc Vidal i Pou intervé sense fer ús del micròfon.*) No, el que vostè afegia era que realment s'hauria de canviar i quan se convoquen eleccions i decau i no continua, doncs..., bé, jo penso que també hi ha una falta de confiança..., o sigui, la confiança del Parlament no és en el Govern que arriba, sinó en el nou que es pugui donar o en el cas que es pugui donar de canvi, que en aquest cas no s'ha donat. Però bé, vull dir...

En resum, la primera de Convergència i Unió no l'accepta, la 2 no l'accepta, la 3 no l'accepta, i quedaria simplement la transacció de la 2. És correcte?

Marc Vidal i Pou

I la transacció d'aquest canvi semàntic, de «reincorporar» en comptes de «facilitar la reincorporació», a la 1, de l'esmena d'Esquerra Republicana.

El president

A la 1, no? (*Pausa. Veus de fons.*)

Per tant, seria transacció de la 1 i de la 2; no a la 3 d'Esquerra Republicana i no a la 1 de Convergència. Seria així? (*Pausa.*)

Doncs, passem a la votació. (*Oriol Amorós i Marc demana per parlar.*) Endavant, senyor Amorós.

Oriol Amorós i March

Unes al·lusions que intentaran no obrir debat, president, però sí que m'agradaria contestar. I després per demanar el vot separat del tercer punt.

El president

Endavant, senyor Amorós.

Oriol Amorós i March

No, només per dir-li a la senyora Arrimadas que tinc molta consideració cap als portaveus de tots els grups i al coneixement de tots els portaveus d'aquests grups. (*Veus de fons.*) No, no, vull deixar-li-ho molt clar en aquest sentit.

I després...

El president

Senyor...

Oriol Amorós i March

Ja està...

El president

Correcte...

Oriol Amorós i March

Intentava no generar més debat, ho ha vist vostè.

Una, aquesta. I, per tant, si en algun moment li he donat aquesta sensació, doncs, no era aquesta la intenció d'aquest diputat.

I la segona qüestió, de la ideologia..., la ideologia a sobre sempre, eh?, sempre. A sobre sempre, només faltaria. Només que a vegada hi han dades objectives, que, si són objectives, hauríem de ser capaços de veure-les junts. Res més, eh?

I, per tant, res..., i que votarem a favor del punt 1 respecte als interins, amb la transacció que ha dit el senyor Vidal; del 2 ja n'hem parlat, i del 3 demanem votació separada.

El president

Doncs, passem a la votació.

Passarem a votació el punt *a* i el *b*, que serien el primer i el segon punt, i després passaríem al *c*, perquè n'han demanat votació separada.

Per tant, vots a favor dels punts *a* i *b*?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedarien aprovats per 18 vots a favor, 3 abstencions i cap vot en contra.

I ara votariem el punt *c*, que seria el punt tercer.

Vots a favor?

Vots en contra?

I abstencions? –tres.

Queda rebutjada per 6 vots a favor, 12 en contra i 3 abstencions.

Proposta de resolució

sobre la prohibició de prospeccions i explotacions d'hidrocarburs no convencionals per mitjà de fracturació hidràulica (tram. 250-00017/10)

Passem al següent punt de l'ordre del dia: Proposta de resolució sobre la prohibició de prospeccions i explotacions d'hidrocarburs no convencionals per mitjà de fracturació hidràulica. La presenta el Grup Parlamentari Socialista i la defensa el diputat senyor Xavier Sabaté.

Xavier Sabaté i Ibarz

Moltes gràcies, president. Es tracta, com vostè diu, d'una proposta per oposar-nos, en definitiva, a això que l'admirat Marcel Coderch ha definit darrerament com un miratge. És el miratge aquest de pensar que tenim la solució al problema de l'energia a través d'una font una altra vegada bruta i basada en els combustibles fòssils, quelcom que nosaltres pensàvem que ja havia passat a millor vida i que en el segle XXI ja no insistiríem més en fonts basades en els combustibles fòssils, per veure si acabem d'arrambar amb tot ja en el planeta, per no deixar-los res de possibilitats d'hidrocarburs a les generacions futures, que ens maleiran els ossos a tots nosaltres si és que insistim a depredar i a eliminar combustibles fòssils que han tardat milions d'anys a formar-se.

Doncs, ara ha sorgit aquesta nova moda del *fracking*, que, més que una solució tècnica, és una solució o un intent altre cop especulatiu, que aquests dies a Wall Street els fa molt feliços a tots, no?, perquè com més permisos d'explotació, suposadament d'investigació, disfressats moltes vegades d'investigació, doncs, més pugen, sembla, els valors de les empreses que tenen «la sort» —entre cometes— d'obtenir-los.

Per tant, estem davant també de, una altra vegada, insistir en un model econòmic caduc, que ens ha portat cíclicament —i no cal dir-ho ara— a tantes crisis. Quina insistència a baixar ara fins i tot als inferns, per veure si podem arrambar amb tot al preu que sigui, no?, encara que sigui deixant després tot el nostre subsòl contaminat, i després que ho arregli qui vulgui, que l'últim apagui el llum. És quelcom que aquests dies, si em permet el parèntesi —que segur que me'l permet vostè, president—, perquè he estat vinculat a aquelles terres uns quants anys..., del que està succeint a Flix, eh? Em deixaran que avui tingui un record per l'alcalde i els regidors, que s'han tancat i que estan en vaga de fam per veure si poden solucionar el problema d'Ercros. Per tant, vagi la nostra solidaritat..., perquè estem parlant també d'un model i de qüestions semblants, no?, similars.

Bé, doncs, nosaltres apostem per una altra història, vista l'experiència, no? Tots tenim algun pecat en el passat, però hem de fer una aposta per les energies renovables i per evitar que insistim en les energies que són brutes i perilloses. I per això ens oposem al *fracking*. I, en fi, si de cas, si després hi ha alguna defensa de les esmenes de Convergència i Unió, doncs, ja les contestarem, perquè potser n'hi ha alguna d'apro-

fitable..., segur que totes són aprofitables, però que la podem aprofitar —ja m'entén el senyor Fernández Teixidó, amb qui de tant en tant discutim aquestes qüestions de l'energia, no?

Però voldria acabar dient que és també un problema ambiental, eh?; un problema ambiental, perquè utilitzar prop de sis-cents components químics en aquesta tècnica associada a grans quantitats d'aigua —de la qual, per cert, en el nostre país tampoc no en disposem gaire—, doncs, no ens sembla tampoc el més adequat. Pensem que s'ha d'apostar per tecnologies del futur, per energies del futur, que aquestes siguin netes, que siguin infinites i que no portin problemes a les futures generacions.

Moltes gràcies, president.

El president

Moltes gràcies a vostè, senyor Xavi Sabaté. A continuació, Convergència i Unió ha presentat tres esmenes, que defensarà l'honorable diputat senyor Antoni Teixidó.

Antoni Fernández Teixidó

Moltes gràcies, honorable president. Coincideixo plenament amb el diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula, l'honorable portaveu socialista, en la importància objectiva de la temàtica que la PR planteja en el debat parlamentari. Tant és així, que nosaltres maldem per tenir un marc on això es pugui discutir, senyor diputat, amb temps, amb seriositat i amb rigor, per verificar si algunes de les caracteritzacions que vostè ha fet d'aquest nou model s'ajusten o no als plantejaments que ens ha fet.

És a dir, m'interessa molt remarcar aquesta qüestió per al conjunt de grups parlamentaris. Nosaltres estem objectivament i subjectivament interessats a parlar d'això, convençuts com estem que és una qüestió que exigeix reflexió sobre la base de coneixements. Si més no, aquest modest parlamentari els diu que no els té a mà. No sé si tots vostès són ja especialistes en el *fracking*; servidor, no. I tinc interès a discutir això amb les senyories, perquè vostès i tots plegats, i les persones que ens han d'il·luminar informant-nos, ens facin progressar en el coneixement. Semblaria aquest un mètode raonable des del punt de vista del procediment parlamentari.

És això una moda o no? Si és una moda, és una moda molt controvertida, eh?, perquè una persona, segur, tan admirada pel diputat que ha fet ús de la paraula com el president Obama està portant una campanya molt intensa als Estats Units en defensa d'aquest model. I quantes vegades hem sentit per part del Grup Parlamentari Socialista —i deu ser veritat— les bondats inesgotables del president Obama respecte a pràcticament tots els punts on el president Obama s'ha manifestat. En aquest es veu que no, però nosaltres no tenim prou elements de judici per dir això, que el que volem és parlar.

Tant és així –i en això vull insistir, perquè vull, president, que sigui el moll de l'os de la nostra intervenció–, que ens semblava que valia la pena posar en marxa un mecanisme per discutir parlamentàriament amb tots vostès; a saber: retirar les nostres esmenes i fer-los arribar a tots vostès una proposta de transacció, pactada, naturalment, amb el grup que ens ho proposa i amb tots vostès. De manera que amb l'excepció –ja em disculparan– del Grup de la CUP..., que vaig insistir, cregui'm, diputat, a parlar amb vostè ahir a la tarda i finalment no ho vaig aconseguir, i té a més vostè la bústia plena –li ho dic amb tot el «carinyo»–: no vaig poder deixar-li ni un encàrrec, a la seva bústia. Però amb la seva excepció, diputat Fernández, amb la seva, vaig enviar aquesta proposta a tots els grups parlamentaris, perquè pretenia el següent, una transaccional que anava amb el següent tenor: «El Departament d'Empresa i Ocupació iniciarà el procediment d'extinció dels permisos d'investigació quan es detecti l'incompliment, per part del titular, de les condicions de l'autorització», que crec que és una proposta molt i molt raonable. La segona deia: «Hem d'informar» –és molt llarga, però vaig al cor del segon punt– «les administracions locals, entitats i organitzacions de la societat civil i forces polítiques de les comarques afectades de les conclusions de l'informe que redactarà el grup de treball, ja creat, sobre l'extracció d'hidrocarburs per fractura hidràulica, endegat pel Govern». I la tercera, encara més: «Creació d'una subcomissió específica per a l'estudi» –naturalment, una comissió parlamentària– «sobre l'extracció d'hidrocarburs de fonts no convencionals. A aquesta subcomissió s'hi presentarà l'informe que ha de redactar el grup de treball», etcètera, «així com la compareixença d'aquelles persones o entitats que per raó de la matèria es determinin».

I em va semblar, senyor diputat, senyor Sabaté, que això seria acceptat a ulls clucs pel Grup Parlamentari Socialista, m'ho va semblar; entre altres coses, perquè vaig parlar amb diversos portaveus, eh? –diversos portaveus–, i em va donar la impressió que això podia prosperar, amb un punt d'esperança. Bé, doncs, no ha prosperat. Per què no ha prosperat? Doncs, perquè amb l'ús, naturalment, de la legitimitat que li dona el seu lloc de portaveu d'aquests temes en aquesta comissió, el senyor Sabaté ens ha dit que ni parlar-ne. D'acord.

Aquest grup parlamentari, que és molt prudent i molt curós amb l'activitat parlamentària i els seus procediments, no mantindrà una transaccional dels grups de la cambra si, naturalment, el proponent no ens l'accepta. Som gent seriosa i, sobretot, educada. I si vostè no ens accepta aquesta transaccional, malgrat que els havia enviat a tots vostès una proposta, signada per tots els grups, nosaltres fem dues coses, president, en aquest acte concret: la primera, retirem les nostres esmenes per no donar-li feina al diputat Sabaté a oposar-s'hi, i la segona, retirem la transaccional, perquè naturalment no anirem contra una iniciativa presentada pel Partit Socialista. Dit clarament: ni esmenes ni transaccional.

I anunciem dues coses més. Hi votarem en contra –això, doncs, ho hem decidit després de parlar-ho amb el grup parlamentari i de veure, vostès, les seves referències. Dos, les compareixences, els avancem que les votarem a favor; en tant que no podem circular amb la primera de les iniciatives, votarem les compareixences a favor, donant la idea següent –i vull que consti així–: que el Govern *si muove*, que el Govern ha fet un canvi per entendre, exactament, la voluntat que anima a tots els grups i posar-se a parlar, creant primer una comissió, i segon, demanant que a nivell parlamentari es porti aquesta comissió aquí.

Els socialistes no han estat sensibles al nostre plantejament. Diputat Sabaté, no sap com ho lamentem, però crec, de veritat, que s'acabarà imposant la raó i que junts..., no avui, però ja veurà, diputat Sabaté, com junts, vostè i el seu grup també, aprovarem una moició, no de Convergència, sinó de tots, per crear, senyor president, una subcomissió per tractar aquests temes, hi coincidim vostè i jo, d'amplíssima importància per al present i per a l'esdevenidor del nostre país i de les nostres generacions, a les quals ens devem.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyor Sabaté.

El president

Gràcies, senyor diputat. I a continuació, pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el senyor Amorós.

Oriol Amorós i March

Sí, per anunciar el nostre vot favorable a la proposta. Nosaltres creiem que, sens dubte, és interessant saber de quins recursos disposem en el nostre subsòl. El que sí que és veritat és que la tècnica del *fracking* no és una tècnica innòcua, i, per tant, el cost que té saber què tenim en el nostre subsòl pot repercutir en una pèrdua de valors ambientals, d'un actiu important del nostre país des d'un punt de vista econòmic, però també des d'un punt de vista social, ecològic, natural i patrimonial, no?

Per tant, nosaltres creiem que, a més a més, les concessions que s'han donat per estudiar la presència d'hidrocarburs al subsòl mitjançant la tècnica dita del *fracking* no han complert algunes de les previsions que se'ls va donar per fer aquestes recerques, i, per tant, ens sembla lògic que s'iniciï un procediment d'extinció d'aquestes llicències. De fet, em sembla que en el primer cas ja és així, i, per tant, tot i que potser temporalment el punt primer quedaria superat per la realitat dels esdeveniments, si el Grup Socialista el manté, doncs, el recolzaríem.

I, per altra banda, creiem que també és bo que es constitueixi un grup d'experts que faci un informe, que n'analitzi la tècnica, ens posi en coneixement d'aquest grup, d'aquest Parlament, la viabilitat econòmica, els costos que té respecte a l'ús de les tecnologies renovables. I, per tant, nosaltres d'entrada, doncs, veiem que és interessant que abans de seguir endavant, aban que es donin més llicències de prospecció, hi hagi un coneixement molt més acurat... Perquè també és cert que la

tècnica del *fracking* no és una sola tècnica, sinó que hi ha una evolució al respecte, i, per tant, ho hem d'analitzar i conèixer-ho bé abans de prendre qualsevol determinació.

Ara bé, la primera determinació que hem de deixar clara és que el valor paisatgístic del nostre país és un dels actius principals que volem mantenir, que volem conservar i que volem millorar, i que, per tant, no es pot malmetre a partir d'uns operadors que no han resultat ser fiables, per altra banda, i d'unes tècniques sobre les quals no tenim, ni nosaltres ni tampoc el territori, moltes entitats del territori i els ajuntaments del territori, un coneixement prou acurat i unes garanties prou acurades per posar en risc un valor com és el del paisatge.

Per tant, res més. Expressar el nostre suport.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. I ara, pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor José Antonio Coto.

José Antonio Coto Roquet

Muchas gracias, señor presidente. Señoras y señores diputados, el desarrollo de la extracción de gas mediante la tecnología de la fracturación hidráulica se encuentra en un estado muy preliminar en España. En este momento no existe ningún permiso de explotación de este tipo de instalaciones en nuestro país. Los únicos permisos concedidos se refieren a la investigación local de la existencia de este recurso, o permisos de explotación que conceden las comunidades autónomas.

Hay que decir que un permiso de exploración no supone automáticamente la obtención del permiso de explotación, que requeriría la autorización del Ministerio de Industria, sometiéndolo al procedimiento medioambiental oportuno bajo los criterios y normativas españolas de seguridad y calidad industrial y medioambiental.

Los riesgos asociados a esta tecnología existen y deben reconocerse y valorarse debidamente. La exposición de motivos de esta propuesta de resolución que ha presentado el Grupo Socialista los presenta, pero de una manera alarmista y no siempre ajustada a la realidad. Nosotros creemos que tan negativo para el interés general sería desprestigiar la existencia de estos riesgos como presentarlos tergiversando la realidad y confundiendo a la opinión pública.

Ya tendremos otras ocasiones de entrar en más detalle sobre este punto. De momento, solo decir que la valoración realista y sensata de los riesgos, que van indiscutiblemente asociados a cualquier actividad industrial, tiene como objetivo saber si tenemos la capacitación técnica para controlarlos adecuadamente, en condiciones de operaciones responsables, bajo los necesarios controles normativos y administrativos, y garantizando la protección de las personas y del medio ambiente.

Esta es la postura de la mayoría de países de nuestro entorno, donde la actitud, muy minoritaria, contraria al *fracking* se explica por circunstancias concretas que no aplican a nuestro país, por ejemplo en Francia, para quien el gas no es un recurso estratégico como para nosotros debido a su gran apuesta nuclear como base del sistema energético, o en los Estados Unidos, donde se da la Ley de política energética, la cual ha eximido a la industria de cumplir la normativa de protección medioambiental, desatándose la correspondiente alarma social. No es el caso de España, con unas normativas medioambientales más garantistas.

Sin embargo, el Parlamento Europeo votó en noviembre de 2011 en contra de prohibir el *fracking*. El Reino Unido levantó su moratoria en diciembre de 2012, y el Gobierno alemán rechazó en diciembre de 2012 tres mociones contrarias al *fracking*. En esta línea va el mundo, señoras y señores diputados.

En el caso de España, como hemos visto, es el ministerio el órgano competente para la concesión de los permisos de explotación, previendo la regulación suficiente y garantista y la homogeneidad de criterios para todo el territorio nacional. Este tema, como base del sistema energético nacional, le corresponde según la Constitución.

Creemos que la Generalitat debería centrarse en desempeñar con excelencia y transparencia sus propias competencias, concesión de los permisos de explotación con todas las garantías y trasladando a los agentes implicados, sociales y políticos, la tranquilidad de que las cosas se están haciendo bien, cumpliendo los requisitos y preservando la tranquilidad y seguridad de personas y territorios.

Asimismo, anunciar que en cuanto a lo que hace referencia al punto número 1, el Partido Popular votaremos en contra, dado que nosotros presentamos unas preguntas al Gobierno de la Generalitat, las cuales a día de hoy no han sido respondidas, y después de mantener conversaciones con el grupo parlamentario que da soporte al Gobierno, con Convergència i Unió, nos han asegurado y garantizado que estas preguntas serán contestadas de forma inminente. Con lo cual, teniendo en cuenta que el grupo que da soporte al Gobierno nos ha dado esta garantía, vamos a votar contrariamente al punto 1. Lo mismo haremos con el punto 2. Y, en relación con el punto 3, creemos que es competencia del ministerio garantizar que una futura instalación de explotación de este tipo garantice la seguridad y quede plenamente justificada frente a fuentes renovables de energía, por lo que el grupo de trabajo que se propone en el plano institucional no tendría sentido si no se coordinara y aportara sus conclusiones al ministerio, lo que no parece ser el objetivo que se propone.

Por lo tanto, el Grupo Parlamentario del Partido Popular de Cataluña votaremos contrariamente a los tres puntos que propone esta propuesta de resolución.

Muchas gracias.

El president

Muchas gracias, señor diputado. I ara, pel Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la senyora Sara Vilà.

Sara Vilà Galan

Bé, gràcies, president. Vagi per endavant que nosaltres votarem a favor del punt 1 i del punt 2, tot i que ens semblen insuficients. Insuficients, perquè nosaltres hem presentat una proposició de llei per prohibir el *fracking* a Catalunya. No seriem els primers; vull dir, França ja és un país que ha prohibit el *fracking*, i així s'hi han adherit i s'hi van adherint també altres països de la Unió Europea, ja estan en aquest debat. Un debat que no comença ara, precisament.

Certament, li dono la raó en el sentit que no tenim experts a Catalunya en *fracking*, és cert; és un tema nou per a Catalunya, aquest. I inclús a Mariano Marzo segurament encara li falta molt per investigar en aquest sentit. Però sí que hem de reconèixer que altres països ja fa molt temps que estan patint les conseqüències del *fracking*, i un d'ells sí que és els Estats Units. I, per molt que el senyor Obama hi doni, doncs, el seu recolzament, sabem que hi ha una contestació social enorme tant a països com els Estats Units com el Canadà, hi ha una contestació social enorme a tot arreu, com hi ha sigut també al País Basc i com hi és ara mateix a Catalunya. Em sorprèn que digui el senyor Coto que aquesta opinió en contra del *fracking* és minoritària, quan hi ha cinquanta municipis de Catalunya que ja s'han declarat lliures de *fracking*; entre ells, el municipi de Lleida, capital de província.

En aquest sentit volem dir... I a més s'està fent una labor social enorme per part de la gent de la plataforma «Aturem el *fracking*», on, per cert, gent que no només es limita a dir: «No a això a casa nostra, no a això al nostre territori», sinó que també investiga sobre les conseqüències per a la salut i per al medi ambient que té la tècnica del *fracking*... I són gent il·lustrada, són gent, doncs, que..., entre molts d'ells es troben experts, potser d'altres àmbits, però sí que hi ha geòlegs, sí que hi ha grups de recerca de la Universitat, sí que hi ha juristes... Hi ha tot tipus d'experts que estan dins d'aquesta plataforma i que veuen els perjudicis ja d'aquesta tècnica, perquè precisament no és un tema nou, encara que ho sigui per a Catalunya, no és un tema nou a nivell mundial, i les contestacions i les afectacions per a la salut sí que ja han arribat a d'altres països. I per això nosaltres demanem aquesta prohibició total a Catalunya d'aquesta tècnica.

Per tant, votariem a favor del punt 1 i punt 2. I al punt 3 ens agradaria incloure una petita esmena, si és possible, que és que el grup de recerca, el grup d'investigació o el grup d'experts en general sigui un grup plural, perquè també sabem, doncs, que hi ha experts de tota mena, hi ha experts que també tenen els seus diferents posicionaments, hi ha càtedres Repsol, que sovint es posicionen a favor d'interessos empresarials, més que no pas de la ciutadania, i mirariem de garantir amb aquest grup d'experts i demanem també al

Partit Socialista que a l'esmena ens garanteixi que es tractarà d'un grup d'experts que sigui plural.

Res més. Gràcies.

El president

Moltes gràcies. I a continuació, pel Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Inés Arrimadas.

Inés Arrimadas García

Gracias, señor presidente. También adelantamos que votaremos a favor de esta propuesta del Partido Socialista, aunque en algunos aspectos se queda por debajo de nuestras propuestas en este ámbito que ya hemos presentado a nivel parlamentario.

Hay que decir que la técnica del *fracking* es una temática que está generando mucha preocupación y mucha incertidumbre en toda Cataluña, pero sobre todo en aquellas zonas que parece que podrían ser más afectadas por tener los recursos en su subsuelo. De hecho, hay una plataforma de afectados por esta técnica, de posibles afectados por esta técnica, que está siendo muy activa y que gracias a su trabajo, pues, el debate sobre el *fracking* está en primera línea a nivel parlamentario.

Es una técnica que no hace falta decir los riesgos que comporta, porque la Unión Europea ha advertido de ellos y ya ha recomendado a los países que lleven a cabo diferentes estudios y diferentes planes estratégicos para el uso del *fracking*, en su caso, con absoluto cuidado. Está prohibido en otros países de nuestro entorno, como Francia, Holanda o Bulgaria, y no hay que decir que los riesgos que se asumen con esta técnica son muy importantes a nivel medioambiental, y también a nivel de la salud de las personas, como contaminación de acuíferos, gran consumo de agua, posibles filtraciones, incluso pequeños seísmos.

A esto se une una falta de información y transparencia que los afectados de los municipios por el *fracking* nos trasladan, y es que no se sabe con exactitud cuáles son los componentes químicos que las empresas están dispuestas a inyectar para conseguir los recursos fósiles. Algunas de las empresas que ya tienen concedidas autorizaciones de prospección no han presentado los planes de trabajo, y ha habido preocupantes noticias en prensa por parte de estas empresas, diciendo que antes del verano querían iniciar las prospecciones, lo que era absolutamente contradictorio con la información que nos llegaba del Gobierno.

Teniendo en cuenta todo esto, tanto los riesgos que puede provocar el *fracking* como la falta de información y transparencia que detectamos en las autorizaciones ya concedidas en Cataluña, nosotros lo que queremos poner por delante es un claro criterio de prudencia. Los recursos fósiles que se pretenden obtener llevan ahí millones de años, y no debemos tener ningún tipo de prisa en obtenerlos sin mirar muy bien y sin valorar muy bien las consecuencias que podrían tener.

Por ello, nosotros desde Ciudadanos hemos presentado un listado de preguntas parlamentarias sobre todas las autorizaciones que ya se habían concedido en este sentido por parte de la Generalitat, y hemos pedido además una comisión de estudio, que yo supongo que el señor Teixidó estará muy contento, porque va en la línea de lo que ustedes proponían. Lo que pasa, que nosotros planteamos esta propuesta y ustedes no se sumaron. La hemos propuesto nosotros y se sumaron Esquerra Republicana, Iniciativa, el Partido Socialista y la CUP. O sea que son ustedes y el Partido Popular los únicos que no se han sumado a la propuesta que hizo Ciudadanos de crear una comisión de estudio a nivel parlamentario. Porque lo que parece que se planteaba por parte del Gobierno es una comisión interna, interdepartamental del Gobierno, que no respondía..., por la información que nos habían hecho llegar algunos representantes de su partido. Y eso no satisfacía nuestra necesidad de que todos los grupos parlamentarios estuvieran presentes en esa comisión de estudio y que, además, pudieran estar presentes representantes de las entidades locales que pueden estar afectadas, agentes sociales, expertos en medio ambiente, en técnicas del *fracking*, etcétera.

Entonces, supongo que cuando se tramite la comisión de estudio, que ya hemos presentado nosotros, pues, supongo que ustedes le darán apoyo. Y a mí me parece que es el criterio más lógico; es decir, no plantear quizás ahora todavía una prohibición, porque si reconocemos que no tenemos información suficiente para saber qué consecuencias puede tener, pues, reconocemos que quizás ni utilizarla, ni concederla ni utilizarla, esa técnica, ni quizás, por ahora –por ahora–, prohibirla.

Nosotros, aparte de esta comisión de estudio, hemos presentado una propuesta de resolución, que yo pensaba que también se debatiría hoy, de moratoria indefinida. Lo que plantea el Partido Socialista en su propuesta es una moratoria de seis meses, y yo creo que, teniendo en cuenta los plazos parlamentarios, me parece absolutamente insuficiente. Y no sé, señor presidente, si aquí sobre la marcha se podría plantear una transacción con el Partido Socialista para que, en vez de seis meses, sea una moratoria indefinida, porque me parece que es un plazo que en ningún caso podrá ajustarse a los ritmos parlamentarios.

De todas formas, aunque no se nos acepte esta transacción, nosotros votaremos a favor de esta propuesta, y cuando se debata parlamentariamente la que nosotros hemos presentado, pues, también insistiremos en la necesidad de que la moratoria sea indefinida y de que se constituya esta comisión de estudio.

Y, por cierto, una reflexión al Partido Socialista: si tanto les preocupa esta técnica, ustedes podrían haber iniciado la prohibición a nivel estatal hace un año y poco, que era cuando ustedes gobernaban, o por lo menos llevar a cabo mayores medidas de consenso y de estudio de esta técnica, que, sinceramente, a nivel estatal no se está haciendo ni se ha hecho gran cosa.

Y, por tanto, reiterar la importancia de que se debata en sede parlamentaria, porque sí que es verdad que la

Generalitat de Catalunya tiene competencias para autorizaciones de investigación y prospección del *fracking*. Entonces, nosotros entendemos que está legitimado para que en esta sede se debata sobre los posibles riesgos que esta técnica puede tener.

Así que votaremos a favor de esta propuesta.

Gracias.

El president

Muchísimas gracias. Simplemente para informarla que su propuesta de resolución no se ha incluido en el orden del día porque está todavía en proceso de enmiendas. Si lo hubiera hecho..., pues, ya estaría.

Inés Arrimadas García

Es mi falta de conocimiento, por ser novata.

Muchas gracias.

El president

No, no, para facilitarle su labor, lo que sea preciso. A continuació té la paraula, pel Grup Mixt, el senyor Fernàndez.

David Fernández i Ramos

Gràcies. I nosaltres votarem a favor el punt 1 i el punt 2. Al 3, ens agradaria que ens aclarissin també, òbviament, què significa «experts», els experts de qui, o si realment és una comissió plural, és a dir, que s'obris a un ventall de pluralitats acadèmiques i ambientals, també socials, perquè, més enllà del debat que existeix, jo crec que el senyor Teixidó té raó: el *fracking* ha aterrat a Catalunya i, per tant, a tots ens ha sorprès.

Però utilitzo la fortalesa dels seus arguments per demanar-los que canviïn de parer. Vostè ha dit literalment: «No tenim prou elements de judici, no som experts en *fracking*.» Vostès –bé, ja entenc que el seu grup– autoritzen una cosa de la qual no tenen prou elements de judici? És una temeritat, des d'un punt de vista del principi de cautela i de prudència, autoritzar una cosa que no saps quins efectes té.

Per tant, m'agradaria que..., no?, els convidi a replantejar el sentit del seu vot. Perquè aquí també s'ha parlat de minories, i jo no sé si és una minoria el compromís de Riudaura, on estaven tots els partits polítics, inclús Convergència i Unió, inclús un diputat de les comarques gironines de Convergència i Unió, i només faltava el Partit Popular.

I després també hi ha altres impactes, més enllà del debat científic i ambiental. És a dir, això d'Obama que vostè ha fet la referència és correcte, però Obama està fent *fracking* en zones desèrtiques, i té protestes. Riudaura és un poble que viu de l'entorn, que viu de l'agricultura, que viu de la pagesia, de la poca que queda en aquest país, que viu del turisme de qualitat, i en què instal·lar la base que vol instal·lar Teredo és arruïnar una lluita..., que la Garrotxa ja està prou castigada també, doncs, per fer-ho. Per tant, va més enllà del

debat de l'ús intensiu aigua, dels compostos químics en secret, pel secret de patent, i fins i tot utilitzables en fase d'investigació.

Jo també celebro i suposo que som conscients de com s'han fet les coses. Aquí quan es parla de diàleg, d'entendre, de comprendre..., que li ho preguntin a l'alcalde de Riudaura, que un dia es troba un senyor d'una empresa entrant pel poble, sense assabentar-se de res, i que ha de córrer a la Direcció de Mines a preguntar què està passant, i que de sobte li abaixen la fiança a l'empresa, una fiança milionària, de sobte d'un dia per l'altre, el diari oficial abaixa la fiança a una misèria, de ser una milionada baixa a 3.000 o 6.000 euros, i com s'han fet les coses. I ha hagut de ser la mobilització dels afectats la que ha fet un canvi gairebé transatlàntic, perquè ara estem parlant de diàleg. I jo celebro el canvi. Fa tres anys, quatre anys, aquest Parlament es negava a la ILP de transgènics i no hi havia debat, no hi havia debat possible sobre si eren bons..., i era un debat científic llarguíssim, amb moltíssima literatura.

Per tant, jo crec que... –i aquí hi ha un reconeixement–, és obvi que la nostra postura va molt més enllà d'aquesta moció. Nosaltres estem per una Catalunya lliure de *fracking* i hem presentat mocions també a molts ajuntaments. Fem nostres els plantejaments de la plataforma «Aturem el *fracking*», no perquè els representem, sinó perquè ells ens representen a nosaltres, i també pensem que en aquest país hi ha molta gent que fa molts anys que treballa, no?, per l'entorn ecològic. I, res, fa trenta anys, els ecologistes que demanaven tancar les nuclears eren uns esbojarrats, uns utòpics i uns ucrònics. Avui qui tanca nuclears és el Japó i és Angela Merkel. Per tant, el principi de prudència s'hauria d'imposar. Mai ningú hauria de fer la temeritat de provar una cosa que no sap quins efectes té. És aquest principi de prudència i de cautela qui hauria d'establir una moratòria que, malgrat que estigui fora de termini, crec que també, no?..., la diputada Arrimadas també... Nosaltres pensem que hauria de ser com a mínim indefinida, fins que no es complementi el que es diu aquí, que són els estudis i que tinguem clar com pot afectar.

Ja està. Gràcies.

El president

Moltes gràcies. I a continuació el senyor Sabaté... Hi ha dos esmenes que s'han demanat, que no correspondrien, perquè ni el Grup de Ciutadans ni Iniciativa han presentat esmenes; per tant, no es pot fer una transacció. Ara bé, si el senyor Sabaté hi està d'acord i tots els grups parlamentaris hi estan d'acord, podrien acceptar-la (*veus de fons*), incorporar-hi l'esmena. En primer lloc, el senyor Sabaté, i, si tots els grups hi estan d'acord, se faria. Seria el... Senyor Sabaté, sap on és, no?...

Xavier Sabaté i Ibarz

Sí, sí...

El president

...apartat 2: «dictar una moratòria de sis mesos», i el 3 seria: «constituir un grup d'experts plurals».

Xavier Sabaté i Ibarz

Sí, però abans, si em permet, president, per les reiterades al·lusions...

El president

Evidentment. Simplement recordar-li...

Xavier Sabaté i Ibarz

Moltes gràcies, president; la seva benevolència no té mesura, entre altres... (*Rialles.*) No, és veritat, perquè ha permès al senyor Fernández... Ara li ho aclariré, perquè tampoc no es pensi que les meves lloances són sempre del calibre d'avui. Però, no, el senyor Fernández Teixidó ha defensat unes esmenes que no eren tals, les transaccionals, que ja em sembla bé; no eren tals, perquè no havien estat signades per ningú. Però vostè li ho ha permès, i jo m'hi referiré molt breument.

Perquè no és cert, senyor Fernández Teixidó... Té un petit vici, el senyor Fernández Teixidó, que és posar en boca meva expressions que no he fet. Diu: «Vostè ha dit: "Ni parlar-ne!"» Jo no li he dit: «Ni parlar-ne»; li he enviat un SMS dient: «No te les puc acceptar.» Però bé, fins i tot... No, miri, perquè, si no les hagués retirat, la tercera, a més de raonable, em sembla pertinent, i, per tant, segur que li hauria alegrat el dia dir-li que la hi acceptava, i crec que hauria estat de consens general. Però ja que l'ha retirat..., no sé si la pot tornar a... (*Veus de fons.*) Ja, la retira. Bé, doncs, llavors, no la podem considerar, però ens semblava bé; sempre les seves esmenes són raonables, en tant que hi ha raons al darrere. Això no vol dir que s'hagin d'acceptar, no?

Però, miri, és veritat: el Govern, diu, *si muove*. Home, s'ha mogut, perquè hi ha hagut una contestació de nassos, si em permet l'expressió, i una precipitació..., allò que diu vostè: «Fem les coses amb calma, raonades, amb rigor...», doncs ni amb calma, ni raonades, ni amb rigor. S'han donat permisos a *tutti pleni*, al primer que passava, en plena campanya preelectoral pràcticament, quan ningú ens n'havíem assabentat i, de cop i volta, veiem al *Diari Oficial de la Generalitat* uns permisos que mai no s'haurien hagut de concedir; tant és així, que el Govern els acaba de retirar, almenys alguns d'ells, aquesta mateixa setmana, si no vaig errat.

Així que, en fi, doncs, això per contestar el senyor Fernández Teixidó, a les seves apreciacions. I per dir que evidentment que estaríem d'acord que el grup sigui plural. Per tant, si després de «grup» posem «plural», crec que tots els grups estaran d'acord que s'hi pugui introduir aquesta esmena.

I, pel que fa a la de Ciutadans, aclariré als representants de la CUP que, evidentment, nosaltres pensem que aquí haurien de venir experts acadèmics, gent

provinent dels moviments socials i més sensibles als temes mediambientals i ecologistes, etcètera.

I, a l'esmena de la representant de Ciutadans, no em sembla malament eliminar «i per un termini de sis mesos», eh?, i, per tant, que digués: «suspendre cautelarment les activitats de prospecció», etcètera.

Aquestes serien les nostres admissions d'aquestes dues aportacions.

El president

A continuació seria... –ara dono la paraula–, si tots els grups parlamentaris estan d'acord que aquestes esmenes s'hi incorporin, se puguin votar. *(Pausa.)* S'hi incorporen? Hi està tothom d'acord? *(Pausa. Veus de fons.)* Sí, la de «sis mesos» i la de «plural», la presentada per Ciutadans i la presentada per la senyora..., vaja, per Iniciativa, la senyora Vilà. D'acord? *(Pausa. Antoni Fernández Teixidó demana per parlar.)* Té la paraula, senyor...

Antoni Fernández Teixidó

Moltes gràcies, senyor...

El president

Per què me l'ha demanat?

Antoni Fernández Teixidó

Per quatre al·lusions molt directes, que és natural en aquest tipus de debats... Miraré de ser molt breu, senyor president...

El president

Té trenta..., si pot ser, trenta segons.

Antoni Fernández Teixidó

Vostè no ha de patir... Trenta, costarà més, però no ha de patir.

Només per dir el següent, senyor president. Jo li agraïxo al senyor Sabaté que vegi en mi un petit vici; és vostè molt amable. En són molts, els vicis; però aquest, concretament aquest, no és exacte, senyor Sabaté. Deixi'm, senyor president, només perquè consti la bona voluntat d'aquest grup parlamentari, que està provada... Aquest grup parlamentari va parlar amb la diputada ahir al migdia, presentant, com a primera ponent, dient-nos que seria la diputada qui ho portaria, una transaccional. Una vegada em va dir la diputada que ho pensaria, vaig parlar amb tots els grups parlamentaris amb aquesta voluntat. Ens hem de fer confiança, perquè exactament així va ser. Hi ha un grup que no va arribar –i he explicat les raons– i un altre del qual encara esperem trucada.

Aquest dematí, senyor president, a un quart de deu, és veritat, venint en tren, el diputat m'ha dit: «No et podem acceptar les esmenes.» Però, clar, un espera d'una transaccional que presenta, que té, sap?, enti-

tat, bé, que això ho puguem discutir durant el temps. No ha estat possible, això, perquè tots els diputats van molt carregats de feina, president, i això no ha estat possible. I no ho critiquem, però no voldria que això fos percebut, ni pel diputat Sabaté ni per la resta, com una desatenció, tot el contrari. Vàrem voler arribar a un acord sobre una qüestió que s'hi ha referit pràcticament tothom, i molt particularment la senyora Arrimadas. Teniu una subcomissió, diputada, parlamentària –parlamentària, no del Govern–, el Govern ja la té...

El president

Senyor Teixidó, vaig concloent.

Antoni Fernández Teixidó

...–ja acabo–, que hi anem tots en representació de tots els grups, per esmenar un problema que jo crec que la diputada Vilà no m'ha entès, o no crec m'hagi entès bé. No perquè no hi hagi gent que sàpiga de què parla el *fracking*, diputada, té vostè tota la raó: perquè aquest modest portaveu no en sap, i tinc la humilitat de reconèixer-ho.

El president

Senyor diputat, sigui modest amb el temps. *(Rialles.)*

Antoni Fernández Teixidó

No en sap. I, per tant, què hem de fer? Donar la possibilitat de crear la comissió i parlar-ne.

I finalment, president, al que ha dit el diputat Fernández: que aquest diputat sigui modest amb els seus coneixements no vol dir que ho sigui el Govern. El Govern té els seus coneixements, ha pres les iniciatives, ha produït un canvi en l'angle de visió, perquè té la seva orientació; el que és modest amb els seus coneixements és aquest diputat, senyor Fernández. Per això proposem una comissió de tots plegats.

I, diputada, ja veurà com serem capaços de tenir l'acord de tots amb una subcomissió amb aquests continguts.

Gràcies, senyor president, com deia en Sabaté, per la seva benevolència, que és molt gran.

(Rialles.)

El president

Molt bé, moltes gràcies. Sempre que sigui un debat com aquest, doncs, no hi ha cap problema.

A continuació passarem a la votació. Han dit que les esmenes s'acceptaven, s'hi incorporaven, i, per tant, passarem a les votacions.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

(Pausa.) Són deu, no? (Pausa.) Tornem-ho a perfilar una mica més...

Vots a favor? –aixequem la mà.

Vots en contra?

Queda rebutjada per 10 vots a favor i 11 en contra.

Proposta de resolució

sobre la reclamació de l'ingrés dels imports pendents de l'impost sobre grans establiments comercials del 2001 ençà (tram. 250-00052/10)

(Per raons tècniques, no n'han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció del president.) ...ordre del dia. Volíem també agrair la presència de l'Associació de Comerciants de Sabadell, que avui ens honra amb la seua presència per seguir..., no seguir: senzillament per veure el debat que tindrem a continuació amb aquesta proposta de resolució. Benvinguts.

I a continuació la Proposta de resolució sobre la reclamació de l'ingrés dels imports pendents de l'impost sobre grans establiments comercials del 2001 ençà. Presentada pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la senyora... (Veus de fons. Sara Vilà Galan demana per parlar.) No, no, no era això... Me demanava la paraula?

Sara Vilà Galan

Sí, és que hi ha la compareixença de les tres persones de la plataforma «Aturem el fracking», que crec que ja hem parlat d'aquest tema, potser la podríem votar en aquests moments...

El president

No, no, això ve després, tot, eh?

Sara Vilà Galan

D'acord –d'acord.

El president

Senyora Capdevila, té la paraula.

Montserrat Capdevila Tatché

Moltes gràcies, president. De fet, aquesta proposta de resolució s'emmarca en el fet que s'ha produït o es va produir fa un temps una sentència del Tribunal Constitucional, que en aquest cas donava la raó a la Generalitat de Catalunya, sobre la legalitat de l'impost sobre grans establiments comercials, el qual els grans establiments comercials s'havien negat a pagar fins ara, emparant-se jurídicament en el recurs presentat pel Govern del Partit Popular, que en aquell moment estava encapçalat pel senyor Aznar, contra aquest tribut.

Aleshores, el Grup Socialista considerem que, donades les migrades..., o les dificultats econòmiques de la Generalitat, és urgent que el Govern reclami imme-

diatament el cobrament d'aquests impostos pendents, que d'ençà del 2001 poden significar –hem fet un càlcul a l'engròs– uns 120 milions d'euros, i que serien justament avui, el 2013, en què el petit comerç està patint unes grans dificultats, un bon fons que complementaria, doncs, totes aquelles línies i polítiques de suport al comerç que ja estan engegades per part de la Generalitat.

I en aquest sentit la llei que empara, en aquest cas, aquest impost, la Llei 16/2000, de desembre, sobre aquests grans establiments comercials, diu, doncs, unes línies a les quals s'han dedicar aquests recursos; línies que, per altra banda, l'esmena que ens fa Esquerra Republicana ens posa que formin part de la proposta de resolució. Entenc que si ja ho diu la llei, doncs, ja ho diu la llei i és el que s'ha de fer, eh? Per tant, doncs, no li acceptaríem una esmena que ens fa en el sentit d'això, d'incorporar el que ja diu la llei, perquè en el mateix text de la proposta de resolució ja ho incorporem, en l'apartat d'exposició de motius.

Però, en tot cas, la nostra proposta de resolució va en la línia, primer, de procedir urgentment a reclamar l'ingrés, i, en tot cas, també dir que ens fa una esmena Esquerra dient que, en lloc de «procedir urgentment», utilitzem una terminologia més adequada. Ens sembla bé, sempre que el fons sigui que la Generalitat utilitzi tots els mecanismes, doncs, que té per, justament, recaptar aquests imports pendents, que ja han estat liquidats als grans establiments comercials. I que s'utilitzin, doncs, en la línia del que diu la mateixa llei, però amb un parell d'especificitats. I són especificitats que segurament –i per això la presència, que saludo, de l'Associació de Comerç de Sabadell–, doncs, han patit especialment, doblement.

I per això, en aquest cas, la motivació d'aquesta proposta de resolució, que és dir que aquesta recaptació extraordinària, en concret, eh? –que no l'ordinària–, serveixi justament perquè, doncs, en el marc de les línies d'incentius que la mateixa Generalitat té, de comerç, serveis i artesanía, i de moda, es pugui aplicar una línia específica extraordinària amb aquests recursos, justament a aquelles àrees –i en aquest sentit pensant, per exemple, en Sabadell o en Terrassa– que han estat greument afectades per unes obres, en aquest cas, del metro del Vallès, que s'han ajornat, s'han allargat en el temps, donades les circumstàncies en aquest cas de la mateixa Generalitat, que va aturar, per exemple, les obres, i, per tant, que vagin adreçats, part d'aquests recursos extraordinaris, justament a això: una línia específica a aquests municipis o a aquestes àrees que tinguin obres d'aquestes característiques, d'urbanització i millora de carrers i zones comercials urbanes, i, de manera especial, aquestes obres civils, que han estat molt perllongades i que han perjudicat específicament el petit comerç que allà s'ubicava.

També, i aprofitant, doncs, que són recursos extraordinaris, poder dotar millor, eh?..., tenint en compte que han anat davallant els darrers anys els recursos destinats a tot el que són línies de dinamització comercial a les zones urbanes, per consolidar el petit comerç de proximitat, justament perquè, això, la crisi i la forma accelerada amb què ha accentuat les dificultats de sub-

sistència del petit comerç permetin que les associacions que estan fent esforços titànics per intentar, no?, treure imaginació d'allà on poden per poder atreure i intentar mantenir l'activitat comercial...

I en darrer terme, com un darrer punt, fer plans d'actuació específics, sobretot, i en aquest sentit tenint en compte i amb el benentès que en aquest Parlament es va aprovar una llei òmnibus, aquelles famoses lleis òmnibus, que van passar, doncs..., justament per ser massa extenses, segurament ens van passar sense pena ni gloria algunes de les modificacions, que van fer que les concentracions comercials fora dels municipis quedessin assimilades a la trama urbana consolidada, amb l'efecte que tenen, en aquest cas, a diferents municipis i, justament, en el comerç tradicional.

Per tant, aquí proposem també, justament a totes aquestes zones, que són bastantes a Catalunya –a l'entorn d'una trentena, si no m'equivoco–, que s'hi puguin dedicar aquests recursos extraordinaris, perquè minimitzin el possible impacte d'aquest fet que es va produir en aquesta llei òmnibus, a la Llei 9/2011, de promoció econòmica.

I, per tant, aquesta seria la proposta. Pel que fa a esmenes, en tot cas, després en comentaré els detalls.

El president

Moltes gràcies, senyora Capdevila. Ha presentat esmenes el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i té la paraula el senyor Amorós.

Oriol Amorós i March

Sí. Bé, aquest és un tema que des del nostre grup parlamentari hem seguit amb molt d'interès des de fa molts anys. De fet, vam ser els impulsors d'aquest impost sobre els grans establiments comercials i vam estar-hi seguint-lo i donant-li importància i mirant que s'apliqués, i, finalment, vam aconseguir també el concurs d'altres grups perquè així fos. I en l'actualitat també volem una reforma d'aquest impost i l'hem introduït així en l'acord d'estabilitat parlamentària que tenim amb Convergència i Unió, per incloure nous conceptes, per mirar les bases imposables, etcètera.

Per tant, nosaltres en aquest tema volem que s'hi treballi, volem que amb l'impost que s'ha ficat es recaptin els diners a què ens dona dret la llei i estem satisfets de les diferents sentències que hi han hagut, perquè, com vostès deuen saber, aquest és un tema que va recórrer, doncs, la patronal de la gran superfície, que va perdre en jutjats de primera instància, que va perdre al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i que va perdre també davant del Tribunal Constitucional.

Per tant, la nostra única esmena de caràcter formal, en el primer punt, és senzillament en el sentit de dir: home, hi han unes sentències, s'han de complir. Per tant, no es tracta tant que la Generalitat faci gestions de reclamació directes als que havien de pagar els impostos, que ja han consignat provisions per a aquests impostos, sinó que del que es tracta és que es compleixin

les sentències, en els termes que estableixin aquestes mateixes sentències.

Per tant, aquí tenim una bona notícia, en el sentit que un impost que creiem que representa el bé públic i el que suposa el petit comerç de trama urbana, per tot el que té de dinamització del territori, de millora de la seguretat, de millora de la cohesió territorial, de millora de la cohesió social..., tots aquests elements els hem guanyat en els tribunals. Per tant, això..., agafem aquests recursos d'una vegada, malgrat que els que els havien de pagar s'hi han anat resistint i resistint i resistint.

A partir d'aquí, a partir d'aquesta satisfacció que aquest impost és un bon concepte que ara volem ampliar i que hem guanyat en els tribunals, a partir d'aquí, home, ja entrem una miqueta en el conte de la lletera, de què farem amb aquests recursos. Bé, aquests recursos ja han estat consignats en els pressupostos, eh?, ja hi han estat consignats. Perquè, com que va haver-hi un aval i una provisió, aquests diners ja s'han comptat en els pressupostos. És a dir, no cauran ara de cop i volta del cel 150 milions nous, nets, que els podrem gastar en allò que vulguem. No, no, no: ja han estat consignats en els pressupostos. Perquè la Generalitat els donava com..., o preveia..., els pressupostos, com vostès saben, són pressupòsits, i donava per fet que els cobraria. Per tant, hi són. Que tindrem una millora en la situació de tresoreria? Això sí –això sí. Però ara dir: «noves partides pressupostàries amb aquests diners», home, ens agradaria molt a tots, eh?, trobar 150 milions i posar noves idees damunt de la taula, però no respon a la realitat comptable.

Per tant en aquest sentit, amb la filosofia, totalment d'acord; que s'han de fer aquestes coses que diu el Partit Socialista en el punt 2, doncs, hi estem encantats, però si els sembla tindrem aquest debat en el marc pressupostari, perquè aquests diners..., hi ha una millora de tresoreria, però no hi han noves partides en el pressupost. No és veritat. I, per tant, no podem fer volar coloms amb coses per a les quals no hi han recursos. Hi ha hagut una millora de tresoreria? Sí. Que això serà molt bo? També. Una gran victòria conceptual davant de les grans superfícies, en defensa dels comerç de trama urbana i de barri? També. Podem fer un pas endavant? També. Però no podem dir: «I ara repartim uns calers» que resulta que ja estan repartits.

Ja està. Per tant, votarem a favor del punt 1, amb l'esmena transaccional que ara els faig arribar. I amb el punt 2, doncs, no hi podem estar d'acord.

El president

Moltes gràcies, senyor Amorós. Pel Grup Parlamentari Popular (*veus de fons*)..., Socialista... (*Veus de fons*). Clar, ara ve el Grup Popular. Pel Grup Popular, el senyor Pedro Chumillas.

Meritxell Borràs i Solé

President, disculpi... Sí, si ens poden llegir les transaccionals. Si no, ens hem de posicionar sobre temes que

estrictament desconeixem. I ens facilitaria una mica la feina.

El president

Ho podem fer?, llegir la transaccional? (*Pausa.*) Qui les té? (*Pausa.*) D'acord. Endavant, secretari.

El secretari

La que estava en el punt, la transacció, diu: «Efectuar les gestions oportunes per a fer efectiu l'ingrés dels imports pendents liquidats a grans establiments comercials des de l'any 2001, en el marc del que estableixin la legislació i la jurisprudència.»

El president

D'acord? (*Pausa.*) Doncs, a continuació té la paraula el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, president. Si es vol fer en el marc del que digui la llei, em sembla que des del 2001 fins aquí hi hauran uns quants anys d'impostos que estaran prescrits. Això no ho acabem d'entendre.

Es demana un impost a les grans superfícies, que, en fi, creiem que tenen els mateixos problemes que les petites superfícies, en aquesta crisi. I... (*Veus de fons.*) Sí... Bé, a vostès els pot estranyar, però no depenen de la mida, les crisis. Llavors, també ocupen moltíssima gent. No diré noms, però si fes fallida alguna d'aquestes grans superfícies, el problema també seria ben gran.

Com ha trigat tant a arribar al Constitucional i que diguéssim que era constitucional, aquest impost? Això potser ho haurien pogut accelerar vostès, que manaven fa uns anys.

Evidentment, si s'ha de pagar un impost, s'ha de pagar un impost, i s'ha de reclamar l'impost, s'ha de reclamar l'impost. És estrany, de totes maneres, que es reclamí aquest impost a les grans superfícies i, en canvi, es facin tantes exempcions fiscals i es donin tantes subvencions des de la Generalitat, que no sé quant podrien sumar, però a mi em surten bastants milers de milions d'euros. Llavors, en canvi... Llavors, aquí em sembla veure que hi ha un problema..., com ho diria?, que és un tema més aviat de venda de vostès, de la seva ideologia, pels seus votants, que, realment, perquè funcioni o porti una solució real als problemes que té la Generalitat. Si això mateix, aquesta actitud mateixa, s'apliqués a tota la despesa fiscal que fa la Generalitat –que algun dia potser demanarem al Partit del Govern que ens l'aclareixi i digui quants diners són–, doncs, ho veuríem amb molt bons ulls i pensaríem que, efectivament, home, fa falta fer-ho i aquest és el moment exacte on vindrà molt bé que aquestes grans superfícies, a les quals, per les cares que vostès posen, els sobren els diners, eh?, absolutament, ho paguin.

Com deia, hi ha una sentència, s'han de pagar els impostos... Aquests, com tots nosaltres..., deixarem per a

un altre dia si ens agrada més o menys i si ho trobem d'aquesta manera o de l'altra, i ens abstindrem, que em sembla que és la posició, doncs, més adient.

Moltes mercès.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. I a continuació, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula el senyor Mena.

Joan Mena Arca

Sí, gràcies. Bé, jo, primer de tot, volia fer una reflexió, i és com de del Grup d'Iniciativa - Esquerra Unida entomem aquest tema. Nosaltres, que en aquesta Comissió d'Empresa i Ocupació parlem molt sovint d'ERO, d'expedients de regulació d'ocupació, i, per tant, de persones que acaben perdent el seu lloc de treball, considerem que en el petit comerç està passant el mateix. És a dir, cada vegada que tanca un comerç de proximitat, un comerç de barri, un comerç de la trama urbana d'una ciutat o d'un poble, al cap i a la fi són llocs de treball que també s'estan destruint.

I jo, evidentment, en moltes altres coses, senyor Chumillas..., però no estan patint en les mateixes condicions aquesta crisi les grans superfícies i els petits comerciants. Jo, a dia d'avui, no conec ni una sola gran superfície a Catalunya que hagi tancat les seves portes; i, escolti'm, espero que no les tanquin. I conec moltíssim molts petits comerciants que tanquen la seva botiga, i els carrers i les places de Catalunya estan plens de petits comerços que han acabat tancant la seva botiga, i, per tant, al darrere de tot això, hi ha llocs de treball que es perden.

Per tant, estem, considerem des d'Iniciativa i Esquerra Unida, en una lluita, una lluita desigual entre el model de comerç massiu, que vol continuar defensant els seus privilegis, i el model de comerç de proximitat, que és el que avui, amb la proposta de resolució, intenta el Partit dels Socialistes salvaguardar. I si sempre aquesta lluita és la lluita entre David i Goliat, sempre, en qualsevol època, en moments de crisi com aquest aquesta diferència s'accentua encara més.

Per tant, nosaltres compartim i votarem a favor de la proposta de resolució, primer, perquè és una font d'ingressos i, a més, és una font d'ingressos progressius, que és com ens agrada a nosaltres que siguin els impostos, i segon, perquè hi ha flexibilitat, la llei permet una flexibilitat a l'hora de triar quina ha de ser la destinació d'aquest impost, i entenem que és de lògica que tot allò que ataca directament el comerç de proximitat, doncs..., si s'ha de, diguéssim, recaptar a través d'una via impositiva, la destinació d'aquest impost vagi a garantir la continuïtat i el reforçament del petit comerç a Catalunya.

Per tant, entenem des d'Iniciativa i Esquerra Unida que estem votant dos punts: un que té a veure amb la necessitat de cobrar l'impost –i jo sí que crec que aquesta necessitat és urgent i s'ha de reclamar amb el procedi-

ment que es consideri—, i segon, quina és la destinació d'aquest impost, que també compartim que hagi de ser per millorar el comerç de proximitat a Catalunya.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula ara la senyora Inés Arrimadas.

Inés Arrimadas García

Gracias, señor presidente. Bueno, estamos ante una propuesta del Partido Socialista para solicitar la recaudación de un impuesto sobre grandes establecimientos comerciales que durante más de una década, pues, ha estado inaplicado por un recurso que se planteó ante el Tribunal Constitucional. El Tribunal Constitucional, con su rapidez habitual, pues, finalmente ha dicho que es legal, y, por tanto, nosotros respetamos todas las sentencias judiciales, estemos o no de acuerdo con el contenido. Por eso me gusta mucho ver al representante d'Esquerra Republicana de Catalunya defender a capa y espada las sentencias del Tribunal Constitucional y su obligado cumplimiento, porque supongo que eso será un cambio de tendencia y en materia lingüística también empezaran a cumplirlas.

Nosotros recordamos que esta ley, la ley que determinó este impuesto, se definió en el año 2000, y, claro, las circunstancias y los supuestos que en esos momentos se tuvieron en cuenta, pues, yo creo que han cambiado bastante, han cambiado mucho las circunstancias del sector comercial y, en general, de la economía y del empleo. Nosotros no estamos a favor de un aumento generalizado de impuestos, porque pensamos que lastra la economía, y de lo que sí que estamos a favor es de tomar medidas para dinamizar el sector comercial y para proteger al pequeño comercio, que sin duda necesita de una mayor protección por parte de las administraciones públicas para poder competir con grandes superficies.

Lo que sí que nos gustaría es que estas decisiones no se tomaran tan a la ligera, porque no olvidemos que si empezamos a solicitar estos impuestos a las grandes superficies del año 2001 nos encontraremos, por un lado, que, primero, algunos de ellos seguramente habrán prescrito, y segundo, que nos gustaría que hubiera un análisis previo de qué impacto en materia de empleo y de destrucción de empleo puede tener. Porque estamos de acuerdo en proteger al pequeño comerciante, pero, si este impuesto va a servir para que se despidan a personas en las grandes superficies, nosotros a priori no podemos apoyarlo. Entonces, nos gustaría un análisis previo de cuál puede ser el impacto, en términos de destrucción de empleo, que la reclamación a las grandes superficies de este impuesto pueda tener en Cataluña.

Y, por tanto, nos abstendremos ante esta propuesta del Partido Socialista, dejando claro que respetamos la sentencia del Tribunal Constitucional y que estamos de acuerdo en que se proteja al sector comercial y, sobre todo, al pequeño comercio, y que se analice cuál

puede ser el impacto de la recaudación de este impuesto, sobre todo en términos de empleo.

Muchas gracias, señor presidente.

El president

Muchas gracias a usted, señora diputada. Ara, pel Grup Mixt, té la paraula el senyor Fernández.

David Fernández i Ramos

Gràcies. Hi votarem a favor, nosaltres, en defensa fonamentalment del teixit comercial de proximitat, que no només genera activitat econòmica, sinó que sobretot genera dinamització local i municipal i, per tant, també confereix una forma d'entendre la vida col·lectiva, i també identitats locals que mereixen ser dinamitzades i, segurament, salvaguardades.

Passem de puntetes, segurament, com s'han fet els grans centres comercials en aquest país —el Corte Inglés de Mataró i Can Fabregas podria ser un bon exemple de com s'ha fet, i ben recent—, i de quins privilegis han tingut sobre la política fiscal, que és un tema de fons segurament... Del que estem en contra és que hi hagi amnisties fiscals; és obvi. I teníem el dubte d'on aniria destinada la partida, que ja està prevista, ha dit el senyor Amorós; no n'estàvem al cas. Ja anàvem a dir que una part anés a salvar el SOC, però vist que ja està consignada, doncs, no ho podem dir.

Però, en tot cas, hi votarem a favor, perquè és un factor fonamental, també amb una estructura productiva com la de casa nostra, on el 90 per cent és petita i mitjana empresa i on el teixit comercial forma part de la nostra economia. La resta és, com també s'ha dit, protegir el gran i atacar el feble.

Gràcies... Ah!, perdó. I l'altre és el model implícit de les grans superfícies. L'altre dia sortia publicat el nou conveni, i és de misèria —és de misèria. Les caixeres de les grans superfícies no cobraran els diumenges, no cobraran hores extres, i deuen cobrar una vintena part del que cobra qualsevol de les persones que estem assegudes aquí.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. A continuació, pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. En primer lloc, certament, aquesta és una iniciativa que pretén, doncs, donar cobertura, podríem dir, al comerç urbà. Una cobertura de què de fet ja tenia la voluntat la mateixa llei, la llei que va impulsar aquest Parlament, per tirar endavant un impost sobre les grans superfícies. Perquè el comerç urbà, hi estem d'acord, no és només dinamització econòmica: és també vida als nostres carrers, és també més seguretat, perquè hi ha llum, perquè hi ha circulació de gent, etcètera. I, per tant, és un model

que nosaltres, el conjunt, jo diria, bàsicament, de la gent d'aquest país..., és un model propi i, per tant, que volem salvaguardar. I aquesta és la voluntat.

En primer lloc, dir que aquesta llei, que en el seu dia vàrem dir que tenia molts pares, tenia una mare, que també era el Govern de la Generalitat de Catalunya, en aquells moments el Govern de Convergència i Unió, i que, per tant, la voluntat de tirar endavant, doncs, el fet de recaptar aquests impostos hi era i segueix sent-hi.

La Generalitat no vol condonar el pagament d'aquest impost de les grans superfícies i, any rere any, s'emetten per part de l'Agència Tributària, doncs, les liquidacions, que són recorregudes, d'acord?, i en aquests moments comencen a haver-hi les primeres sentències, amb les quals són desestimades aquestes alegacions i, per tant, en aquest sentit, que se n'ha de fer el pagament.

La Generalitat, doncs, no vol condonar aquests impostos, però a part –també per a la tranquil·litat de tots, si és que algú ho dubta– tampoc pot condonar-los. I, per tant, aquesta és una potestat que hi és i es durà a terme, es volgués o no es volgués, que, hi insisteixo, en el cas del Govern de la Generalitat és dur-ho a terme.

Per tant, celebrem que finalment, doncs, hi hagi aquesta transaccional, que una mica dona cobertura legal..., perquè no seria correcte, doncs, en un tema que està judicialitzat, passar a reclamar allò que no pots.

Per altra banda, respecte al punt número 2 de la recaptació extraordinària, és cert –i aquí s'explicava, no?– que aquí no hi ha una recaptació extraordinària de diners de més que es puguin utilitzar per a terceres coses, sinó que, certament, això simbolitzarà o, més que simbolitzarà, representarà a efectes pràctics, doncs, un alleugeriment de tresoreria i, per tant, poder disposar de diners per a allò que està previst i, per tant, que és que necessari i que la mateixa llei preveu. I si volem canviar-ho, doncs, hem de canviar-ho en el si de la llei.

Per tant, en aquest sentit, nosaltres votarem que sí, favorablement, en el primer punt i contràriament en el segon, entenent que amb això el que fem és defensar una llei, doncs, del Parlament de Catalunya, i és, entenc jo, per part dels diputats que aquí ens hem expressat, majoritàriament, que el que es pretén és defensar aquesta voluntat d'aquest Parlament, que al cap i a la fi representa la voluntat també d'aquest país.

Res més.

El president

Moltes gràcies. I a continuació, per posicionar-se sobre les esmenes, té la paraula la senyora Capdevila.

Montserrat Capdevila Tatché

Moltes gràcies, president. De fet, certament, el petit comerç és cohesió, i és cohesió en els eixos principals de ciutats i pobles i, per tant, també és dinamisme i és bon veïnatge. Però, per altra banda, també és –i en aquests moments d'una manera molt important– autoocupació per a moltes persones, que és l'única via que

poden tenir per tirar endavant el seu projecte professional o la seva vida, i especialment en els barris.

Per això, senyor Chumillas, a veure, el que no podem fer no es pot fer, com està fent en aquests moments el Partit Popular des de Madrid, que és legislar només pensant en uns, que són els grans, perquè l'amenaça que els grans acomiadin molta gent, doncs, ens faci perdre que molta gent..., evidentment, els grans ocupen grans volums i els petits ocupen també grans volums; el que passa, que són individuals. Per tant, hem de trobar l'equilibri, i el model català, justament, que és patrimoni de tots, de tots els que durant aquests anys hem governat a Catalunya, hagi sigut Convergència o hagin estat en aquest cas els governs d'esquerres..., és patrimoni de tots plegats, justament perquè hem cregut que l'equilibri és el més important, l'equilibri de tots plegats i de tots models i formats, i no, diguem-ne, beneficiar-ne uns en detriment dels altres, com seria, doncs, això, el que en aquests moments..., aquest guirigall que tenim entre l'Estat i Catalunya, amb una invasió de competències flagrants, lligat per exemple a horaris comercials. Perquè no és veritat que competeixin els grans amb els petits en igualtat de condicions, no és veritat. I, per tant, si es legisla per als grans es perjudiquen els petits. Per tant, són excuses, això que ens explicava, senyor Chumillas.

Bé, en tot cas, celebrem, doncs, que el senyor Amorós estigui tan ben informat directament pel Govern; no gensmenys, forma part del Govern, ja ho veiem, eh? Ens agradaria que a nosaltres també ens tingués tan ben informats i al dia i al corrent dels seus ingressos i de les seves consignacions pressupostàries. No n'estàvem al cas. I, en tot cas, demanarem el detall de quines liquidacions s'han fet, quins ingressos s'han executat ja, a què s'han dedicat aquests ingressos –perquè justament la llei determinava a què s'havien de dedicar–, i, en tot cas, no sé fins a quin punt és prudent tenir-ho ja consignat i gastat si estava en un procés, doncs, judicial, i, per tant, no sé si per criteris de prudència potser no s'haguessin hagut ni de consignar ni de gastar abans del que tocava.

En tot cas, pel que fa a les esmenes, la transacció que hem llegit seria la corresponent a la primera d'Esquerra Republicana.

I, pel que fa a la número 2 que ens fa Esquerra Republicana, que no n'ha fet esment el senyor Amorós, que diu: «Presentar un projecte de llei de modificació de l'impost sobre grans establiments comercials per actualitzar els seus elements, especialment la base imposable, els tipus de gravamen i les bonificacions establertes», nosaltres hi estaríem d'acord, amb el benentès que fos justament per buscar aquest equilibri entre grans i petits i no perjudicar accentuadament cap dels dos... És l'esmena número 2 d'Esquerra Republicana, eh?, que l'acceptaria.

I la número..., la primera seria la transacció que hem presentat, eh?, i que ja s'ha llegit. *(Veus de fons.)*

Sí, l'esmena número 2 d'Esquerra Republicana és una addició, és un afegit, és un punt 3, eh? O sigui, tenim el punt 1, que és la transacció que hem llegit i que ha fet Esquerra Republicana amb el PSC, que ja hem llegit;

l'esmena número 2 d'Esquerra Republicana és afegir un tercer punt, que diu això: «Presentar el projecte de llei de modificació de l'impost de grans superfícies...», eh? *(Veus de fons.)* Exactament, sí, sí. D'acord?

El president

Molt bé.

Montserrat Capdevila Tatché

I no acceptàriem la de Convergència, que en aquest cas ens... No, perdona, Convergència no ens ha presentat esmenes.

El president

No, no n'ha presentat cap.

Montserrat Capdevila Tatché

Per tant...

El president

Per tant, seria la transacció de la d'Esquerra Republicana, la 1...

Montserrat Capdevila Tatché

L'esmena número 1 d'Esquerra Republicana...

El president

...i la 2 quedaria acceptada tal com està. D'acord?

Montserrat Capdevila Tatché

Exacte, sí, sí.

El president

Doncs, passem a... *(Meritxell Borràs i Solé demana per parlar.)* Digui'm, digui'm, diputada.

Meritxell Borràs i Solé

I, per tant, no és acceptada l'esmena número 1 d'Esquerra Republicana.

Montserrat Capdevila Tatché

L'hem canviada per una transacció, que és la que s'ha llegit.

El president

No, perquè és una transacció que s'ha fet, que és la que hi hem donat lectura abans, que vostè, senyora diputada, havia demanat la lectura de la...

Montserrat Capdevila Tatché

Per tant, tindríem el punt 1 amb la transacció d'Esquerra Republicana; el punt 2, tal com l'hem redactat a la proposta de resolució, i el punt 3 seria la proposta d'addició que fa Esquerra Republicana.

El president

Molt bé. *(Meritxell Borràs i Solé demana per parlar.)* Senyora Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Sí, sol·licitem votar separatament el punt 2.

(Oriol Amorós i March demana per parlar.)

El president

Senyor Amorós.

Oriol Amorós i March

Sí, pel mateix. Per demanar votació separada.

El president

El mateix, no? *(Pedro Chumillas Zurilla demana per parlar.)* Senyor Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Senyor president, per al·lusions...

El president

Trenta segons.

Pedro Chumillas Zurilla

Trenta segons. Sí, sí, és molt senzill...

El president

No em faci com el senyor Teixidó, perquè..., la modèstia aleshores és llarga.

Pedro Chumillas Zurilla

Bé, només dir que el nostre grup està absolutament d'acord que el que s'ha de buscar és l'equilibri. Ara, nosaltres pensem que a l'equilibri s'arriba d'una altra manera, i vostès, a la seva. Això no vol dir que siguem més dolents o més bons, o re.

D'altra banda, el que és millor per al treballador no depèn del nombre de metres quadrats que té una superfície, no en depèn. Jo no sé si Eroski és considerada o no és considerada una gran superfície, però, en fi, igual a vostès els agrada més el que passa allà, les caixeres estan més contentes que en un altre tipus de feina, o fins i tot els agrada més que posar un comerç, que no tothom té qualitats per posar un comerç.

Gràcies, senyor president.

El president

Passem... (*Oriol Amorós i March demana per parlar.*)
Senyor Amorós. Endavant.

Oriol Amorós i March

Una breu contradicció amb el senyor Chumillas. Com a treballador del sector de la gran superfície –extreballador–, li puc assegurar –i a més els estudis així ho diuen– que la distribució de renda que provoca la gran distribució és molt més desigual que la distribució de renda que genera el comerç de trama urbana. I li ho pot dir un treballador que coneix bé les condicions laborals a les quals era sotmès en aquell moment.

El president

Molt bé, moltes gràcies.

Passem a votar. Per tant, votariem conjuntament els punts 1 i 3, conjunts, i després faríem el 2. D'acord? (*Pausa.*)

Doncs, passem a votar els punts 1 i tercer.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, queden acceptats: 17 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Passariem ara a votar el punt número 2.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, quedaria rebutjat per 6 vots a favor, 11 en contra i 4 abstencions. D'acord? (*Pausa.*)

Sol·licituds de compareixença

acumulades (tram. 356-00060/10, 356-00062/10, 356-00063/10, 356-00065/10, 356-00071/10, 356-00072/10, 356-00073/10, 356-00106/10, 356-00107/10 i 356-00108/10)

Doncs, ara passem ja, si els sembla bé als senyors diputats i pel que havíem considerat abans..., els punts 16, 17 i 18 serien els primers que faríem; seria un bloc. Faríem un segon bloc, que serien el 9, el 10, l'11. Aniria a part el 12. I després anirien el 13, el 14 i el 15. D'acord? (*Pausa.*)

Doncs, comencem amb...

Meritxell Borràs i Solé

Perdó, per part nostra podríem agrupar-les totes, a excepció de la 13, 14 i 15.

El president

Totes?

Meritxell Borràs i Solé

Fer-ho tot..., si la resta de grups parlamentaris no hi tenen inconvenient, podríem votar-ho tot a l'hora, a excepció del 13, 14 i 15, que volem fer un vot diferenciat.

El president

Però els diputats poden tindre exposició de motius, eh? (*Veus de fons.*) Sí. (*Veus de fons.*) No, serien totes juntes... (*Pausa.*) Aleshores, la pregunta que faig: se vol fer una exposició, o passem a la votació directament?

Inés Arrimadas García

Jo..., trenta segons per explicar les sol·licituds de compareixença nostres.

El president

D'acord. Algú més vol fer alguna exposició de motius? (*Veus de fons.*) De la presentació. (*Pausa.*) Doncs, té la paraula... Senyor Amorós? Endavant. (*Veus de fons.*) Referent a això? (*Pausa.*) D'acord.

Doncs, comença qui la presenta, que és Ciutadans, i, per tant... (*Veus de fons.*) Anem a vore: Iniciativa vol intervindre per fer l'exposició de motius? (*Pausa.*) No és necessari. Ciutadans vol intervindre? (*Pausa.*) Té la paraula.

Inés Arrimadas García

Gracias, señor presidente. Muy brevemente, nosotros hemos pedido la comparecencia de tres personas que ocupan y ocupaban diferentes puestos en el centro sanitario de Terrassa, para que den explicaciones en sede parlamentaria respecto a una adjudicación que se produjo hace un año y medio a Telefónica para llevar a cabo una serie de servicios tecnológicos.

Esta adjudicación está siendo investigada judicialmente, porque se han detectado graves irregularidades en cuanto a la apertura de las plizas, en cuanto a la definición de pliegos administrativos..., en definitiva, una serie de aspectos que en principio, y supuestamente, vulneran los principios claves de la contratación pública, que tienen que ser la publicidad, la libre competencia, la igualdad de trato a todas las empresas, etcétera.

Es de una importancia alta, porque el contrato del que hablamos es de casi 2 millones de euros, y, por tanto, nos gustaría que en sede parlamentaria, en la que estamos representados todos y en la que deberíamos velar por la transparencia absoluta de la Administración, pues, vengan estas personas a dar explicaciones y a arrojar un poco de luz sobre este aspecto. Porque además no es solo un problema que se circunscriba a esta contratación, sino que nosotros ya hemos detectado que en los últimos años, pues, se han producido muchas irregularidades en las contrataciones públicas, y, además de haber hecho unas propuestas a nivel

parlamentario para mejorar la contratación, nos gustaría que el principio de transparencia fuera absolutamente transversal.

Y por eso solicitamos las comparecencias número 13, 14 y 15, que son tres personas que en su día ocuparon puestos en el Consorci Sanitari de Terrassa, que se ha visto implicado en esta adjudicación supuestamente fraudulenta.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Senyor Amorós. *(Pausa.)* Senyor diputat, senyor Amorós...

Oriol Amorós i March

Sobre la 13, 14 i 15 o sobre totes? *(Pausa.)* Sobre totes, no?, perquè...

El president

El que vostè vulgui.

Oriol Amorós i March

Ah, gràcies! *(L'oradorriu.)* Home, això de: «El que vostè vulgui»..., no corrin gaire aquest risc, perquè podríem estar molta estona xerrant.

No, a veure...

El president

Sempre que s'ajusti a l'ordre del dia, eh?

Oriol Amorós i March

Sí, per descomptat, senyor president.

No, respecte a la 13, 14 i 15, no entenem per què es demana a la Comissió d'Empresa i Ocupació, perquè el contracte va de telefonia, d'acord, però aquest Parlament és responsable de controlar la gestió del Govern i, des de cada comissió, els àmbits que li corresponen. Aquí estem parlant d'una mala administració –suposada, segons el grup proponent– o d'un dubte, en tot cas, a l'entorn de l'administració d'un àmbit sanitari; per tant, hauria d'anar a la Comissió de Salut. És que no entenem massa per què es demana la compareixença en aquesta comissió.

I, a banda d'això, les compareixences parlamentàries són molt útils quan els temes no estan judicialitzats, perquè aleshores les persones que compareixen poden parlar i allò que diguin aquí ni afavoreix ni perjudica en un marc de judici. O fins i tot tenen sentit des d'un punt de vista..., a vegades després d'un procés judicial; és més difícil que això passi, però podria arribar a passar que es volgués fer una anàlisi política després d'un procés judicial.

Quan estan sent investigats per la fiscalia, doncs, no ho sé, la veritat, si són massa útils. En tot cas, a aquestes votarem que no, perquè no és el lloc, toca a la Co-

missió de Salut, i a més, com que em sembla –i això potser ens ho aclarirà la proponent– que està la cosa en investigació a la fiscalia, serà com una compareixença bastant poc útil, no?

I, respecte a la 16, 17 i 18, hi votarem a favor, però el que sí que demanaríem és que..., s'han demanat aquestes tres, i potser fóra bo que penséssim tots els grups o una sessió específica de la Comissió d'Empresa i Ocupació, o bé, en el cas que prosperés la proposta que hi ha oberta de comissió d'estudi..., doncs, en aquest marc, endreçar-les totes una mica juntes. Perquè aquí n'hi ha tres que són molt interessants, però segur que també voldrem escoltar d'altres veus tan interessants, com la del grup d'experts que el Govern ha començat a fer i que una resolució d'avui proposava que també fes, no? *(veus de fons)* –ah!, bé, que no ha estat aprovada, aquesta.

Per tant, seria bo endreçar aquestes, no? La 16, 17 i 18 les votarem a favor, però demanant al grup proponent que s'avingui que ho endrecem amb totes les sol·licituds, per fer un dia una sessió conjunta, en una sessió específica d'aquesta comissió o en el marc..., o, si prospera la comissió d'estudi, en la comissió d'estudi.

El president

Algun grup més vol fer...? *(Diversos diputats demanen per parlar.)* Senyora Meritxell Borràs?

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Sí, molt breument. Nosaltres votarem favorablement les sol·licituds, a excepció de la 13, 14 i 15, i vostè, senyora Arrimadas, ens n'ha donat els motius, no? Aquest és un àmbit en el qual ha dit que hi havia obert un procés judicial; per tant, entenem que des del Parlament no ens correspon fer judicis paral·lels, i és en aquest sentit que nosaltres hi votarem en contra.

Respecte a la 16, 17 i 18, també hi votarem a favor, com en la resta, però sí que fer la demanda que puguem fer-ho d'una forma endreçada i que, per tant, ens emplacem a poder fer una subcomissió –diguem-ne el nom que vulguem o formalitzem-ho com sigui– i, per tant, en aquest sentit, que es facin les compareixences amb un únic punt i que allà es concentri tot, i no ho fem en paral·lel, unes aquí, a la Comissió d'Empresa i Ocupació, i unes altres en un àmbit de treball precisament sobre aquest del *fracking*.

Amb aquesta voluntat, nosaltres hi votarem favorablement.

El president

Senyora Capdevila?

Montserrat Capdevila Tatché

Sí, bé, nosaltres, als punts 13, 14 i 15, ens abstindrem, perquè nosaltres el que hem fet..., el nostre grup parlamentari ha demanat justament la compareixença

del senyor Flamerich, del CTTI, en aquesta comissió, perquè faci una cosa: que és que doni comptes de tots els processos d'adjudicacions fruit dels diàlegs competitiu que, doncs..., es va comprometre, justament en aquesta comissió, en la legislatura passada, a mantenir tot un procés absolutament transparent i al corrent dels diferents grups parlamentaris, cosa que continuem creient que no va complir, però perquè justament el que faci és que doni comptes de tots aquests processos. I si aquest s'emmarca en aquest procés, doncs, serà aquí, en tot cas, on podrem preguntar-li-ho.

I, per altra banda, això: qualsevol cosa que estigui subjecta al procés judicial, doncs..., depèn; depèn de l'impacte o de com des d'aquí al Parlament hàgim de fer el seguiment al Govern.

A la 16, 17 i 18 hi votarem a favor, perquè van en línia perfectament amb la nostra proposta de resolució que avui hem presentat.

El president

Senyor Mena...

Joan Mena Arca

Sí, jo..., primer, des del Grup d'Iniciativa - Esquerra Unida estem d'acord que totes les sollicituds de compareixença que demanem en el tema del *fracking* s'endrecin de la manera que tots convinguem que s'hagin d'endregar, sobretot per ordenar el debat i per fer-lo més efectiu segurament.

I després dir que també votarem a favor de les propostes 13, 14 i 15, que proposa el Grup de Ciutadans, entorn de la compareixença sobre la contractació al Consorci Sanitari de Terrassa, primer, perquè és cert que ens és igual si es fa a la Comissió de Salut o si es fa a la d'Empresa i Ocupació; el que ens interessa és que es faci. I segon, que no té per què..., si hi ha un procés judicial obert, no vol dir que el Parlament no pugui interessar-se pels temes que considerem..., entenent que nosaltres aquí ni som jutges ni advocats, ni tenim previst ser-ho; per tant, farem un tractament molt diferent del que es farà en un jutjat.

El president

El senyor Coto?

José Antonio Coto Roquet

Muchas gracias, señor presidente. El Partido Popular catalán votaremos –me refiero a los puntos 13, 14 y 15– favorablemente, entendiendo que en esta cámara no venimos a hacer de fiscales, no venimos a juzgar a estas personas que se pide que comparezcan; sí venimos a exigir su responsabilidad política, cuál ha sido, y si sus actuaciones han sido acordes con lo que políticamente es ético, y en este sentido el Partido Popular Catalán votaremos favorablemente. Es decir, es lo mismo que cuando pedimos que el señor Artur Mas comparezca en sede parlamentaria, o de-

terminados políticos de esta cámara imputados se solicite que comparezcan en sede parlamentaria para que den explicaciones de sus casos..., es como decir: «No, oiga, el señor Mas por el cas Palau no tiene que comparecer, porque está sub iúdice.» No, queremos que se esclarezcan las responsabilidades políticas.

Y por este motivo el Partido Popular catalán vamos a votar favorablemente todas las comparencias, y también las de los puntos 13, 14 y 15, porque entendemos que hay que esclarecer su actuación política en relación, en este caso, con el servicio sanitario en Terrassa, sobre las actuaciones que se han podido producir.

Muchas gracias, señor presidente.

El president

Muchas gracias. ¿Había pedido usted, señora Arrimadas, la palabra? ¿Por qué motivo?

Inés Arrimadas García

Contradicciones. Solo... Bueno, primero, no me he posicionado respecto al resto de solicitudes...

El president

No, no, perdón –perdón...

Inés Arrimadas García

No, ¿puedo..., contradicciones, diez segundos?

El president

No, vamos a ver...

Inés Arrimadas García

¿Por qué la tramitamos aquí, en la Comisión d'Empresa i Ocupació? Simplemente explicar por qué la tramitamos aquí, esta solicitud, y no en la Comisión de Salud.

El president

Diez segundos.

Inés Arrimadas García

La tramitamos aquí, porque lo que se está poniendo en cuestión es la adjudicación de un servicio de telecomunicaciones, y este es uno de los cinco casos que se están investigando sobre adjudicaciones de la Generalitat a Telefónica. Por tanto, no estamos aquí valorando ningún servicio sanitario, sino la adjudicación de cualquier ente a un servicio de telecomunicaciones, que sí que encaja en esta comisión.

El president

Muy bien, de acuerdo, muchísimas gracias.

Passem a la votació.

Per tant, votariem el 9, el 10, l'11, el 12, el 16, el 17 i el 18. D'acord? (*Pausa.*)

Vots a favor? (*Veus de fons.*) Del primer bloc.

Vots en contra?

Abstencions? –cap.

(*Els punts novè, desè, onzè, dotzè, setzè, dissetè i divuitè de l'ordre del dia són aprovats per unanimitat.*)

I ara votariem la 13, 14 i 15, eh?

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queden rebutjades per 6 vots a favor, 11 en contra i 3 abstencions.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a la una del migdia.